

செந்திரன்டவன் திருமடி தலை.

சிவா த்வைத்ரா த்நமாலா

4542

— ÷ — x (0) x (0) x — x —
இவ்வுபலிடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த
திரிசிரபுரம்

R66(4)

திரு. சிவாநந்தசாகாரியற்றிய
சிறப்புப்பாயிரம்.

— = — 0 + 0 — = —

மலர் தலையுலகத்திலுருபல்லுயிரும்
பண்டையவினைக்கட்டுண்டுழலாமே
சுருதிகண்முழங்குத் தூரியவான்பொருளை
மனமொழிகடர் தவனகளைப்புருடனை
யாயிரங்கண்ணனை பற்புதமுர்த்தியைக்
காளகண்டனைக்கண் னுதலொருவனைத்
தானெனவயிர் துதன்னகத்தேத்தி
வானிருள்குடர் னுவளமலிபாமா
நந்தந்திரோப்பச்சிந்தைகனிர் னு
மங்களவல்லிமறைபுகல்கிள்ளை
பிரமஞானப்பேரருள் செவ்வி
முத்திச் செவ்வழுகந்தருளன்னை
ஞானங்கல்வியைத் தொக்கருளும்
ஆனந்தக்கொடியருள்வடிவுமையான்
மாயவன்வடிவாய்வழங்கியபுருட
ருத்தத்துறு பொருடோன்றாநொருசிலர்
கருதிபவாநேகழறிவிடுத்த
சமுத்தருரையனைத் தும் வழக்கறவொளிப்பப்
பரசிவஞானப்பரிதியுதிப்பச்
சிவாத்துவைதச் செல்லந்தலங்கச்
சற்சனருள்ளத்தாமரைமலரப்
பாசவிருட்குப்பகையிதுவென்னப்
பாற்கடல்கடைந்து பண்டொருநெமொல்

ஆக்கியவமுதத்தனைவரும் கொள்ளப்
 புத்தனாவமுதத்தபுவிமுமுதொளிரச்
 சீனிவாசமெனப்பெயரசிநப்பத்
 தத்தனாவரும்சந்தனத்தணியும்
 முத்தணிபவளமும்முமுணியிரமும்
 இருகரைசொரிந்துபெருகுபொன்னிக்
 குடந்தையமபசியிற்ருவலயமதிக்கும்
 கவுணியமாபுகவநனிசிறப்ப
 வந்தவரித்தமாசிலாமதையோன்
 கலைபலவுணர்ந்தபுலவர்கிராமணி
 'கைவல்யம்' அவிமுத்தஜாபாலம்,
 'வச்சிரகுசி' மறைமுதற்பாடியம்
 விரி 'த்தத்துவவிதவிசாரம்' 'வைதிக
 வர்ணநிர்ணயம்' 'வேதாசுமப்பிர
 மாணிய மாரியாசாராகசியம்'
 விக்கிரகாராதனங்குருசீட
 வேறுபாடுமுதற்பலவைதிக
 நூல்பலவியற்றிமாஸ்வயப்பட்ட
 நாத்திகர் வெருவப்புத் தியான்மாவும்
 சரீரமுஞ் 'சன்மாந்திர' ங்கன்மம்
 கடவுண்மறுமையெனப்பலபுனைந்தோன்
 அறுபகைகடந்துபொதிபுலனடக்கி
 எங்குஞ்சிவமாயிருந்துணர்பெரியோன்
 'தியாகராஜதிட்சிதநாதன்'
 பொன்னடிபுனையும்சென்னியன்ஞானப்
 பூங்கொடிமணத்தபுராநிமாஸ்விதையோன்
 ஒருவனையன்றிப்பித்தொருகனவினும்
 பொருளெனமதியாக்கருளிரிமனத்தோன்
 சங்கம்பொங்குந்தண்டுறைச்செல்வன்
 பாற்கரச்சேனபதிமகராஜன்
 அநாவக்களம்விளக்குந்தவக்கடலன்முன்
 தையெதிரில்லாப்பரமதிகோளரி
 'சீனிவாச' தீட்சிதேந்திரனே

செந்திலாண்டவன் திருவடிதுனை

சேனாராமபாதியார்

இயற்கிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

—XOX—

திருமலிபுருடச்சுருதிகற்புடைய
பெண்ணைங்கொத்துக்கண்ணுதற்பரமனைத்
தன்னுயிராகத்தழுவியதன்றிப்
பின்னொருதேவைப்பேணியதின்றென
அப்பையமுனியரத்ததாசாரியர்
ஒப்பொறுமியர்முதலுண்மைதெளிந்தோர்
கூறியவாக்கொடுமறுபாடெய்தித்
தம்மனப்படியேசாதித்தெழுதிய
பொய்ம்மலியுரைபோய்க்கடல்புக்கொளிப்பச்
சிவாத்துலைதச்சீசல்வந்தழைப்பச்
சீலிவாசதிக்கூழிதவமணி
தேனமுதென்னச்சீரியர்கொள்ளத்
தானுரைவிரித்தசீலிவாசிய
பாடியமுலகிற்பார்துபல்லுயிரும்
வீடெனீதெய்தும்விருப்புறுசுந்தையன்
மறைபலபரவுமறுமுகக்குமான்
பொன்னடிபுனையும்சென்னியன்மறையோன்
சரவனோற்பவாந்ததேசிகன்பொற்
பாதபங்கயமேபற்றெனப்பெற்றவன்
அருணிறைதெய்வத்திரிகிரபுரம்வாழ்
திருசிவாந்தசாகரனவன்பால்
தடையறவுணர்ந்தபடிமொழிபேயர்த்துப்
புருடச்சுருதிமந்திரத்தனையும்
தந்தனனெனக்கூச்செந்தமிழுதவிய
குருபரனருணீழிவாழியவே.

உ
சிவபயம்
திருச்செற்றம்பலம்
குருஸ்துதி

திருவளர்பிரமஞானநால்வேதச்சிப்பொருள்மூவிறுகலைகள்
ஒருவருசர்த்திதாந்தியாதியவுமுளமம் துணையெனச்சிறப்ப
மருவிபெஞ்ஞான்றுமுடிவிலாக்கருணைமழைபொழித்தலகியபரம
குருபரன்சமலமலாடிபணிந்துங்குறைவிலாநலனுறவெழுதித்தே.

விநாயகர்

மாதவல்லபைவாணமுகபங்கயப்
போதுகண்டருள்பூத்தவிலோசனத்
தாதியன்பர்கருதியவாங்கருள்
நாதனின்பநலம்பெறநல்குமே.

குமாரகடவுள்

பழமறைச்சிரத்தினமர்மனுப்பொருளைப்படிமுழுதளித்தருணியலை
விழியளிமுழுதியெழிலமுதருத்தமயபலனைம் முகமலர்நிரைக்குப்
பொழிகுதிர்ப்பரிதிவளஹவளித்துப்பொலிதருகடரினைமயின்மே
லழகனையாறுமுகப்பரமபொருளைபடிமலர்பரவிவாழ்குமே.

பாசிவன்

அளவறுமறையர்மீடங்கணனிசனஞ்சன்றற்புருடனீசானன்
ஒளிவளர்சிவனசத்தெனுமபதப்பொருளாயுறுபகலிரவணைந்தாங்கு
வளமலர்வதனத்துமையொருகற்றின்வயங்கவாணுவேழவான
இளநிலவனியுமுமுமுதற்குடமெய்தியவாலயத்தோளிர்தருமே.

உமாதேவியார்

தருமிழலிறைவன்மறைமுடிவிறுத்தத்ததுவப் பொருள்கொளத்தே

ருட்டி

வாமவிபுருடகுத்தமால்வடிவாய்வழங்கியபிரமவிஞ்சையதாம்
அருணிஹஞானசத்திமால்வையேந்தரும்பெறற் குடியெய்மித
யத்

திருள்கெடுத்தமலவறியவளித்தருமிறைவிவான்சாணன்னெமக்கே.

சூருமால்

பந்தமுற்றறுக்குமாற்றல்படைத்தமாவின்சைதன்னை
முந்தியபுரவணபாற்கொண்டவீச்சையையமுனித்ததீர்ப்பான்
கத்தமென்மலர்மேலாணங்கருகூற்றுவனாய்
வீர்திரைகேள்வனல்வாக்கெமக்களித்தருளுமன்றே.

அப்பையதிசுத்திதேந்திரர்

—*(*)*(*)*(*)*(*)*(*)*(*)—

மாணதுபாஞ்சராத்திராதிவள்ளர்பயோக்கையையையவால்
வாணியைபச்சிந்திவதமொற்றவத்தவத்தவியின்மாரணையார்
தண்ணுவையசிலகாரணமுதலைச்சாரந்தயுமாற்றல்சுரந்த
சேனாலாமலிப்புழம்மலியமலதீகரிதர்தாணலத்தருமே.

பாடியகர்த்தர்

சுறிய அமைபடக்கம்

—0(*)—

(5) உலகெலாம்பரவசிலவுலாஞ்சாழலத்தும்பர்கொளடஞ்செயுமலை
நலமெலாமலித்தினையொடுக்கருடன்கியபசுருளமுன்னேக்கி
*அலகிலாப்பெருளையப்பவலெனப்பொலிதையயசியெனவருள்சு

ரந்து

தலையெலாமளித்தருளான்வாக்கெசைவிடாப்பற்றெனக் காமால்
அத்தெனளித்தநதனருளினைச்சிரமெற்கொண்டு
சத்தியனாணனத்தத்தளிப்பாமுத்தியசர்க்குஞ்
சத்திக்குமாறுகேதச்சிரத்திமொற்றின்ற
தத்தவப்பொருள்விரித்துச்சாத்திடத்தினித்தேனன்றே.

* இப்பாடியகர்த்தர் தமதாறியர்பால் பரவினாக்கருத்தகூறும் தூ
லுடைக்கப்பான் கொடக்கியுலகெலாக்கடந்த உமாபதி பரமானந்தத்
தாண்டவகாலமாய் மாஸப்பொழுதில் இரண்டு கருடன் லாவிடத்தெ
தீர்ப்பற்றிலாவி மகந்நாச்சொரியாற்கருண் தந்தருளக்கண்டு மனநக்
லிசுந்த போதகாரியார் பகதேவனைன்னேவுகத்தில் விளங்குகுவெ
ன்றாகிவந்தனர். அவ்வாசிரவசனம் பலித்தமையால் அதனையெய்வந்ந
குறிப்பித்தனர். பவதேவர் சைவபாடிய கர்த்தர்களுளொருவென்று
ணர்க.

செந்திலாண்டயன் திருமுடி துணை

திருவடி துணை

புருடசூக்தம்.

முகவுரை.

சீர் பெருகு மிவ்வுலகத்தின்கண் கலிகலக் கொடுமை மிகுதிபற்றி
த்திருவருட்செல்வங் குறைவுறத், தாந்திரிக் விருகாற்பகச்சுள் பலதோ
ன்றி, அபௌருஷேயமும். பரமபருஷார்த்தம் பயக்கும் தற்பகமுமான
நமது வேதப்பெருகித்யை ஒருவா ரொதுங்கி யொழித்த அஹதித்துவ
ருடது அறிஞர்க் கறிவுறத்தவேண்டியதனறே; இங்ஙனமிருக்க, இளம்
பிறை சூடிய இறைவன் இணையிலாபபெருமை ஒரோவழி ஒளித்திடநெ
ர்த்திடலால் அந்தோ! எவ்வுயிர்க்கும் திருவுள்ளக்கமலத்தில், சுருதி முடிகள்
மொண்டாமெ. இதரில் பெருமைநாங்கியதூஉம், தோன்றுவன வெல்லா
வற்றிக்குச் சோலதமிடம யதூஉம் சத்து: பிரமம், பிரணவ
ம், ஓங்காரம், மகாதேவன், புருஷன், சகஸ்ராட்சன்
சிவன், பவஞ்சியான பல நாமங்களால் ஆன்றோர்க்குத்தன்னரு
மைபை யறிவிக்கு மாற்றவருடையதூ உம், கருக்குழி நாற்றங்கம
ழப் பெருந முழுமுதற் பொருளும், ஆன்மை நீங்காவாதி
தேவனும், புருடர்க ளெல்லாரும் போற்றும் புண்ணிப்பொருளும், சர்வ
பருஷார்த்ததான கத்திராமும், தந்திரப்பயிற்சி மிகுந்தபாமரர்
அறியாப்பரம் பொருளும், திருமால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
மரணமியப்பேறு பெற்றதூஉம், வேதாந்தங்களில் இடைவிடாது நித்
டைகூடிய நிர்மல முள்ளத்துத தூண்டாமணி விளக்கா யமைந்ததூ
உம், எச்சமையத்தும் மற்ற எப்பொருளையுமுணர்த்தாத வாற்றலமைந்த
திரிலோசனன், உமாதகாயன், உமாபதி, விருபாட்சன்
என்றற் றொடக்கத்தனவான திவ்யநாம தேயகைரவாணியறைந்த நற்
காரண வாக்கிய உட்பொருளானதூஉம், பாமேசுவர பட்டம் பெற்றதூ
உம், உலகெலா மீசுறநஞர் உடைபென்னும் பிரமவித்தைரின் தி
ருவுள்ளக்கவருநேக் நாயகனுமாகிய அம்முழுமுதற் பொருள் எங்
கோவெனத்தேடிக் கீர்த்தது. அந்நான்னு ஸ்ரீபவந்சங்கரமுனி
ராஜன், ஸ்ரீஸ்ரீநண்டயோஜி, ஸ்ரீபவதேவபண்டிதர், ஸ்ரீ
சுதர்சனசாரியர், ஸ்ரீமதப்பயதிகூழிந சுவாமிகளாதி
பரமாசாரியர்களால் கிணற்றிலும், காட்டிலும், கடலினும் கடைந்து
தேடியெடுத்தாற்போலப்புறமதவாத விடைபூறு நீக்கிவெகு பரிசிரமத்து
டன் விளக்கப்பெற்றும் அதை அறிந்துய்பவர் அற்றிடக்கால நேர்ந்த
தே யென ஆறுத்துயரமுற்று, இஞ்ஞான்று தோன்றுந்திருவருட்பிரகாச
வள்ளலார்களாகிய சிவஞானச் செல்வர்கள் சிறிது திருநோக்குத் தீட்டை

செய்து எமக்கிட்ட ஆணையை மேற்கொண்டு ஆசிரியன் கருணையென்னு
மழியாக்காசம் பூண்டு பரமசிவன் சிவபரிவாரம், சிவபூசை
சிவசின்னமிவற்றின் பெருமையைப்புகட்டும் புண்ணியோபநிடதங்க,
கள் பதினெட்டையும் புருடகுத்தத்தோடு சேர்த்து, அதிக விரிவின்
யோர் பொழிப்புரையால் அலங்கரிப்போமாக.

அவற்றுள் ஆதியில் எல்லாக்கடவுளரும் தாமாகவிருக்கப் பெற்ற கண்
ணுதற்பெருமான் பெருமையை விளக்கும் புருடகுத்த உபநிடதத்தை *
யஜுர்வேதவழிபற்றி உரை விரியாம்.

இப்புருடகுத்தம் இருக்குவேதத்தில் பதினாறு இருக்குகளாகப்
படிக்கப்பட்டிருப்பினும், தொல்லாசிரியர் விசாரித்தருளிய வழியே இ
தனடுத்த அநுவாகத்தையும் கலந்து உரையிட முயன்றும். இப்புரு
டகுத்தமே உபநிடதங்களில் சேர்ந்ததென்றாக.

அற்றேல் “போதாயனர் முதலிய முனிவர்கள் பலர், இப்புரு,
‘ஷகுத்தத்தைப் பலவிதவிரதங்களில் பல கோரைகளைப் பிழிக்குமிடம்’
‘உபயோகித்தார்களாதலால் இதனைப் பொருளிடெனத் துணியப்படுது
‘பலவிதமாக நின்றிலே வேண்டும். அங்கனம் சிவபூசை முதலிய சிவ’
‘வழிபாட்டிலும் இம்மந்திரங்களை யான்கோர் விதித்திருத்தலால் அதற்’
‘கேற்பச் சிவபரதமூர்த்தத்தோர் பொருளாமாயினும் அதுவிரியே’
‘கத்திற் கேற்பமேதாவிகள் கற்பனையாமேயன்றி அதனுண்மைப்பொரு’
‘ளாகாது. உப பிரம்மண முதலிய பலகர்மனங்களால்சூத்த,
‘கத்தக்க மைந்த பொருள் இஃதென முற்கலோபநிடதம்’
‘துணிந்தோதியது ஆக்குக்கண்ணோர்க. வேதங்களைல்லாதற்றிற்’
‘கும் ஒரே உரையாசிரியராய் விளங்கிய ஸ்ரீமத்சாயனமாதவாசாரி’
‘யாரும் அவ்வழியே நடந்தாராகலான் நமது முயற்சி பயனற்றதே’
‘யெனிற்கூறுதும்.

இப்புருடகுத்தத்திற்கு விக்யோகத்திற்கேற்பப் பல் உரை
ருண்டென்பது உண்மையாயினும் ‘விகிடாபிவேநிவ்யே’யென்று

* யஜுர்வேதவழிபற்றி யென்றது— இப்புருடகுத்தம் இரு
க்கு, யஜுஸு, சாமமென்னு மூன்றுவேதங்களிலும் படிதமாயுள்ளது.
யஜுர்வேதத்தில் இருபத்துநாலுமந்திரமாய் இரண்டு அநுவாகப்பகுப்
புடன் விளங்குகின்றது. ஏனைய பதினாறுமந்திரமேகொண்டன. மு
ன்னோர் யஜுராரணியத்திற்குரிய புருடகுத்தத்துக்கேபாடியும் ஒருத்
தனாகாதலானும், யஜுஸில் புருடகுத்தத்தைத்தொடர்ந்தாரும் அதித்
தபகுதிகள் முற்றுச்சிவபரமயங்குநிவருவதனானும் அதிசிவபரமண
ச்சாதித்ததிற்குப்போந்த ஆதாரமாய் நின்றலானுள்ளன. இதனைத்
தொடர்ந்தே தைத்தீயம் மகோபநிடதமுதலியவுபநிடதங்கள் ஆனந்
துள்ளன.

புருஷஸூக்தபாஷ்யம்

சொற்றொரிடங் வுபநிடத்தின் கண் அமைந்திருத்தலால் இதைப்பல கடவுளரைக்குறிக்கும் பதவுரை யாக்கலாகாது. ஒவ்வொருகடவுளரைக்கு விக்குமிடம் அவர் வழிபாடன்றி மற்றது வீடுகூட ஏதுவாகாதெனக்கூறிழைத்து வுபநிடதம் உனமத்தர் கூற்றெனவுயர்ந்தோ சொதுக்கிடநேரிடும்-விவரி!! 'ஸோமஸதை விண்டு வைப்பெற்றதென' வாரணம் நியதூஉம் புராணங்கள் அதைப்பின்பற்றியதூஉம் நீயநியமையென கொலே!! அவ்வனம் 'மாமேந்திர வஸ்தோத்திரத்தின்' பெயராயிரத்த (ஹ்ருஷ்) வெண்ணம் சொல், ஓரிடம் 'ரதந்தாமென்னும் சாமத்திற்குப் பெயராய்வேதமே விரித்ததும், 'பசு' வெண்ணம் சொல் 'ஆவினத்தையுந்' அசுவத்தையுமே குறிக்கு' மெனப்புகன்ற தூஉம் நீயநிதினியா? மேற்கண்டவாச்சியங்களைக்கொண்டு 'ஸோமஸதை நாரணனுக்கு அப்ப'னெனவும் 'பிரஷ்ட' மென்னும் சொல் 'ரதந்தர்த்தைய' கூறுமெனவும், 'பசு' வெண்ணம் சொல் பரிபாயும், ஆவினத்தையுமே கூறுமெனவும் நிவிர ஒப்புவிரோ? 'சந்நோ' வெண்ணு மந்திரத்தற்குச் சன்பொரு னெனவும் 'உத்புத்யஸவ' 'ஹ்ருஷ்' என்னு மந்திரத்தற்குப் புகள் பொருளென்றும், அவரவர் பூஜையில் விநியோகிக்கப்படுதல் ஒன்றைக்கொண்டே அப்பதந்தற்கு அதனே பொருளென தும்மால் தல், துமதாசிரியராலாதல் நாட்டுதல் கூறிமோ,

நிற்க, சுருதி, விவகம் முதலிய அறுவகை ஏதுக்களால் உண்மைப்பொருளையறியவேண்டு மெனக் கூறுதல் எவ்வான்றோரானு மறுக்கப்படாவுண்மை. இஃது எவ்வாரணப்பகுதி எப்பொருளின்கண் சுருதி முதலிய அறுவகைப் பொருளாகி நிகழி நிலப்பெறுவித்துள்ளது அப்பொருளை அம்மந்திரத்தற்கு உண்மையப்பொருளென்பது மந்திரவியலந்தித மாமுனியோர் தணிது. அப்பாறியின்று 'இப்புருஷகுத்தம்' கதைமிடற்றண்ணுமாய் 'கூட' எப்பொரு. நெனக்கண்டோதியதென ஸூக்த அப்பாறியத்தொழி மூதறிஞர் வர் தாங்கனியற்றிய நன்னூல்களில் விளக்கப்படுகிறது. யாரும் அறிதும் விவாய் ஒன்றிரண்டு மந்திரங்களுக்குப் பெயர் கூறமிடத்து விளக்கிக்காடாமாம்,

பண்டிதர் மேற்கண்ட பொருட்டித்த முயன்ற விடம் அங்வேதமே மதறொரிடத்து எய்தத்தற்கு எப்பொருள் கூதியதோ அதே பொருளென யாண்டு கொள்ளவேண்டு மென்பது அரசனிட்ட ஆணையாகாது. அது வேறு அளவைக்குடன் முரணாழியை பயன்படு மென்பது பொதுவிதி. அங்கனாய் வழி 'பசுவை வெட்டல் வேண்டும்' என்பதாதி

விதினளால் பற்பல விபரீதப்பொருள் தோன்ற (1) தீவினைகளெவ்வளவோ வினையும்.

ஆகவே அவ்வப்பிரகரணங்களுக்கே அவை ஏற்றனவெனவிட்டொழிக. இவ்வழியை நும்மறொரு கடைப்பிடித்தார். எவ்விடமெனில்-(2) துரோணகலசத்தைப் பிரதிநிததை செய்து அதனிடம் சோமரசத்தைத் தெள்ள வினியோகிக்கப்பட்டும், அதற்கேற்ப பால்யக்காரர்களாலுரையிடப்பட்டுமுள்ள 'அத்பத்தது' என்று தொடங்கிய மந்திரத்துக்குப் பிரகரணவிருத்தமும் வேதநிந்திதமுமான சூட்டுக் கோற்பொருளை நாட்டுமிடத்தாமென நும்மவர் தூலுண்மையைக்கண்டடங்குக.

ஆதலால் சுருதிமுதலிய(3) அறுவகை அறிஞர்களைக்கொண்டு இச்சூத்தத்திற்குப்புருடனென்பொருளெனவுரையிடுதல் எவ்வழியானும் குற்றப்படாதென்று தெளிக.

(1) தீவினைகளாவன:- பசுவெனும் சொல்லுக்கு, பரி அல்லது ஆவென்பொருளெனக் குறிப்பிடுதலால் அச்சொல்லுக்கு ஆவையும் பரியையும்ன்றி வேறுபொருள் கூறலாகாவென்னும் பக்கத்தப்பசுவேட்டுமிடத்து அஜத்துக்குப்பதிவாகக் கோஹத்திபுரிய நேருவது போலென்க.

(2) துரோணகலச மென்பது: சோமரசம் சேர்த்து வைக்கும்ஒர்யக்குபாத்திரம். அதுதோணிபோன்று இருத்தலாலும் 'துரோணம்' எனும் ஓர்அளவமைந்திருத்தலாலும் 'துரோணகலச' மென்ப பெயராயது. ஆலத்தருவிற் செய்யப்படுவது.

(3) அறுவகை குறிகளாவன:- சுருதி, லிங்கம், வாக்கியம், பிரகரணம், ஸ்தானம், ஸமாக்கியை, என்னன். சுருதி, லிங்கம் இவைகளிற் தூலிற்றுதியிற்காட்டப்பட்டன. வாக்கியம் = 'புருடனன்றே ருத்திரனென்பதாதிகள் உயரீதாயத்திரிப் பொருளாகிய உமாபதியின் பெருமைவிளக்கும் குரியமண்டலவித்தையே பிரகரணம். குரியமண்டலத்தைக்காட்டி மண்டலாதிபதியை விளக்குமிடம் ஸ்தானம் புருடனைக்குறிக்கும் பகுதியெனப் பொருள்படும் புருடனாகத்தமென்னும் பெயர் சமாக்கியை.'

உபக்ரமம் (ஆரம்பம்)-ஆயிரம்சென்னியன் உ: ஸங்காரம் (சு-று) இரவும்பகலுமிருபாலாகும், தாராகணங்களென்னுநவாகும் என்பன. அப்பியாசம் (ஓரேபொருளைக்குறிக்குப்பலசொற்கள்) 'அயிர்த்தத்தன்மையதிரானன்னை சென்னியினின்றுகாயமுண்டாயது, பிரமன்முள்ளை ரொவினக்கூறினன்' அந்தப்புருடனை மகாணையாதித்த எண்ணனை, என்பதாதி, அபூர்வதை (வேறனவைகளாலறிக் தறியப்படாமை) புருடனாகத்திற் சொன்ன விராட்டுபாஸ்தி வேறென்கும் விரிக்கப் படாமையாலென்க. பஸம் = (பிரயோஜனம்) 'வெகூடவழிவேறிலையே' என்றதனால் விடுபயன், அர்த்தவாதம் = விராட்சிருஷ்டி, தேவமானசயாகம்முதலியன.

காரணப்பொருளை யறிந்தவன் காரியப்பொருள்களை உணர்வா
னென்பது திருஷ்டாந்தமாக இச்சூக்தத்தின் உண்மைப் பொருளாய
உமாபதி உலகமேலாமாய் பொருளாகவே அவனைக்குறிக்குமிச்சூக்தம்
எக்கடவுளர்வழிபாட்டினும் உபயோகிக்கப்படுவது உசிதமேயெனக்கொ
ண்டு எவ்வழியும் முரணுதலில்லாத விந்த நல்வழிகைப்பற்றி நன்மை
கடைபிடித்தொழுக. இனி விரிக்கிற்பெருகும்.

முகவுரை முற்றும்

உபபத்தி = (ஏதுக்கள்) “புருடனே சென்றது கருவதெவை யவையெ
ல்லாம்” என்பதாதி இப்பதின்மூன்று கருவிகள் கொண்டன்றி வேதப்
பொருள்கள் கண்டறிதல் கூடாதென்பது நூற்றிணியும் ஆன்றோர் கொ
ள்கையுமாம். ஆகையாலிப் புருடகுத்தததுக்குச் சிவபரஞ்சுடரே
பொருளென நாட்டுதற்கு அப்பதின்மூன்று கருவிகளையும் பிரயோகித்த
வாறுகாண்க, இதன் விரிவு யஜுர் வேதாரணியகத்துக்கு இப்பாடிய
கர்த்தரியற்றியமாபாடியத்துட்காண்க.

உ சூத்திரை

இச்சூத்தத்துக்கு, 'நாராயணனென்பவன் ருஷி, இறுதியிலுள்ள மந்திரம் திருஷ்டிப்புச் சந்தஸ்' மற்றவைக்கு அதுஷ்டிப்புச்சந்தஸ், அவ் வியக்கம், மஹத்து முதலியதத்துவங்களுக்கு வேறாயும் சேதனனாயும் புருஷனிலும் வேறில்லை, என்பதாதிசேருதிகளின் பிரசித்தனாயுமுள்ள புருடன்றேவதை; இதற்கேயாஸ்கமுனிவரும் 'ஸஹஸ்ரஸீஷ-38' 'முதற்பதினறு, நாராயணன் ருஷி, புருஷன் தேவதை, அதுஷ்டிப் ப் சந்தஸ். இறுதியில் திருஷ்டிப்பு விநியோகம் முற்கூறினும்' என்றவி ருத்தம் செய்தருளினர்' என, சராயணமாதவாசாரியர் இப்புருஷசூத்த டரைக்கு முகவுரை கூறினர்.

எண்டு நாராயணவரன்பவர் ருஷி' என்றதனாலும், யஜுர்வேத ஆரணியகபாவ்யத்தில் "நாராயணனெனப்படும் ஓர் இருஷி இதைக்கண் டமையால் இதற்கு நாராயணமென்று பெயர்" என்றதனாலும் ஆசிரியர் மாதவர் கருதியது. "உம்மை விரிக்கும் இம்மகோபநிடதத்தை நாராய ணன்கண்டானுதவினதனைநாராயணமென்பர், அந்தகாரி புருடசூத்தம் போல்' என்று ஆசிரியர் ஹரதத்தமூர்த்திகள் அன்றருளிய பொருளைத் தழுவி 'ஹமதேவியம்' சாமம் என்பனவாதியிடங்களில் அவ்வம்மந்திரத் தொகுதிகளை அவ்வவ்விருடிகளின் பெயராலழைப்பதுபோல் இதற்கு ம் 'நாராயணமென்றுபெயரடைந்ததேயன்றி, நாராயணனை உட்பொரு ளாய்க்கொண்டமைந்த தல்லவொபது மற்றோரிடத்தில் விரிப்பாம்,

மந்திரம்.

(க) திருவளராயிஞ் சென்னியன் புருடன்.

ஆயிரங்கண்ணனாயிரம்பாதன்

அவனேயுலகை

விச்சுவத்து வியாபித்ததன்மேல்

ஈரைந்தங்குல மிருந்தனென்ப.

இதின் முற்பாதியில் பிரதிபாத்தியத்தின் தணிவுகூறப்படுவது. அதில் புருடனென்னும் சொல் 'எக்கடவுளரையுந் குறிக்கும் விசேடச் சொல்லாகாத்; அச்சொற்குச் சேதனனென்பொருளாதலின் அப்பொ ருளைக்கொண்டே' அவ்வப்பிரகரணங்களின்புருடசப்தம்சேதனசாமானிய முகத்தால் விசேஷத்தையும் உணர்த்துதல் கூடுமாதலின் அப்புருடச் சொற்கு அமைந்த பொதுவாற்றல் அன்றி அவ்வப்பிரகரணங்களுக்கேற் ப ஒவ்வோர் கடவுளரிடம் விசேட ஆற்றல்கந்தித்தல்(1)ஸஹி ஸராஜ்)

(1) இங்கியாயத்தின் கரலாறு (பர்வதி-ஆஜ்யம்) இவ்விரு சொற்க ளும் ஆரியர் வழக்கில் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பெற்ற தருப்பைமுகலிய புலவகையையும் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பெற்ற நெய்யையுமே குறிக்க

நீதியாயத்திற்குவீரோதமென்றும்,

‘அதனால் புருடகுத்தத்துக்கு நாராயணன் விசேடப் பொருளாகச்
னென்றும் ஸ்ரீகண்ட வித்தியாசாரியசாகிய ஸ்ரீமத் அப்பையதிட்சிதஸ்
வாமிகள் அருளிச் செய்தனர். ஆயினும் சிவன் கிருஷ்ணன் முதலிய
சொற்கள் ‘பரமமங்களன்’ ‘நீதியனென்னும்’ பொருளைக்கொண்டு மு
டிவன்வாக(1)க்கோசங்களில் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் விசேட
மாய்ப் பரசிவனும், கிருமாலும் பொருளென அதேகோசங்கள் வேறி
டத்தில் எடுத்தோதுவதால் மேற்சண்ட நியாயத்தை விசேடப்பொரு
ளைக்குறிக்கும் கோசாதிகளில்லாவிடமே உபபோதிக்கவேண்டும். அ
ங்ஙனமில்வழி, (2)‘கிருஷ்ணன் தேவதை, ‘சிவன் தேவதை, என்பதா
தி ஆன்றோர் வழக்கவமாம்.

அற்றைல் ‘அவனிவன் புருடனைப்போன்றவன்’ ‘பதினாறுகலைகள்
புருடனிடமுள்ளன’ என்பதாதிவேதவாக்கியங்களில் புருடனென்னும்
சொல் சரீரத்திலும் ஆன்மாவினிடத்திலும் விகிரியாதிக்கப்படுதலால்
அவ்விரண்டுமதன் பொருளாகலாம்; நாராயணனிடத்து விசேடசக்தி
ஸயக்குறிக்கும் பிரமாணமேதமில்லை. ‘புருடனன்றோ நாராயணன் சுங்
கற்பித்தானென்னுமிடத்துப் புருடசப்சம் நாராயணனுக்கு அடையா
க விகிரியாதிக்கப்படினும், அதகு நாராயணனென்பதே விசேடியமாய்
நின்று, புருடனென்னும் சொல்லுக்கு நாராயணனைப்பொருளாகக்கொட்
டாது தடுக்கின்றது, அங்ஙனமிசைநி அப்புருடச்சொல்லுக்கு நாராய
ணனைப்பொருளாயினூண்டுமொருபொருளைக்குறிக்கும் சொற்களாய்க்
கையங்குடம் என்பதாதி சொற்றொடர்களைப்போல் உத்தேசியம், வி
தேயமொன்றுபட்டு வாக்கியமே பொருளற்றதாய் முடியும். அங்குசாமா
ன்யவாற்றலைக்கொண்டு சேதனப் பொருளெனக்கொள்ளினும் குற்றமே
தமில்லை. ஆகலால் இவ்விடம் புருடனென்னும் சொல் சரீமானியச்
சொல்லேயன்றி விசேடச்சொல்லாகாது’ எனில் அற்றன்று.

கின்றது. இச்சொற்களை முறையே ‘புற்சாதி’ மாத்நிரையிலும் கெ
ய்மாத்நிரையிலும் ஆரியரன்றி மற்ற ர் உயோகிக்கின்றார்கள். இவ்
வணமாயிருக்க இவன்பொருள் ‘சாதி’ மாத்நிரமாத்நிரை ‘ஸம்ஸ்கார,
முஞ்சேர்த்ததாவென்று ஐயந்தோன்ற இவ்விதிகரணத்தில் ‘சாதி,ம
ட்டே, அதன் பொருள் என்றும் அப்பொதுமாற்றலைக்கொண்டே ஆரி
யவழிக்கும் பொருந்துமாகவே ‘ஸம்ஸ்காரம், ‘அடைச்சேர்த்து ஆற்றலைக்
குறைத்திடுதல்கூடாது, என்பதுத்தோற்றம் செய்யப்பட்டது.

(1) கோசங்கள் = நிகண்டுகள்.

(2) ‘கிருஷ்ணன், என்னுஞ்சொல்கரியநிறத்தைப்பெற்ற பொ
ருளையும் சிவன் என்னும் சொல்லும் ‘பரமமங்களனையும் குறிக்கும்மாதவே
அவைதேவதை என்னும்(வடநூல்வழக்கின்படி) பெண்பாற் சொற்குவி
சேடணமாக்குங்கால் அதும் அப்பால் பெற்றேனும் என்பது கருத்து.

வேதங்களிலாவது மற்றெப்பிரமாணங்களிலாவது ஸ்ரீமத்ஞகாரியர்கள் கண்டபழிப் பொதுவழக்கால் சித்திக்கு மாற்றலையொழித்துவிசேடமாய் விண்ணைப் பொருளாக்கப் பிரமாணமேதுவ கிடையாவியது. ஹனுமன்முனிவர் (1) 'யவவராகாதிகரணத்தில்' நிச்சயித்தவாறு வேதங்களைப் பொருள்படுத்துமிடம் நேரவிரோதமில்லாழி ஆரியர் வழக்கு முக்கியமாய்ப் பிரமாணமாகலின் ஈண்டு பரசிவன், திருமால் இரண்டு பொருள்களிலும் புராணதிகளில் விநியோகிக்கப்பட்டவிப் புருடனென்னும் சொல்லுக்கு மிகவுயர்க்கு மிகுதிபற்றி வைதிக வாக்கியப் பொருளைத் துணியாக யுகித்பாதலாலென்க.

ஆதலாற்றான் சிவத்தை பரமாசாரியஸ்வாமிகள் சிவதத்துவ விவேகத்தால் புருடசப்தத்திற்கு விசேட சக்திஸ்வீகார பட்சத்தையுமொப்பி "புருடனென்பவன் சர்ப்பரணன் சிவன் சக்தியமுதலிய இலக்கணம் பெற்றவன், சாய்ப்பூர்த்திதரன்; மற்றருத்திரன், ஆயன், திருமால்ந்நனமாகார்." எனப் பதாதி லசனங்களைக்காட்டி அச்சொல் சிவபரமுமாகலா மென்று நாட்டியருளினர்.

சாண்டுகில் "புருடனென்பவன், என்று தொடங்கிய வாக்கியம் பிரமன், விண்டு, ருத்திரன் மூலரையுமொழித்துச் சிவனிடத்தில் (2) சாய்ப்பூர்த்திதரத்துவத்தை விதிக்கின்றதே யன்றிப் புருடத்துவத்தை விதிக்கவில்லை. உலகத்தில் சிவனையே அர்த்த நாரிகளென்று வழங்குதலால் என்று ஆர்க்குத்தின்றனர். அஃது ஆராய்ச்சி முன்னிலைதா புருடனென்பவன் பூரணனென்று குறித்தலால் புருடகுத்தத்திற் குறிப்பிடப்படும் சர்வபரிபூரணத்வம் பிரம்மலட்சணமென அதை அறுவதித்துப் பரமசிவனிடத்துச் செர்ப்பது இவ்வுசனத்திற்கு இன்றியமையாகக் கருத்தென்ப புலப்படாதலால் அங்குள்ளேதேதத்தில் 'புருடனன்றோருக்

(1) யவவராகாதிகரணம் = இதில் யவம் வராகம் முதலிய சொற்களைப்பற்றி விசாரிக்கப்படுகின்றது. ஆரியர் யவம் என்னும் சொல்லால் ஓர் வகைத்தானியத்திலும் வராகம் என்னும் சொல்லால் பன்றியிலும் உபயோகிக்கிறார்கள். ஆரியரன்றி மற்றவர் மேற்கண்ட தானியத்திலும் பிருகத்திலும், வேறான மற்றொருவகை தானியத்திலும் பிருகத்திலும் உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகவே இவற்றின் பொருள் யாவதெனச் சமசயம் = பரஹிஸுத்யா (ஹனுமன்) தீகரணத்தில் ஆரியர் வழக்கை மறுத்து மிகேச்சர் வழக்கே சித்தாந்தமாய் மையின் இவரும் அங்குளமே ஆகவேண்டும் என்பது புரட்டசா. வேதவழக்கின்முறை அறிந்தோர் ஆரியராகவே அகர்வழக்கே உண்மைபென்றும், பொதுவும் சிறப்புமாய் அகாரிய யாரிய வழக்குகள் அவைத்தவிடத்தே முற்கண்ட முயத்தையெடுத்து ஒதப்பட்டமையால் அதுபொதுகிறப்புப் பொருள் அமைந்த சொல்வின் கண்ணே அமையுமெனதும் பொருள்வேற்றுமையுள்ள மேற்கண்ட சொற்களின் கண்முற்கூறிய பரஹிஸுத்யாய் அமையாதென்றும் சித்தாந்தம் நாட்டப்பட்டது.

(2) சாய்ப்பூர்த்திதரத்துவத்தை = அர்த்தநாரிபாகனாய் கிற்றலே

திரன், என்று (1) ஏவகாரப் பொருளைக்கு ிக்கும் 'அன்றோ, வெனும் சொல்லால் ஈண்டு விலக்கப்பட்ட ிம், விண்டு, ருத்திரர்களை விலக்கியதாலும் என்க. மேலும் 'சகன் விருட்சாயைத் தோலையாய் ஆகாசத்திலிருப்பான், ஏனையவப் புருடசூத் இவையெல்லாம் பரிபூர்ணம், என்றுமுற்செய்யுளில் உலகப் புருடசூத் வியாபிக்கப்பட்டசெய்க்குறித்து 'விருட்சம்போல் ஸ்தம்பித்து ஆகியதன்வா ினோகன், அவனான விவியாபிக்கப்பட்டது புருடசூத் சாவும், என்னுஞ்சுருதிவாக்யத்தை விவரணம்செய்த விபரிக்கரணத்தில் புருடசூதென்பது சேச்சுதனானவன் விசேடவாசிலி செய்வாயது-ற்றி தவ்வாசிலியை நீக்க வெழுத்த விலக்கலம் அப்புருடச் சொற் பொருளைத் துணிய்தோதலால் ன்றி வேறு எவ்வழியும் பயன் பெறுமாறில்லை.

மேலும் ஈண்டு அந்ததகாரீசத்தத்தை அதிசூதி விதிக்குமாயின், அவ்விதத்திருவுருவம் சங்கராருத்திரனுக்கு முன்புதவின் அருளை அதிளின்றும் விலக்கியாதியசென்னையோ? அம்மட்டோ! பாஞ்சராத்திரம் முரலிய தந்திரங்களில் நாராயணனுக்கும் அந்ததகாரீசத்தம் சொல்லப்படுதலின் அத்தந்திரத்தைப் பிரமணனைக்கொண்ட உலகு ஆந்நாராயணனிடம் அந்ததகாரீசத்தத்தைமைய விலக்குதல் கூடுமோ? அந்நாசனமே 'பாதித்யாற்புருடசூத், என்ற மந்தாகவ்யத்தால் பிரமனுக்கும் அந்ததகாரீசத்தம் கூறப்படுதலால் அதுபிரமன், விண்டு, ருத்திரன் மூர்க்குமிருக்க இவர்களைத்திற் இம்மூவனாயும் விலக்கித்திரியசிலனுக்கே விதிக்கப்பட்டன விவாதிக்க வேந்தற்குக்காரணம் அவர் தம் தந்திரத்தவாராய்ச்சிக்குறைவு நாத்திரமேயல்ல; அதாரணத்தில் உதித்த ஆத்தந்திரமேவுமகா ரதகத் தீப்பயனுமேயாம். இஃதோர் புறக்கிடக்க.

இனி வேதவழக்குமிருபற்றிப்புருடசூதப் பொருளாராயப்படுகின், அவ்வேதங்களில் எவ்விடத்துச் சத்தத்ததபரம், பிரமம், என்பனவாதிசுபத்தங்களாகுவிக்கப்பட்ட முக்கட்பிரமனிடம் பரவிடங்களிற், புருடசூதம் விதிக்கப்படுதலானும், மந்தைய தேவதைகளின் பெயராயுபயோகப்படாமையாலும் அப்புருடசூதத்திற்கு வேதவழக்கு மிருதிபற்றிப்பொருளாய் அமைத்தது அம்பிவாகுக்களே பெண்க. வேதவகளில் விசேஷமாய்ப் புருடசூதம் சிவமாயக்காரணப்படுதல் எவ்விடத்தென்னிற், அவைகளிற் லெகாப்டொம். (2) அப்புருடசூதவியாபிதவால் பதொன்று; இஃத புருடசூதன்னும் சொல்லிநத்தல்போல், கணபதி காயத்திரி முகவியமந்திரமிருக்கலால் இவனாய்பயன் யாதெனின், கூறுதம். விண்டு, நாராயண முரலிய காயத்திரிகளில்ச் சொற்களைப் படாமையானும் பரமபிரமன், அவர் பரிவாரமாயி 'கணேசன், ஸ்கந்தர் கீஷ், கருடன்' முதலிய காயத்திரிகளின் ினை விப்புருடசூதத்திற்கு

1 ஏவகாரப்பொருளை = மேதந்தப்பொருளை

2 அப்புருடசூதம், தாபென = தருததகாரீசத்தம் திருத்திர

லாவிது சிவபிரானுக்கே ஏற்றதெனத்தவரியப்படுமென்க. அற்றேல் கருடனும் சைவனோடுவெனில் முக்கண்முதலிய சிவசின்னம்பெற்றவனென மந்திரகற்பங்கள் கூறி நின்றலால் அவனைச்சைவனெனச் சொல்லலாம். ஆதலாற்றான் கருடசயனத்தில் இட்டிசைகருபனான கருடனை ஸ்தோத்தரித்து அவன் சரீரத்தில் அமைக்கப்பட்ட மகாக்கனியின் கண்பரகிப் ரிதிகரப் பூரணகுதி செய்யப்படுகிறது. இரண்யகர்ப்பர் முதலியோரிடம் உற்பத்திநாசாதி சரீரிசைனத்தோன்றதலால் அநாதமல முத்தராய சுப்பிரமணியர், கணேசர், சிவப்பிரசாதத்தாற் சத்தினிபாதமெய்யிய 'நக்ஷி' முதலியமுத்தர் இவர்களிலும் வேற்றுமை நன்கு விளங்குதலாலென்க. அங்குசமாகப்பருடனென்பது சிவன் பெயராயமைந்தது.

மேல் 'புருடனன்றோ ருத்திரன் சத்தமகான் அவனை' மணங்குலாம் 'ஸுஹஸ்ராக்ஷ' எனிய புருடனை அறிவாம். மகாதேவனை த்தியானிப்பாம், என்பனவாதிபல வசனங்களுள். மகான், பிரபு, புருடன் சத்துவத்தை நடத்துவோன் என்பனவாதி வைதிகப்பிரயோகங்களை உற்றுநோக்கின் உண்மைபுலப்படும். அற்றேல் 'புருடனன்றோ நாராயணன் விரும்பினான், என்றவிடத்து வேதம்புருடனென்னும் சொல்ல நாராயணனிடத்தும் உபயோகித்தமையால் இப்புருடசப்தம் நாராயணனைக்குறிப்பதில் தடையாது என்னின் அற்றன்று. புருடனென்னும் சொல் அந்தவிடத்து விச்சைநமமாகாது தனது ஆற்றல் கெடாதிருந்தால் நிவிர் கருதிய பயன் கைக்கடும். அங்கனபிலலாது மற்றதற்கு விசேஷணமாய் நின்றலாலென்க. அங்கு புருடசப்தத்தைப் பூரணனென்னும் பொருளிலாதல் "யான் முன்னேமேய் கருநுநீ" என. அதேபுருஷனின் புருடத்துவ" மென்று பங்கயத்தானே நேரிடப்பட்மநாய் கூறியதாகமொழந்த கருதிவாக்கியத்தால் இரண்யகர்ப்பனுக்கு முன்னிருந்தவனெனும் பொருளிலாதல் அமைத்து நாராயணன் என்னும் சொல்லுடன் அனவதிக்கக்கடும். ஆதலின்மேற்கண்ட பிரயோகம் புருடனென்னும் சொல்ல நாராயணன் பரமாக்கவலியற்றொழிந்ததென்க. 'புருடனன்றோ ருத்திர' எனென்றவிடத்து "இலிதப்புரு- னுல் பரிபூரணம், என்று உபக்கிரமத்திலொடங்கியதைத்தழிஇயும் "யான்மே கண்மவமு, யஞ்ஞத்தின்வழி நேரிடும். ஆன்ம புருடனைச்சித்தித்துப் புருடருத்தத்தை உச்சரித்தல் வேண்டும். பூரணனாய் நின்றலாலன்றோ புருடனென்று சொல்லப்படுகிறான்" என்றவாறால் முனிவர் கூற்றைத்தழிஇயும் 'புருடனென்பவன் சம்பூரணனென்று முற்காட்டிய சைனத்தைத் தழிஇயும், பூரணத்தன்மையைச் காரணமாக்கிப் பரமேசுவரனிடத்தில் சேர்த்து(1)

1 அநுவாத முகவிதியாய் = அநுவாத முகவிதியென்பதை உதாரணமாகக் காண்க. ஆவியாக்கினிக்குச் செய்யுத உத்திரவிரியையில் இவ்வாய், உபயிருத்து என்னும் இருபாதத்திரங்களைக் கீழுமெலுமாக எடுக்கவெண்டுமென விதித்து 'தேவர்களுக்கன்றோ மேலுற முழுமாய் எடுப்பது' என்று அதுவதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இம்மனுவாத முகத்தால்தான் தேவாரபாடங்கள் எல்லா உருமேல் எடுக்கப்படுகின்

அருவாத முகவிதியாம் அச்சால்துக்கு அவனைப்பொருளாக்குதல் உச்சதமென்றறித்தயக, பின் மீமாஞ்சுக் கூறா. (1) உத்தித அதிகாரண நியாயத்தால் அச்சொல்லைப் பரமேசுவரனுக்கு இயற்கையாகக் கவுமாக்கலாம். மேல் பரத்தினும் பரனாய்ப்புரியில் நிகழும் புருடனைக் காண்பான் என்பதாதி சூத்திரசொல்களைக்கொண்டு சமயத்திற்கேற்ப மற்றைய பொருளையும் அமைக்கக்கூடும்.

மேல் பூண்டியைப் பொருளாய்ப்புருடனைப் புருடச்சொல்லுணர்த்த அநவநீம புராணவகுரு மோதுதலால் அவ்வாறு கொள்ளாதசரிசத்தில் நிகழ்வானெனும் பொருளைக்கொண்டுபயோகிக்கப்படும் புருடனென்னும் சொல் இலக்குறிப்பதியை இலக்காக்கத்தடையேது? 'புருட'வெனப்படுகிற சரிசத்தின் கணிதழ்வலால் அரிபுருடனைப்படுவான் என்பதாதி நிரமாண உச்சநிருத்தலாலெனின அது கூடாது. மேற்கூட்டிய வேதோபபரம்மணவசனமும் மூலவிரூத்தம். வேதம் 'புரிசயம்' என்பதால் பூர் (வா. 10) என வழங்கப்படும் சரிசத்தின் கண நிகழ்வானெனப்பொருள் கொடுக்கின்றது. துடபுராண 'சொனம்' 'புரு' எனப்படும் சரிசத்தின் கண நிகழ்வான் புருடனைச் சொல்கின்றது. வேதங்கண்டவழி (வா. 10) என்றும் சொல்லுடன் 'ச' என்னுஞ் சொல்லுக்கிரந்தால் புருடனை னுஞ் சொல்லுக்கின்றது. புராணவழியில் 'புரு' (வா. 10) என்னுட சொல்லுடன் 'ச' (ஸ) என்னுஞ் சொல்லே புருடனைன்றவாகின்றது. ஆகவுத்தவாகத்துக்கு இதுஉபபிரமமனமாகாதே. இவரிமல் எவ்விதமாயினும் 'புருட'னென்னுஞ்சொல்லுக்கு அரியும் பொருளாகின்றதே பென்று விதண்டைபேசின் 'வறஸாக்கன்' என்னும் சொல்லிணைமுறத்தலால் இவ்விதண்டு சொற்களும் எப்பொருளிடம் உத்தவழக்கில் உடனிருத்தலால் அப்பொருள் உத்திய பொருளாகவேண்டுமென்பது உத்தமாதலின் புருட குத்தத சொடத்தலில் 'வா. 10' என்பதால் 'வென்னும் சொல்லுடன்' உத்த 'புருட'னென்னும் சொல் பரமேசுவரனிடம்வறி வேறெக்கடவுளிடமும் சேடாதென்பது விரிவுபடுத்தலுற்று.

மேற்கு விதித்தபடிமே ஆகின்றது. அதுபோலிண்டு 'புருட'னென்ற சொல் 'வென்னும்' என்ற அனுபந்தத்தால்குத்தலின் புருடச் சொற்குப் பொருளாகின்றது.

(1) உத்தித அதிகாரம் உத்தத்தனும் உத்தித என்னும் விதியில் உத்திதென்பது உத்தவழக்கில் மண்வெட்டியைக்கு நிக்ருமாதலின் மண் வெட்டியைக்கொண்டு வேட்டவெனவும் அமைபுமெனவும் நிக்ருதுறி அப்பொருள் பொருத்தாமையின் அங்கு விதிக்கப்பட்டவேர் லிக்கு உத்திதத்திதது அது சொல்லி இயற்கையானது அதுபோலிண்டு 'புருட'னென்ற சொல் புருடனை என்ற வென்றவிதத்தம் மணிதன் அதுவான் வென்ற பொருள்தன் உத்தவழி அதுவானுக்கு இயற்கையானது அமைபுமெனவும்.

புருடன் 'ஸஹஸ்ராக்ஷன்யநிவோம், மகாதேவனத் தியானிப் போம்' என்பனவாதிவேதவாக்ஷியங்களில் மகாதேவனிடமிருசொற்களும் நிகழ்தலாலென்க.

(1) 'ஸஹஸ்ராக்ஷன் புருடன்' எனன்னுமிருசொல்லுடனிகழ்ச்சிமட்டிவிச்சுத்தத்தைச் சிவபரமாக்குமேல் 'ஸஹஸ்ரசீர்தன், புருடன், ஸஹஸ்ராக்ஷன் ஸஹஸ்ரபாத்' என நான்கு சொல்லுடனிகழ்ச்சி நாராயணனிடத்திற் காணப்படுதலால், அவனே இச்சுத்தப்பொருளாய் ஆமைதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயின் நாராயணபூஷணியில் விகியோகமும் புராணங்களில் விந்நுபரதலத்தில் இச்சுத்தத்தை விவரணம் செய்ததும் முரணாகொழியும். ஆருணகேதகத்தில் 'பூதம்நடக்க' என்று தொடங்கிய (2) கூர்ம உபதானவிதியின் ஆதித்சுவாதத்தில் 'யான்முன்னமேயிங்கிருந்தேன் அதிவே புருடனுக்குப் புருடத்வம்' என்று கூர்மாதார விசனம்பெற்ற ஸ்ரீமந் நாராயணனது திருநாக்கு இரண்ணியகர்ப்பனை நோக்கியெழுந்ததாகக்காட்டி பிறகு (3) 'ஸஹஸ்ரசீர்தன், புருடன் ஸஹஸ்ராக்ஷன் ஸஹஸ்ரபாத்'தாக்கிளங்கி' எனன்று காணப்படுகிறது. ஆகவே இந்நான்கு சொற்களானும் ஒருங்கு செர்ந்து உணர்த்தப்படுமி பொருள் நாராயணனென மேற்காட்டிய சுருதியாற்பெறப்படுதலாலும் இச்சுத்தம் தொடங்கத்திறந்தே அந்நான்கு சொற்களையும் மருடமாய்ப்பெற்றிருத்தலாலும் நாராயணனே இச்சுத்தத்துக்கு முக்கியப்பொருளாகான் எனில் அற்றன்று. இவ்விடத்து இரண்ணியகர்ப்பனை நோக்கிச் செங்கண்மால் அவனுக்குமுன் நிகழ்வானுதலின் தான் புருடனென்ப புருடச்சொல்லுக்குப் பொருளுரைத்த தண்மைபாரியும் இச்சுத்தத்தில் முன் எடுத்தோதிய பலவுபயிருகணவசனங்களால் பூரணத்தண்மைபற்றி புருடச் சொல்பெற்ற பொருளே பிரதிபாதிக்கப்படுமெனத் தணியப்படுதலானும் புருடனென்கே யடுத்தமந்திரத்தில் 'புருடனே' சென்றது ஒருவதெவையெனையெல்லாமென்று காணப்படுதலானும் பரிபூரணனென்னும் பொருளில் புருடபதம் பரமேசுவரனையே குறிக்குமென்பதற்கு 'சர்வமுமன்கோ ஓங்கருந்திரன்' என்னும் வேதவாக்ஷியம் 'புருடனன்றோ' என்றுதொடங்கியதற்குபொருளுரைத்தவாறுநின்றலானும் 'புருடனெருந்திரன்' என்று முன் எடுத்தோதிய மந்திரங்கள் கண்டவழி அப்புருடச்சொல்லை நேதர் சிவபரமாக்கிறற்றலானும் 'விசுவாதிகன், ருத்திரன், மகரிஷி' என்னும்மந்திரத்தொடர்புடன் தோன்றிய அனாவீது பூரணம் புருடனாலெல்லாம் என்ற வசனத்தாலும் பூரணத்தவ்வுசொண்டு புருடத்வம் பெறுகது பரமேசுவரனே யென்று ஏற்படுதலாலென்க. மேற்கண்ட சுருதியை வேறுவழிப்பொருட்படுத்தலும் கூ

(1) ஸஹஸ்ராக்ஷன் = ஆயிரங்கண்ணன்.

(2) கூர்ம உபதானம் என்றது கெருடசயனத்தில் உயிருள்ள ஓர் ஆமையைநிலத்தில் மந்திரபூர்வமாய்வைத்தலாம்.

(3) 'ஆயிரஞ்சென்னியன், புருடன், ஆயிரங்கண்ணன், ஆயிரம்பாதன், என்பன முறையே பொருள்கள்.

டாது. ஈசன் 'விருஷம்பே' லைசெவற்று ஏகனாயாகாயத்திலிருக்கின்றான், அம்மகானுஷ்மராய புருடனூல் செவ்வலாம் புரணம்' என்னும் புரணவசனம் அதற்கு உரையிட்டுநின்றலாவென்க. 'மேற்காட்டிப்போந்த பலிரமாணாதிசயித்யுத்திலிச்செவ்வலாம் ஈசன் 'புருட' என்னவிற்க்கப்பட்டது எம்பிரானே யென்க. புர = புரங்களை (சுரிபுரங்களை) உஷதி = கொளுத்துபவன் புருடனென்றும் 'புருஷம்' என்ற பொருள் காட்டி, புருஷம் என்று வரவேண்டுமதை குறுக்கவிதாரமாயமைத்து முப்புரம் எரித்தமுதல்வனிடம் செர்த்திட வடவிபல்வாரிளந்தியுண்டிதர் அனேகருளாரென்பது வேறு.

'ஆயிரஞ்சென்னியன்' ஆயிரம் ஆளவிலடங்காத சென்னிகளைப்பெற்றுள்ளன்; உலகமெல்லாம் அவனது திருநெளியாகவே உலகத்துள்ள உயிர்க்கோடிகளின் சென்னியனாயவும் அனாதாயுச்சரிக்கப்பட்டதென்க. இங்ஙனமே ஆயிரங்கண்ணனாதி யனடசொற்களையுப பொருளடமித்தவேண்டும்.

'உண்ணையில் தேவர்கள் குத்திரனை யஞ்ஞத்தை விட்டு விலக்கினார்கள். அவர் யஞ்ஞத்தை யழித்தா' ரென்று பிரசித்தமாய் வேதத்திற்கொண்டாடப்பட்ட தட்சபாருசுமறாரதிசயித்யு உனைய ஏவழந்திசைவர்களை பெல்லாம் புறக்கணித்தோடச் செய்த கெகார விரபத்திரதிவ் விய மூர்த்தியின் கண்ணின்று ஆயிரஞ்சென்னிகளாதிப்பல அற்புதவிலக்கணங்களைக் கண்டு தேவர்கள் மயக்கினார்களென்பது எல்லோரும் நிவார்கள். மேலும் 'ஆயிரமாயிரக்கணக்காகப் பூமியின்கண்ணுள்ள குத்திரக்கூட்டங்கள் எண்ணிற்றதலவாயிடுங்கள், சிவ்யகணங்கள் பலருபமெய்தின, எதிரமான அவயவம் அமைத்தபலருடமுள்ளவன் குத்திரன் என்றொரு உக்கத்தனநாணபற்பலநகை வகளால் இவ்வுலகத்தைப்பற்பல மூர்த்திகளையுதிட்டித்த மூர்த்திருக்கணமெய்கொளிடத்தீதற்றப்பட்டமையானும், பரமாகசிவியமூர்த்திசனிருபத்தத்திலு 'தருணபாதன்' என்றும் வைதிகதிவ்ய மூர்த்தியுஞ்செர்த்ததாசைபால் ஒருகாலுக்கொருதலையாக ஆயிரத்துக்காயிரங்காவென்று குறித்தனும் அமையுமென்க. அங்ஙனமறா பாரதம்சொத்திச பர்வம், கூர்மபுராணகுதலியபலிடங்களிள்ளெத்தேத்தப்பெற்ற பரசிவ விபூதிக்கணங்கள்மேன் முகத்தவதித்தநம்பிரான் பிரதிபிம்பங்களைவாக்குகக்கப்பட்டபாபமும், அப்பரமனதுமே திரிம்பருத்திரமூர்த்திகளில், ஏகாட்சிபுருடத்தனும் உதாரதலின் இக்கரித்தேயாயிரஞ்சென்னி, ஆயிரங்கள், ஆயிரமகவென்பன திவ்யலட்சணங்களாய் முடிந்தன. இம்மட்டுடா! இவ்வாயிரங்கண்ணென்னும் பெயரைக்கண்ணுதல் வள்ளல் பெயர்களுடன்கலந்தோதும்முகம்மேதம்சுளிரபல விடங்களைத்தனதுவகையில் 'புருடனாயிரமென்க. எகஸ்ராட்சனாகிப மறாதேவனைத் தியானிப்போம். நிலக்கிரங்குளவல்லாட்சனுக்கு வணக்கம். ஆயிரந்துணிகொண்ட ஆயிரமகண்ண! உனது விலைப்பெய்தித்து எப்பணவாதிபல. மெய்துதிசைமத்திரங்கள் கலேதாக்கதசொலையைச் செர்த்த மந்திரோபபிடத்ததிரும் படிக்கப்படுகின்றன. அங்விடத்தில்

‘எங்கும் சிரமும், கண்டமும் பெற்றவன்’, எல்லாபூதத்தியத்துமுள்ளான், சர்வவியாபி, பகவானாதவின் எங்கு நிறைந்தவனேகனாகவே’ யென்று துணிவுரை கூறிய மந்திரங் காணப்படுதலால் முன்பின் முரண்பாட்டிலேறுபொருட்படுத்த முடியாது. அதன் துணிபு அக்கலேதாக்கந்தர உபநித்தத்துக்கு யாம் இயற்றும் பாஷியத்திற் கண்டுகளிக்க. இனி இந்திரனுக்கு ஆபிரங்கண்ணென்பது இமிகுதிப் பெயராக விருத்தலால் அவன் அதன் பொருளாயமையானே வெளில் பிரகிருதமான பரமகாரணவந்துவின் கண் உடையோடுக்கப்பட்ட இச்சொல்லு இவ்விழிதேவர்களிடத்து உபயோகப்படுத்த எந்தவையுதிகளும் இணங்கான். ‘அவன்’ முற்கூறிய இலக்கணமமைந்த பரமான்மா ‘உலகை’ காண்பொருளானேத்தையும், ஈண்டு உலகையென்று குறித்தது ஏகதேசக்குறி வறியாமென்க. ‘விசுவத்துவியாபித்து’ எங்கும்வியாபித்து உலகத்துக்குபாதானம்பிரமமேயாதவின் ஆடையில்தால்வியாபித்துவின்றதுபோல் உலகத்தில்கடவுள்வியாபித்துநிற்கின்றானென்பதுகருத்து. என்னக்குள் எண்ணணேபோலென்பதுமதார்தரம். ‘விசுவத்து, மேற்குறிக்கப்போகும் விராட்ரூபத்தையதிட்டித்து அல்லதுவிராட்ரூபனாடி அல்லதுவிசுவனெனவழங்கப்படும் நாராயணனையதிட்டித்து அல்லது அவன்ரூபனாடி ‘பெங்கும்வியாபித்து, என்பதுபொருள், ஆதலாற்றான் ‘எங்கும்புறம்பும் இவ்வுலகத்தை வியாபித்துநின்றானாராயண, னென்று மஹோடநிடதங் கூறுகின்றது. ஈண்டு ‘விசுவ’மென்னும்பதம் வின்டுகையே குறிக்கும். ‘விசுவன், நாராயணன், பரன், என்னும்நிகமத்தானும், விசுவம், விஷ்ணு, என்னும் பாரதக் கணத்தானும் என்க.

அற்றேல்' விசுவம், என்று உலகத்தை பெடுத்து அஃது 'நாராயண, நென அசனரிடத்து நாராயணதாதாந் மியத்தை விதித்தல்மேற்கண்ட சுருதியின் பொருளாகாதோ வெனின், அற்றன்ஐ, 'இவ்வுலகத்தில் காண்டதெல்லாம், என்றுதொடங்கிய மேல் வசனத்தால் இதேபொருள் குறிக்கப்படுதலின், கூறியது கூறலென்னும் குற்றம்வாராவழிமுற்கூறிய பொருள்கொடலே யுசிதமாதலாலென்க. இதன் விரிவுமற்றோரிடத்திற் காணலாம். 'அதன்மேல் ஈரைந்தங்குலமிருந்தனன், இதனால் காண் பொருள், காட்டு, காண்பான், என்னும் திரிபுடிந்கிய விடத்து முத்தியென்னும் சொருபானந்தம் நிலைபெற்று நிற்குமாகவே அவ்வித்தியாமயிர்பஞ்சத்தை அலன் திருவருள் வியாபித்த தென்றது. 'ஈரைந்தங்குல மென்று, அளவுகாட்டியது முற்பகுதியில் 'ஆயிரம், என்றதுபோல் உபலக்கணச்சொல்லாகவேயமைத்தது. ஆதலினிவ்விருக்கின் பொருள் இது.

ஆயிரம் சென்னியன் = அளவிலாச் சென்னியன் - அல்லது
விரபத்திராபத்திருவுருவங்களில் அமைந்த ஆயிரம் : சீராக கருள்ள
வன். ஆயிரம்கண்ணன் = அளவிலாக்கண்களுடையவன் அல்லது ஒரு
திருமுடித்துக்குருடானாக ஆயிரங்கண்களுடையான், அல்லது உலகத்தி
ற்காணாத துத்த கண்ணாயிர முடையான் அல்லது தண்ணென் நறும்கொ
ல்புலன்களைக் குறிக்குமாத்தலால் புலன்களை நடத்துவோன் ஸ்திரிநுகளா
ன பல அங்கங்களால் பற்பல ரூபங்களைப் பெற்றவன் உக்கிரன், ஸ்ரீன்

னும் வேதந்தால் என்க. ஆயிரம் பாதன் = அளவிலாப் பாதமுடையான், மூர்த்திக்கு ஒருபாதமுள்ளானதலால் ஆயிரம் பாதவென்றது. அல்லது ஆயிரக்கணக்கான ரூத்திரர்களால் வழிபடப்படுபவன் (வழி) என்னும்வினை (வ) என்னு மிடைச் சொல்லோடுகூடி வழிபாட்டைக்குறிக்குமென்க. அல்லது ஆயிரக்கணக்கான அண்டங்களினிற்பவன். ஆயிரம்பாதன் அல்லது அளவற்ற உபநிடதங்களால் பிரதிபாதிக்கப்படுபவன். புருடன் = பூரணனாகிய பரமேசுவரன் (பேருக்கண்டிலுக்கணமுடைய எவ்வென) வருவித்து அப்பரமேசுவரன் 'உலகை, செயன்பாதிக்கலாக் கூட்டி முடிக்க.

முதன் மந்திரம்

முத்திற்சு

—

புருட்குத்தம்

இரண்டாம் மந்திரம்

— (0) —

இனி 'மூரல்மந்திரத்தில் சச்சிதானந்தனுபரப் பிரமத்திடத்து(க) அத்தியாஸம்' செப்பப்பட்ட இப்பிரபஞ்சத்தையே அவருக்குச் சரீரமாகக் கற்பித்து இசற்கு (உ) அத்தியாஸப்பாவாத நியாயத்தால் மேல் 'இம்மனநாஸம்' கற்பித்தனரே. என்று சமஸ்த பிரபஞ்சங்களும் அப்புருடனிடத்தில் சந்தித்தென்று குறித்து, உலவெலாமெழிற்ச உண்மைப்பொருளை அவரோட்சராயிதலே முத்திக் குரையமென்று 'அன்னிவன்றன்ன யறிக்குவன்னு'னே அமிர்தகலிங்காவான்னரே (யரிய); எனத் துணிந்தோதி அப்பேரறிவிக்கலாப் பேதையர்க்கு 'விடுகூடவழி'வோதி 'லேயே' மயமா விட்டின் பேற்றையும் விலக்கப்போகின்றார். இவற்றுள் (உ) அதிசூடான சதையைக்கொண்டு (ப) உன்பொருள் போலத் தோனமுலகம், இப்பிரிவு வெள்ளிபோல 'போலிப்பொருள்களாகவே, அது பரவஸ்துவைக்கொண்ட நிற்பலெப்படி? அது சரீரமாயின் அதுகொண்டு 'ஆயிரஞ்சென்னியன், முரலிய சரீரதர்மங்களைப் பறத்தினிடத் தேற்றலாம். அன்றிக் கூடவளால் வியாபிக்கப்பட்ட தென்றவது முயற்கோடுபோன்ற இப்பிரபஞ்சத்தை விகுவன் வழிவியாபித்துள்ளருவது எமத்தோதலாம், என்று ஆசங்கை நிகழ்ந்துழி 'எங்குங்கண்னுளான், எங்கு முகமுளான், எங்குங் கைகளான், எங்குங்காலுளான் அங்குல் இது பூரணம் புரட்டல் எல்லாம்' என்ற பொருட்குத்தனவான அந்தக் கருதிகளில், பூரணமாக நிரூபாதலின் அவ்வாசங்கையை இவ்விரண்டாவது மந்திரத்தால் குறிக்கருளுகின்றார்.

புருட்கு, சென்றதுவாய்வுவையையெல்லாம்

அமிர்தத்தன்மையானனனே

அன்னத்தவனே கார்த்தொளிர்கின்றார்"

என்று, எது 'சென்றது, எது 'வருவது' என்பது நிகழ்வதையும்குறிக்கின்றது 'சென்றதுவருவது நடப்பதற் கேசன் என்பதாதி வசனங்களில், முக்காலநிகழ்ச்சி யுணர்த்தப்படுதலாலென்க. இங்ஙனம் முக்காலத்தள்ளதும் சத்துமெனப் புலப்படும் பொருள்கள். எல்லாம் = அயைவமுள்ளன. புருடனே = பூர்ணனாகிய பர்மமே 'எல்லாம் பிறந்தது புலனம்' இத்திரம், இறந்தது பிறப்பது ஏது எல்லாம் இறந்தருத்திரனே' என்றார் சுருகிசசன் இப்பொருள்கொண்டே முடிந்தது என்க. மண்ணினிடங் கற்கிக்கப்பட்டு அதனுண்மையைக் கொண்டு தன்னுண்மையைத் தரிக்கும் குடமாதி பொருள்கள், மண்ணின் நித்தனிதது நில்லாது. மண்ணென்னும் காரணப் பொருள் காரியத்தன்மையாய் குடத்தன்மையன்றியும் காணப்படும். அதிபேரல் பரப்ரம்மமும் தம்மிடத்தா ரோபிக்கப்பட்டு (1) விவர்த்தகாரியமாய்த் தோன்று மிவ்வுலகத்தின் வேரூச்சிற்கன கூப்பிரகாச ஷட்வாய் நிற்குமாயினும், அநாதியைக்க ஆட்சியிலாங்கு ஆன்மாக்களாய் (2) பத்தர்களுக்கு உலகமரசவும் தோன்றும். துண்ணரி வில்லாதானுக்கு மண்ணும் குடமும் வேராகத் தோன்றுவது போல், உலகத்தில் சிற்பேதஞானமும் உண்டாவது கூடும். பற்றலஜன்மங்களிற் செய்ய புண்ணிய பரிபாகத்தால் சித்தசகத்திபெற்ற முழுட்சுவியது புலன்கள் பிரபந்த மிது திலையிலிருப்பினும் நெந்த ஆடைபோல் அறாப்பின்மட்டும் தோன்றிக்காரியாயோகமின்றி நிறமலால் அவனுக்கு இவ்வுலகம் பிரமவிவர்த்தமாகவே தோன்றுவதன்றி மற்றையாகாவென்று அவனை நோக்கிக் கூறியது இவ்வெனறறிக. அதகொண்டே 'மசத்தில் ஆனையும் ஆனயின் மரமும் மறைவது போல், உலகத்தில் ஆன்மாவும் ஆன்மாவின் உலகும் மறையு' 'மென்றன ரான்றோர். அங்ஙனம் கண்டுக்காலது நிற்பான் யோகி' யென்றும் (3) 'உலகெல்லாம் மயங்குமிடம் யோகி விழித்திருப்பான்; உலகம் விழிக்குமிடம் யோகிக்கு இருளாய்த் தோன்றும்' என்பதாதி வசனங்கள் எழுந்தன வென்க. 'எங்கு இவனுக்கு எல்லாம் ஆன்மாவாகும் அங்கு எதனும் எதைக்காண்பான், அஹ பெருமை' என்பதாதி பல சுருகிசசனால் வெளிவந்தவாறு அவ்விசை ஒழிந்தகண்ணத்தே பிரகாசித்து பிரபஞ்சம் நீங்கப்பெற்ற நித்திய நிர்மலச்சச்சிரானந்த சுத்த பிரம

1 விவர்த்தகாரியம் = இப்படியில் உலகள்ளிப்பால் அதிபுடனம்விகாரப்படாது பரிணமித்தல்.

2 பத்தர்கள் = மலத்தில் கட்டுண்ட ஆன்மாக்கள்.

3 உலகெல்லாம் மயங்குமிடம் உலகத்தவர் வெளிப்படையாய்க் காணுந் 'பிரமத்தைக்குறித்தது. யோகிவிழித்திருப்பான் என்றதுதனை யோகி காண்பானெனப்பொருள் கொடுக்கும். உலகம் விழிக்குமிடம் என்பது காண்பொருளைய பிரபஞ்சத்தைக்குறித்தது. யோகிக்கு இருளாய்த் தோன்றுமென்பது ஸ்வாழிக்குத்தோன்றுதெனப்பொருள்கொடுக்கும்.

சொருபமே முக்தியாதலால் அஃதே ஈண்டு 'அமிர்தத்தன்மை' என்னும் சொல்லால் கூறப்பட்டது. அஃது பரமம் ரூபமாகப் பற்றியும் (1) தமது சத்தையிற்றோ சுத்திரவராகது இன்னியமையாதாகவே சுத்திர மசொருப முக்திக்குப்பிரமமேகூற்றி மெனக் கூறுகின்றார். அமிர்தத்த தன்மைய தீசானனனே, என்று 'எதைச் செபித்தால் அமிர்தத்துத் தைப் பெறுவான் உபதேசத்தருள்வாய்' என்று சிஷர் வினாநிகழ்த்தி 'ரு த்திரசாநிதையால் அஃது அமிர்தனது திருநாமம் ஆடகமியதன்றே' என்று குருவாக்கியத்தை ஜாபாலாபநிடதம் வகுத்தலானும், ஸ்ரீகுத் திர சங்கிதை சிவநாம பரிபூரண மென்பது எவ்வாறும் மறுக்கவொண் னாக உண்மையாதலானும் தவிரண்யபாகு தவிரண்யபதி 'தவிரண்யரு பண வ்ரிஉடவழிபடுக' என்பதாதி பல சுருதிகளில் தவிரண்மய நென க்குறிப்பிடப்பட்ட பிறை குழப்பிராணை தவிரண்மயனென எடுத்த அ துவதித்து 'அமிர்தன் தவிரண்மயன்' என்று அவனை அமிர்தபதப் பொ ருளாக்கிச் சுருதி உறுதலானும் அங்ஙனம் 'இவனுனதான்மா. அந்தர் யாமி, அமிர்தன்' என்பதாதி வாக்கியங்களிலும், கோற எக்கடவுள்க ளும் கிட்டா அக்டமூர்த்தத்தன்மை பெடுத்த அங்ஙயிர்தபதப் பொரு ளிடத்து, அந்தர்யாமிநாமமணம் 'எவன் நிலத்தினின்று' என்று சொட ன்தி 'எவன் ஆன்மாலினின்று' என்றதற்குரை துணிந்து ஓததலானும் அமிர்தம் என்னும் சொல் சுத்த பரமகி. திவ்விய சொருபத் துக்குக்கார ன இடுகுறிப் பெயர் ஆதலாலும் உபாகிபில்லாத திவ்விய சொருபத் தை முத்தியெனல் பொருத்துமாத்தலானும் அத்தமுத்தியே ஈண்டு அமி தத்தன்மை என்றது.

அமிர்தத்தன்மையது = மிகத் த அரிவெய்ந்த ரூபமான முக்தியின து அல்லது ஆன்மாவிடத்த அரி நெனும் மயக்கம் ஒழிந்தவுடன்பிர காதிக்கும் அநாதிகமம் பிரகாச நிலஸாரூப மெனப்படும் முத்திக்காவது ஈசானன் = நாதன் பரம்பொருளாய பாகிவன் இனி 'எதனாவனை ஈ சானனென்பர்? எவன் உலகெல்லாம் தன்பரமசுத்திக் கு' டடுத்தியானுவ ன்' எசுர கதறையில்லாமாடுபொன்றயார் தாரம். ஈஜங்கமங்களான இவ்வுலகத்தக்கு நாதனான ஈசானன், மொகூத்தக்கு வந்தாட்டும், பரமேசுவரர் முதல் உன்னை இடைவிடாதசரணடைத்து, இடைவிடா து ஸ்தோத்திரம் செய்தாரும், ஆதலால் அவன் ஈசானனெனப்படு வான்' என்று அதர்வஸிதோகிப-தம் கூறுதலானும் 'ஆதலால் ஈசன ன். மகாசேவன்' என்று மகேசுபதிகதம் வற்புறுத்தினமையானும், அவ னாகியே ஆன்மா, ஈசானன், சுப்பு, பவன், குத்திசன், என்று நாமத்தி திராயனோ டிடதம் கூறுதலானும் இன்னும் தனெகிராம்மணங்களா னும் ஈசானனென்னும் சொல் எமது ஈசனையே குறிக்குமென்க.

அற்றேல் 'ஈசான நென்னும் சொல்லிடுகுநியாற்றலால் இக்குளப் பொருளையும் குறிக்காது. அதனிடுகுநியாற்றலைத் தொலைத்துக்காணவாற்றலெவள்கிட அமிர்த்தத்தினது என்று எதிர்மறைப்பொருளைக்கூறும் சொல்லிருத்தலால் அதனுடன் பொருட்பொருந்தும் வழி இங்கு அமிர்த்தத்தினது நாயகனென்றே காரணப் பெயராய்க் கொள்ளவேண்டியதேயன்றி முற்கூறியவாறு இடுகுறிப்பெயராய் 'ருத்திரன்' என்றபொருள் கூறல் அமையாது. அவநனம் கொள்ளின் 'குடங்களைப் படைத்தவன் கேரளங்களுக்கு ஈசுவரன்' என்பதாதி வாக்கியங்களில் 'பிரம்ம தேவன் 'ருத்திரன்' இவர்கள் 'படைத்தவன் ஈசுவரன்' என்னுஞ்சொற்களுக்கு விடரிதப்பொருளாகவேரிடும். ஆயின் முற்கூறியதுஎன்றனம் பொருந்து மெனிற் கூறுதும்.

'எவ்விடத்தும் எதிர்மறைப்பொருளைக் குறிக்கும் [சொல்லொன்று, நிகழும் அதனுடன் பொருந்துமற்றைய சொல், தமது இடுகுறிப்பொருளையுணர்ந்து மாற்றலை இழந்து விடு' மென்று எவ்வரசரிட்ட ஆணையும் இல்லை. அங்ஙனம் அந்தாலாகிரியரும் எடுத்த வகுத்தாருமில்லை. அவ்விதநியமம் இல்லாமையாற்றான் வியாகரணமகாபாடியும் வகுத்தருளிய ஆசிரியர் பதஞ்சலியர் 'பிரதிடதோக்த சப்தங்களினது சப்தபாராயணத்தைக் கூறினர்' என்றனர். இசனுடையாசிரியர் கையடனார் 'சப்தபாராயணமென்பது ஓர் தூலுக்கு இடுகுறிப்பெயர்' என்றனர். இங்கு 'சப்தங்களினது' என்ற ஆறாம்வெற்றுமையின் பொருளாகிய சமயந்தம் 'சப்தபாராயண மென்னும் சொல்லின் ஏகதேகாரணப்பொருளாகிய பாராயணத்தில் சேர்வின்றது. அதனால் அதனிடுகுநியாற்றல் கேட்டதில்லை. அங்ஙனமே 'வேதங்களினது வேதம்' என்னும் சாந்தோக்யே பசனத்தில் 'வேதம்' என்னும் சொல் அறியும்கருவியெனப் பொருள்கொடுத்து 'வேதங்களினது என்ற! ஆறாம் வெற்றுமை ஈற்றச் சொல்லோடு புணருமென்று; வேதங்களின் பொருளை அறியும் கருவியாய் வியாரணத்துக்கு வேத மென்றது இடுகுறிப் பெயரு முண்டென்றும் நடவியல்பயின்றவான்றோருட் சீறந்த! ஆசிரியர் நாகேசப்பட்டனார் சப்தேந்தசேகரத்தில் எழுதினர். அங்ஙனமே பிறரும் (1) உனதுவாரணத்தை திருாருட் சங்கிலியாற்கட்டி' என்னும் (2) யானபராத சக்கரவர்த்தி என்னும் பிரயோகத்திருத்தின்கூறான். ஆதலால் மேற்கண்ட பிறர்

(1) உனதுவாரணத்தை = ஈண்டு வாரணமென்பது ஆணையையும் தடுக்கும் கருவியையும் குறித்து தடுக்கும்கருவி யென்பதை உனது என்னும் சொல்லில் பொருந்த ஆணையென்னும்பொருள் தன்னிடம் அமையப்பெற்றது.

(2) அபராதசக்கிரவர்த்தி = ஈண்டுசெக்கிரவர்த்தியென்னும் சொல் படைமையடைத்துபவன். போசன் என்று இருபொருளைக்காட்டி முற்பொருளில் முன்பதம் பொருந்த பின்பொருளைத் தன்னதார்ப்பெற்றது. இவ்விருசொற்களும் பாஞ்சராத்திரிகளுக்கு ஆசிரியரான மெக்கடாசதகவியெழுதிய தயாசதகத்துள்ளது.

கூறிய ஞாயம் தம்மாலும் பயனற் றெழிந்ததைத் தானேகண்டு
அடங்குவாராக. (3) குடங்களைப் படைத்தவன் என்பனவற்று
ள் இறண்டாவதாய் இடுகழிப் பொருள் கொள்வதிற் றயன் யாது
மில்லையாதலால் அப்பொருளும் அங்கு தோன்றுவ தில்லையென்க. இ
தன்விநியு 'சுத்தத்தாலன்றோ அளக்கப்பட்டவ' னென்னும் சூத்திரத்
தையும் 'இறந்தது வருவது எல்லாவற்றிற்கும் ஈசானை' என்னும் மந்
திரத்தையும் விசாரித்தருளிய சிவாத்தைத் விநியாசாரியன்வாமிக
ள் சிவத்தனவவியேகத்தில் நிகுப்த்திருகின்ற ராதலால் ஆண்டு
கண்டனாக.

'அன்னத்தவனேகர்த்தொளிர்கின்றான்' என்பதே காரணம்
தையையற்றத்து காரியாவஸ்தையைப் பெற்றதுபோல் மயக்க வர்வி
ற்கு விஷயமாற்றலே முந்தருகியிற் கூறியதற்கு ஏதவென்க. 'அன்
னத்து' அன்னத்தினால், ஈவகு அன்னமென்னும் பதம் ஜீவகன்மங்க
ளுக்கேற்றவா றமைக்கப்படும். தனுகரணிகளைக் குறிப்பதால் ஆகு
பெயர். 'கர்த்தொளிர்கின்றான்' விவர்த்தகாரியமாய்த் தோன்றுகின்ற
ன். உற்று நோக்கிவ ஏதும்விக்காரமின நிமாலிய துபோலத் தோன்றுவ
தே விவர்த்தமாதலால் லென்க. அங்ஙனம் காரிய மூர்த்தியாய்த்தோன்
றுதலாற்றான் 'சென்றது' வருவது, என அது மெய்க்கப்பட்ட தெனக்
கொண்டு முன்னடியோடு சேர்த்து பொருள் முடிபுசெய்க.

சென்ற இரண்டு மந்திரங்களிற்குடைத்தபொருள்களெல்லாம், ம
ந்திரோடீடத்தத்தின் மூலமுத தத்திய யத்துள் மேற்கண்ட மந்திரங்க
ளை அவ்வாறே படித்து, பிறகு இப்புருட சூத்தப்பொருளை ஈசானனை
த் தணித்தோதவழந்த 'எங்கும் கைகாலுளது, எங்கும் தலைகண்ணுளது,
எங்கும் செவியுளது, இவ்வுலகத்தை வியாபித்தது. எல்லாப் புலன்கள்
ன் குணத்தை விளக்குவது, எல்லாப் புலன்களுக்கும் அகப்படாதது, எ
ல்லாவற்றிற்கும் பிரபு, ஈசானனே, 'அவன் எவ்வுயிர்க்கும் உற்றதுணை,
எவகிற இரும்ந்திரங்களால் விளக்கப்பட்டன.

'ஈசானனே, என்ற விடம் தேற்றப் பொருள் கொடுக்கும்
சொல்லாலியல்பில் அவன் அமிர்த்த தன்மையது ஈசானன் என்றும், பிர
பஞ்சம் அவனிடத்துக் கற்பிதம் என்றும் பெறப்பட்டது. அமிர்த்தன்
மையென்பது பிரபஞ்ச மொழிந்த சுத்த சிவஸ்வரூபமான முந்தியைக் கு
றித்தது. 'ஈசானன், மேற்கண்ட முத்தியாய் சிவஸ்வரூபத்தை விளக்கு
மந் திரத்திரான பரசிகன் 'இவ்வாசமாயிற் றசுனத்தாலாதல் மேன்த
யாலாதல் னா பாயிற்சியாதல் அறியப்படுவானன்று, எவனையவன் ஒரு
ள்வழியாக்குவான் அவனுக்கேயவன் தன்னியல் விளக்குவான், என்று சு
ருதி கூறுதலால் லென்க. எக்காரணம்பற்றி 'அன்னத்து, ஜீவபோக்கிய
மான வஸ்துகள்களில் கர்த்தொளிர்கின்றான், அக்காரணத்தாற்றான் செ

(3) 'படைத்தவன்' இச்சொல்லுக்கு ஒருபொருளை ஆக்கியானு
ம் பிரமதேவனுட் பொருள்.

ன்றது வருவது என்பதாதி வழக்குக் கிடமாகின்றான். உற்றநோக்கின் 'அவனேயுள்ளான் அவனிலும் வேறு அனுவின்னமில்லை; எங்கும் கிணறந் தவனேக (1) ராகுகளே, என்றது இம்மந்திரப் பொருளாம்.

இரண்டா மந்திரம்

முற்றிற்று

மூன்றாம் மத்தியாயம்

— (0) —

இனிமேற்கூறிய இயல்பொருந்திய பரமான்மாவின்து பெருமையை வேறுமத்தியால் அனனது விபூதினைப்புகீர்த்து மூன்றாம் மந்திரத் தால் வற்புறுத்துகின்றார்.

இன்னவையெல்லா மிவனதுமகிமை

அதனின்மேலும்புருட னுள்ளனும்

எப்பூதங்களுமிவனதுபாதம்

முப்பதனமுதல்வானகத்தொடரளிமே.

என்று இவனது புருடனென பெயரிட்டனழக்கப்பட்ட பரிபூரண பரநினைது மகிமை விபூதி மகிழ்ச்சென்றும் தன்மை பரவினது சிறப் பிலக்கணமென 'எவ்வுருவத்தையு மயிந்துள நீரன்' என்னும் மந்திரப் பொருள் கூறப்பட்டது விரித்திடவாம். முற்கூறியபடி காண்பொருள் அனைத்துமான அப்புருடன் 'அதன்மேலும் உளனும் இக்காண் பொருள் கள் கொன்றும் அளவே கின்றவனல்ல, அதனினப்புறத்தும் கின்றன வென்பது கருத்து. கண்டுமேலென்றது, மேல் என்பதி நெதிர்மறைய ல்ல; எவ்வித அளவைக்கும் அடங்கா அப்பொருளையோ ரளவைக்கி லக் காக்குதல் கூடாமையினென்க. மற்றமேல் என்றது காண்பொ ருள்களைப்போல் ஓர் அளவைக்கடங்காதவென்று பொருள்படும். இ னி அப்பொருளையே வழிபடுவோர் செளகரியத்திற்காக 'எப்பூதங்களும' என்று பூதிசேட்குகிறார். 'எப்பூதங்களுர்' இவனதுபாதம்' எல்லாப்பூதங் களும் இவனது அம்ச மென மற்றொரு ஸ்மிருதி கூறுதலால் (2) பாதம் என்பது அம்சமென்பபொருள் தருதமன்றி, ஓர் அளவைக்குறிக்கும் சொல்லல்ல, முப்பதும் காண்பொருளிலுள்ள அம்சத்தினால் அதிக அம் சம் உள்ளான் வியாபகனென்பது கருத்து. (3) 'என்றக்குள் எண்ணெ

1. முற்பகுதியில் நிச்சேபபுனி எழுவல் இரண்டொருகிளானவையு ருடனே சென்றது வருவதெனவையையெல்லாம் செயன்றவிடத்து.

(2) பாதம் = இஃது நான்கில் ஒருபங்கைக்குறிக்கும் அதே இவ்வி டத்துவிலக்கப்பட்டது.

(3) என்றக்குள் எண்ணெய் பிரவாகத்தில்கீர் = என்றது வேறுத் தாங்கிக்கு முக்கியநுத்தபாத்தம்

ய், தயிரில் நெய், பிரவாகத்தில்கீர், அரணிபர்லக்கினி என்றும் (1) 'விசுவாதினன் குத்திரன், மகர்ஷி' என்றும் பலசுருதிகள் அங்ஙனமே விளக்குதலாலென்க. ஈண்டுமூன்றெனும் எண் அதிகத்தையாதல் இய்வுலகமாய்த் தோன்றும் அம்சத்தினும் நேராய அம்சத்தையாதல் குறிக் குமென்று சொல்க. 'அமுதம்' தித்தியமுத்துன்பமத்ததம், ஆனந்த நெருமாமானஸ்வரூபம் 'வானகத்து' சிதாசகாசத்தில், ஈண்டுவானக மென்றது பூதாகாசத்தையல்ல 'ஆகாபத்திலுள்ளான் தூப்புருடன்' 'சர்வைசுவரிய சம்பன்னன், சர்வேசுரன், சமபு, ஆகாயத்தினமுவில் என்பதாதி சுருதிஎன்க.

அச்சிதாசகாசம் பெத்தர்களுக்குப்புலப்படாது. கோபமற்று பிரம்ம சாக்ஷாத்காரஸூகம் பெற்ற அந்தணரதை ஆகாயத்தின்கண் ஈண்டு பெருமையெய்துவர்' என்றும் பல்விடங்களில் சிதாசகாசம் அவ்வமுதனுக்கு இடமாகக்கூறப்பட்டுள்ளது. அது கொண்டு 'ஆகமங்க' விளங்கி 'ஆன்ரோர்' பூரண ஆற்றமுடைய பெப்பரமனது அம்சம் சத்தி விப்புகமென்றுள்ள தெலுக்கறுவர் என்றுரைக்கனர் ஆன்ரோர் 'ஆகாயசரீரம்' பிரம்ம மென்றும் பேதங்கள் ஒலிக்கின்றன. 'ஆகாயம்' அந்நிலிக்கத்தா லென்பிரம் 'குத்திரக்காரும்' பரமேசுரனையே ஆகாயமென்க குறித்தனர். பிரமவித்தையாகிய உமாதேவியு மங்கே அமைந்துள்ளா லெனக்குறித்தற்கே 'அவ்வாகாயத்தில் ஹைமாத்யாபிய உமாதேவியை வெகுதூரத்தினதென்க பெண்ணுநாமாகக் கண்டார்.' என்றகேசிகாபதிதக்கறுநின்றார், ஈண்டு 'முப்பதன்', 'அமுதம்', என்றவற்று சார்த்தம் அந்நகம் பொருள்களை அடக்கி நின்ற வழிகாட்டுகின்றும். எங்ஙன மெனில் 'முப்பதன்' ஐக்கிபெழுதலிய மூன்றவத்தைகளிலும் உள்ளான், (அருனது) 'அமுதம்' அமுதவந்ததைகளைபுங்க டந்து அகலக்கூறக்கரிசாபரியமாய் விவன், சிதஜஸன், பிராஞ்ஞனெனப்படும் மூலக்குர் நெருய் ஆராய்க்கிட 'அக'மெனல் கனித் தெளி ரும் பொருளாய் அதுபாறமன் மகாமந்திரஸூகத்தைய விளக்குங் ஸ்வரூபம். 'வானகத்து' மூற்கரிய அகத்தையகட்டத்து தூர்யாதே அவத்தைகளில்: தூர்யதூர்யாதேவதனா யவத்தைகளெனக்கூறியது ஐக்கிபாதினா கோதியேய பவதி உன்னமயில் அகல் அகத்தைகளாக: அவைகளின் ஸ்வரூபம் துணிக்கோதப்படக்கடாரையாலென்க. அக்ஷ 'முப்பதன்' அதிபுத்ததிக்கேரு வெள்ளியக்கிரி. இமையமையாகிய 'முவிடத்துள்ளான் அருனது 'அமுதம்' தூர்யப்பக மந்திரத்தில் அடியார டையும் பொருளாய்க்கு ரிக்கப்பட்டதும் அபித்தமிந்தியதூர்ய மகாமந்திரத்திக்கு அபித்தனெனப் புத்தொற்றமாய் தி விபரூபம் 'வானகத்து

(1) விசுவாதினன் = விசுவாதினன் மகர்ஷி என்பவன் பரமேசுவரன் என்குந் குள் என்னும் மந்திரம் கண் பொருள்களைத்தும் கடவுள் வியாபிதையக்குறித்தலாகும் இச்சுருதி அவன்உலகத்தினும் மேலெனக்குறித்தலாகும் இக்கி. வி. வி. இச்சுருதிக்கு நேரே உள்ள விவரென்க.

பரமாகாசமெனக்கூறப்படும், உன்மனையிற்றாக எல்லப்புவனங்கடந்த பரமலோகமென வழங்கப்படும் ஸ்ரீநைலாசத்தினது. ஈண்டு பிரமாணம் உமையொருபங்கும், ஆன்முகண்களும்சந்திரகலையும் கரிபகண்டமும், பரமானந்தத்தாண்டமும், பரமனிலக்கணம் உமார்த்த விக்கிரகன் வரதன் சர்வகாரணகாரணன், என்பதாதி புராணஸ்திரூத்தியாதி உசனங்க ளால் சிவபரமென நாட்டப்பட்ட உமாசகாயன், பரமேசுவரன், பிரபு, நி ரிலோசனன். நீலகண்டன். பிரசுந்தன் 'திருநுண்பிங்களன் உமாபதி, பசுபதி' என்பனவாதித்தகரவித்தை, யந்தராதித்தவித்தைகளின் உசன ங்க னென்க. 'சூதாம் அவித்தை, அமுதம்; வித்தை' 'சூதாம். பிரதா னம், அமுதம், அக்கரம், 'அமுதன் புதல் பர்காள் அனைவரும் கேண்டி ன்' 'இவ்வுலகத்தை வியாபித்த ஏகாசனியவிர்தோர் அமுதராவார்' 'அ தத்துக்கீசன பாபநாசன், பகவான், உயிர்க்குயிர். அமுதன் உலகத்துக்கி டமாயுள்ளவன்; அவனையுறிந்து.' அமுதத்துக்கக் கறை என்பனவாதி பலவேதவாக்கியங்களில் அமுதமென்னும் சொல் எம்பிரானிடத்த ம் அவனுடைய சுத்தசொருபமாய் மோக்ஷத்தினிடத்தும் அன்னது சொருமாய ஆன்மாவிடத்தும் உபயோகப்பட்டுள்ளதைக்காண்க. மே ல்'முப்பதன்' முக்குணோபாதி பெற்றுப்பலபொருளாயத்தோன்றும் பர ன் (அவனது) அமுதம் = முமுட்சுக்கள் வழிபடும் நிவ்வியசொ ருபம், வானகத்து = பரமாகாசமெனப்படும் மாயையில் உள்ளது என்பதாதி பலபொருள்களை யுகித்தநிக். இனி இம்மந்திரத்தில் முடிந்தபொருள் இவனது = முன்மந்திரத்திற் காசானனெனக்குறி த்தோதிய பரசிவனது பாதம் = ஓர் அம்சம் எப்பூதங்களும் = பூதங்களெ னாம். முப்பதன் = அப்பூதங்களிலும் அதிகமாயுள்ளவன், அல்லது அ வைகளிலும் அதிக வம்சம் பெற்றவன். அல்லது மூவவத்தை கடந்தமு தல்வன், அல்லதுமேரு, கைலை இமையமலை என்ற மூன்றிடங்களிலும் தீ த்தியம் ஆவிர்ப்பவிப்பவன் அல்லது முக்குணோபாதி பெற்று முத்திர த்திகளாய் விளங்குபவன் (அவனது) 'அமுதம், நித்தியம், நாசமுற்றது, அளவுகடந்தது, அவத்தைகடந்தது ஆன்மரூபமாயுள்ளது. உமையுட ன் கலந்து, மாயையிற்றேயுய்த்தது. மேற்கண்ட இலக்கணம் பொருந்தி ய திருவுருவம் வானகத்தில் = சிதாகாசத்தில், துரிய துரியாதிகா வத் தைகளில், உன்மனையிற்றாக லோகங்களைக் கடந்த சோமலோக மெனும் லைலாயத்தில் என்பதாதி முறைவேகட்டுக. இன்னவையெல்லாம் = இ துவரை குறிக்கப்போவது. பான எல்லாம் இவனது = காசானிரானது' ம திரை; = விபூதி' அதனினமேலும் மேற்கண்ட திருவியப் பொருள்களின் மேலும் புருடனுளனம் = புருடன் வியாபித்துளனம் 'உலகத்தை வி யாபித்தவன் புருடன், என்பதாதிச் சுருதுகசனங்களிலென்க. அள வாக கடந்த அற்புசுருடனென்பது கருத்து.

முன்னும் மந்திரம்

முற்றிற்று.

நான்காவது

மந்திரம்.

இனிப்பரமேசுவரன். காண்பொருளனைத்தும் தோன்று மிடமா தல்பற்றி அஹ்ரின் குணதோடங்கள் அவனையும் பற்றுமோவென லுயம் நிகழ அதைநான்காம் மந்திரம் விலக்குகின்றது.

முப்பாதம்முளவிவன்மேற்சென்றான்

புருடனவனதுபாதம்நின்றுங்குள

பின்னருமுண்பனவுண்ணாதனவும்

என்பனவனைத்தும்வியாபித்தனனே.

முப்பாதமுள = முற்கூறிய மூன்றுபாதங்களைப் பெற்றஇவன்புரு டன் = ஈசானன் 'மேல் = சமசாரததை ஒழித்து 'சென்றான் = பிரபஞ் சசம்பந்தமின்றிப் பரிபூரணமாய் நின்றான் இவன் பாபசம்பந்த மற்ற வன்' என்பதாதி சுருதிவாக்யங்களால் 'இவனது' ச.சாங்கடந்த சந் திக்ஷனானுபேரமேசுவரனதுபாதம் = அச்சம்இங்கு = காண்பொருள்கள் னாதவிடத்திற் றான் = உண்டு அசனாற்றான் அசேசனமாயிய விவ்வுலக ம்சேதனம்போலும், அசத்தாயது சத்துப்போலும் தோன்றுகின்ற தெ ன்க. 'எல்லாம் சேதனம்போலத் தோன்றும் ஈசன்சைதன்னிவச் சேர் க்கையா லென்றும் 'எல்லாவற்றையும் ஒரு அம்சத்தி லடக்கிரானின்றே ன், என்றும் பிரமாணங்கள் கூறுகின்றன. 'மீண்டும்' என்றசனாச்சம் சாரம் அநாதிப்பிரவாகத்திய மென்றேற்பட்டது. பின்னர், முற்கூறிய ஏதுவால் 'அனைத்து' (தேவர், மக்கள், விலங்கு, விருகதம், கொடி, செடிமுதலிய எல்லாருமாய் வியாபித்தனன். விவர்த்தகாரணமாயினன் (ஆலால் அவனே) உண்பன = ஐங்கமங்களாகிய மனுஷர் விலங்கு மு தலியன். உண்ணுகன் = தாவரம், மரம் முதலியன (ஆயினன்) 'இ வனைமேலும் மேல் நடுவிலும் அளவிட முடியாது' என்றுவேதம் கூறு தலால் மேற்சென்றானென்றவிடம்மேலென்னும் சொல் அனது வியா ப்தியை மறுத்துநீய் யன்றி இடத்தைக்குவிக்காது. இடம், பெருள், காண், புகழ்வினையும் கடந்தது அனது சுருதம்தலா லென்க. 'அண் டுமரமுதலியவற்றிற்கும் தாம்களரமெண்டிச் சீலபொருட்சனை உட் கொள்ளும் இயலிருத்தலால் இக்குடொடுத்தோதப்பட்ட உண்பன உ ண்ணுகன் எனப்படும் இரண்டும்ஐங்கமதாவரங்களான விபாக்யானத் தெய்யப்பட்டதாகிக. (1) 'அசன்' மென்னும் வடசொற்கு உண்பதும், விய பித்தனும் பொருளாதலாலென்க.

நாலாவது மந்திரம்

முற்றும்.

(1) ஸாசனம், அசனம், இவ்விருசொற்களே மூலத்துள்ளன. அஹ்ரில் உள்ள அசனச் சொல்லை பெருவழக்குபற் றி ஈண்டு உண்டிப் பொருளாதலால் உண்பன உண்ணுகன் உன் மொழிபெயர்த்தார் என்க.

ஸ்ரீ நிவாச தீகதி தீயம்

ஐந்தாம் புத்திரம்

மேல். அவனை உலகத்திலுள்ள காண்பொருள்களைத் துமாய் விடுத்தனாயினனென்று அங்குனமன்று. விராட்டென்று பெயரையுடைய பிரமாண்டதேவகவிசுரபனைச் சிருஷ்டித்து அவனையே யதிஷ்டித்த அவன் உழியே உலகத்தைத்தன்னுள்ளேற்றினான் என்று குறிக்கின்றது ஐந்தாம் மந்திரம்.

விராட்டவன் பாறுருக்கொண்டு வித்தானே

விராட்டவன் தனையுதிட்டித்தவன்புருடன்

அவனை பிறந்துவிரிந்தனன்பின்னர்

புரியையகரைவியாபித்தனனே.

அவன்பால் = முற்கூறிய விலக்களம் பெற்ற பரம்புருடனிடம்; விராட்டு = விசேஷமாய் எவனிடம் பொருள்கள் பிரகாசிக்கும் அவன் (வி = விசேஷம். ராட்டு = பிரகாசித்தல்) அவன் விசேஷமாய் உலகத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பான் அவன் விசேஷமாய் பிரகாசிப்பவனென்றாவது பொருள்கொள்ளலாம். அவன் காண்பொருளெவையும் ஒருங்கமைந்த திருமேனி பெற்றுள்ளானதலின் அவனைப் பிரமாண்டதேவனென உபசரிப்பது வழக்கம். இனி அவ்விராட்டினத்தையாமியே ஜீவனெனக் குறிக்கின்றார். விராட்டவன் தனையுதிட்டித்தவன் புருடனென்று. விராட்டவன் தனை = பிரமாண்டதேவனை, உதிட்டித்தவன் = ஆந்தரியாயியாய் தன் உசர்படுத்தி நடத்துபவன், புருடன் = பரமஜின் அதனைப்படைத்தது ஐன்றிதரத்தான் என்பதற்கு வேதவாத்யேயர்களால் தர்மகடம் முதலிலாவிர்ப்பவித்த விராட்டைத்தாமே அந்தர்யாயியாய் நின்றதிட்டித்து என்னுருப்பிரமாண்டதேவ அபிமானியாய் ஜீவாவத்தைப்பெற்றானென்பது கருத்து. அது கோண்டே மாதவாசாரியரியந்தரியபுரியத்தில் (1) பிரம்மஞ்ஞத்தவர்க்கு உதித்த அதனுட் பிரபாகப் பிரவேசித்த பிரமாண்ட அபிமானிதேவஸ்தமாய்க் கொண்டெனான் என்றானது. அதல்பற்றியே அவன் முத்தரீரி அனே புருடனெனப்படுவான் என்ற கருதியும் இவ்விராட்டவன் தன்னையே குறித்தெழுந்ததென்று வடிக்கிற பாலது. அங்ஙனமே அதர்வணவேதம் உத்தரதாபினியேரபிடத்தில் 'அப்பரமன் பூதங்கள், இந்திரியங்கள், விராட், தேவர்கள், கோசங்கள் இவர்களைப்படைத்தவனானான் திறந்து மயக்கிற்றவன் மயக்குற்றவன்போல் மாயையாலே விடரிக்கிறான்' என்றுபடிக்கப்படுகிறது. நண்டு தேவதைகள், சரீரபிமானிகள், கோசங்கள் அன்னமயமுதவியுடைய உண்ணிதரத்து என்பதில் அந்தர்யாயியாய் என்று கூட்டுக. 'மயக்கிற்றவன் இயல்பில் கூவப்பிரகாசன் மயக்குற்றவன்போல் விடரிக்கி

1 பிரமரூபத்தை என்றதற்கு சதுர்முகனை என்று பொருளல்ல, மற்றமுதலில் பிரமத்துக்குத் தோன்றியரூபத்தை என்பதே கருத்து. அல்லது விராட்டென்பவன் சதுர்முகனென்றே ஆரியர்க்குநினைப்போலும்

ஞன்' என்றதனால் அவனிடம்தோன்றுமயக்கமும் அதன் ஒழிகோன்று
 ம் விக்கிரமும் போலிப்பொருள்களாயின. மாயையாலே என்று தோ
 ற்றினமையால் 'மாயாமந்திர' முலாமெனவற்பட்டது. பிறகு 'அவ
 னே பிறந்து' பிறந்தவுடன் (பிறப்பிற்றுனே) விந்தனை பலபொரு
 ள்களாய்த்தோற்றினன். ரூபத்தோற்றம் வேறாயினன் என்றும் புறப்பு
 மென்ற சுருதியில் பலரூபனாயினான் என்பது கருத்து. இவன் பிறந்து சி
 றிதுகாலங் கழித்த பலரூபனாயினான், பிரபஞ்சமனைத்தும் இயல்
 பில் அவனுக்கமைந்த திருமேனியாதலாலென்க. ஊர், புலால், முத
 லிய பலபொருள்கள் மயமான இச்சடலத்துக்கு ஒருவன் அபிமானி
 யாதல்போல், நானுப்பொருண்மயமாயமைந்த இப்பிரமாண்டத்துக்கு ஒ
 ருவனே யபிமானியாதலால், சரித்ததை ஒன்றெனக் குறிப்பிட்டது
 போல் இப்பிரமாண்டதேசனையும் ஒருவனெனக் குறித்
 தது. 'பின்னர் பூமியை நகரை வியாபித்தனான்' 'பூமியை, நகரை'
 என்றது ஏகதேசமாய் எல்லாப்பொருள்களையும் குறிக்குங் சொல்லென்
 க. 'நாண்டு பின்னர்' என்றது காலத்தைக் குறிக்காது வாக்கியாலங்கா
 மமாய் கின்றது. அங்குளமே மது— 'இஃது இருள் நிலைத்தரியப்
 படா நிலைமையில் (1) அக்கரமின்றி இருந்தது' என்று தொடங்கி 'மகா
 பூதாதிக்களாய்த் தெரித்தோர் வீரியம்பெற்று இவ்வுலகம் தம்முட்டுலகம்;
 அதுகுணனிறைந்தவோர் சயம்பு, அவ்வுருளை யதிட்டித்த எகாயகனி
 டம் பிறந்தான்' என்று இருள்மத்தினாயாய் நிகற ஆகி இருந்தியில் (சு
 ண்டி இருளென்றது ஜலாவிக்ஷை) அவ்வுருளையதிட்டித்த பரமேசுர
 னிடஞ் சகலபூதங்களுக்குக் காரணனான பிரமாண்டதேகன் பிறந்தா
 னெனச் சொல்லுகிறார்.

இங்கு பிரமாண்டதேகனைக் குறித்தது, 'எவன் சந்தங்களுக்கு
 நாயகன், விசுவரூபன்' என்பதாதி பலவேத வாக்கியங்களில் விரிப்பிகா
 தியவின்மேயெனக்கொள்க. 'விசுவன், நாயகன், பரன்' என்று
 வேதம் கூறுதலானும், அவனது 'முகமுதலிய' அவயவங்களினின்றே
 பிராமணாதி நான்கு குருணைகளும் பிறந்ததாக இவ்வுபநிடதம் வருணித்
 தலை யனுசரித்து விஷ்ணுபுராணாதிகள் வருணித்தலானும், விராட்டெ
 ன்பவன் விண்டு என்பதே ஒவ்வும். கீதையில் பத்மநாபனுக்கேபரமே
 சுவரதிவ்லிய யோகவைபவத்தால் இடம் கையில் அமைந்த விசுவரூபமெ
 ண்டென்பது நாட்டப்பட்டது. அற்றைச் சதீகி, அதுமான, முதலிய
 மற்றவரிடத்தும் அவ்விச் சுவரூபமிருத்தலானும் விராட்டென்னும் சொ
 ல் பிரம்மதேவன் விபூகங்களுக்குள் ஒருவரிடத்தும், தவிரன்யகர்ப்பனி
 டத்தும் பெரும்பான்மையிற் கழங்குதலானும், நான்குவுருணைகள் மு
 கமுதலிய அவயவங்களில் தோன்றிய சகலவயச் சிவனிடத்தும் பிர
 மனிடத்தும் புராணங்கள் வருணித்து நின்றலானும்' இங்கு ஒருவனைச்
 சார்பாய்விண்டுவிராட்டென குறித்தது எங்குளமென்றிற் கூறுதலும்:—

1 அக்கரமின்றி = நாமமின்றி, இதுவுபத்திற்கும் உபலட்சணமா
 கவே நாமரூபங்களுந்து என்பது சொல்லுள்.

ததீதி, அநுமான் முதலியோரிடம் தவவிசேடத்தால் இடைத்தவிச்சு வருபம் விராட்டிடமமைந்த விச்சுவருபத்தைப்போன்று நேரில் பரமேசுவரகிவ்ப ரூபமாகக் குறித்திடஒவ்வாது. மற்று பிர்மதேவனது வியூகமூத்தி அவ்விடைத்தே தோன்றியவனுதவின் அவினை யினை விராட்டெனவும் கூடாது. பிர்மதேவன் சகல பிர்மாண்டங்கனையும் தன்சரீரமாய்ப் பெற்றுள்ளா னென்பது எந்தபிர்மணத்திலும் கிடைத்ததில்லை. மேல்மனுசனததில்இருணுயகனிம்தோன்றியபுருடன் உலகத்தைச்சிருட்டிக்க விரும்பி முதலிசிருட்டித்தகவர்க்கு அண்டத்தில் பிர்மன் பிறத்ததாகே. தெலால் ஈண்டுசுசுனிதத்துத்தோன்றியவனவருகான். பிர்மாண்டிகளை முசமுதலிய அவயவகுகளினின்று சிருட்டித்தா னென்று ஒதுவதும், பரமேசுவரனிடம் பெற்றகிருவருளால் தமக்கமைந்த அவாங்கிரவாதிபத்தியத்தைப்பற்றிய கதைவே பெய்ந்து கண்டொதுக்கவேண்டும். ஆயின் யாம்முற்கூறிபதே நிபாயமெனக்கொள்க. பின்னர் வரகருபங்கொண்டு நீரில்முழுகினான். 'அச்சிவரத்மாவும் சத்திருபனுமான பிரஜாபதி நீண்டகாலத்துத் தன்னிச்சையால் நீரிற்சயனித்த நாராயணனென்னும் பேரைப்பெற்றான்' நீரில்முதலிற் சயனித்தவசனூலே யவனை நாராயணனென்பார்' பிசம்மநாராயணனாய் நீரித்தயினான்' என்பதாதி சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணங்களின்பூமியை வெடுக்கவேண்டியவராக அதாரமும். நாராயணனென்னும் பதத்தின் பொருளாய் நின்றதும், அங்கனம் அண்டம், பத்மமுதலிய பொருள்களிடத்துத்தோன்றி மறைதலும், சுற்பேதங்களால் பிர்மதேவனிடத்துச் சம்மதிப்பது போல் இக்குள்ளவிராட்டென்னும் சொல்லே ௨௩வாறு (1) சேர்த்திட்டாலும் சேர்க்கலாம். ஆனால் பரமேசுரனிடத்தில் முதலிற் தோன்றிய விராட்டிர்மனாயின் விவ்ணுவாதி சமஸ்தம் பிரபஞ்சங்களும் அவ்விடத்தில் பிறந்ததாகக் கூறநேரிடும்.

நிற்க; 'ஒருவனன்றோ நாராயணனுயினான்' என்றசுருதிக்குப் பரமேசுரனிடம் நாராயணன் தோன்றினானென்று பொருள் கூறித்துணிந்த சிவதத்வவிசேகநூலார், நாராயணனை இவ்விராட்டென்பதில் தன்கருத்தைவெளியிடுகின்றார்களாதலின் இவ்வுபநிடதம் நாராயணனையேவிராட்டெனக் கூறி, அவனையே அமரந்தாசிருத்தாவாகவுக்குறித்து, அவனையேவிச்சுவரபம் முதலியவைபவம் பெற்றவனென வர்ணிக்கவெழுந்ததெனக் கொள்ளின் நாராயணபூஜையில் இச்சுத்தத்தை விசியோகித்ததும்வைபுணவசார்திபில்விசியோகித்ததும் ஒருவாறு ஒவ்வும். அங்ஙனமே காரணகுணமகாரியத்திடமமையுமாதுவின், 'ஆயிரதுசென்னியன்' என்பதாதி இலக்கணங்கள் நாராயணனிடத்துள்ளன வெனமகோபநிடதமுதலிய சிலவுபநிடதங்கள் கூறியதும் குற்றமுறாது. அங்ஙனம் 'சசானனென்னும்

(1) சேர்த்திட்டாலும் = அனேகவிடங்களில் பிறந்ததபோல்கண்டு விராட்டுபங்கொண்டு சிவன்பாறுதித்த தெனடொருள் கொண்டாலும்.

(1) சுருதிவலிமையாலிதற்குக்கிடைத்தசிவபாத்வமும், சிலபுராணங்களின் உபரிசுந்கண வழியாலமைந்த வித்தியுபரத்தவமும் விரோதியாகு. பரமேசுவரனிடத்து பிராமணுதி நான்கு வர்ணங்கள் தோன்றியதாக வர்ணிக்கப்படுதும் காரியத்தன்மையைக் காரணத்திலேற்றித் திதித்ததாகக்கொண்டால் விரோதப்பட விடமில்லை. அற்றேல் விராட்டென்னும் சொல்ருத்திரனையே கூறும். அவனை நீரொப்பியமூக்கிய சுருதியாகிய ஈசான சொற்குப் பொருளாயுள்ளானென, 'ஆதலா லீசானன், மஹாதேவன், மஹாதேவனென்றுதேற்றி அவ்விசானன் நாரணனிடத்துப் பிறந்தான்' என மகோபநிடதங்கூறுதலானும், 'பிறக்காதவன் சியன்றே; பயமுள்ளவன் உனதமுடனியான், வருத்திர! உன்தென் முகத்தாலவன்னை பென்றுங்கா' என்பதாதி சுருதிகளில் ருத்திரன் பிறவாதவனென்று குறித்தது கருப்பையில் வாசன்கொள்ள வில்லையென்றப் பொருளுடையதாக கூறவேண்டுமெய்ன்றிவேறு வழிகொண்டால், பிரமன், முகத்திற்றோன்றி ஆதலானும், துர்வாசமுனிபவதாரமும் ஆகவாமலொழியுமாதலானும், அதேமகோபநிடதத்தில் 'ஆவிரம் சென்னியன் ஆகிக்குறிகள் நாராயணனிடத்துக் கூறப்பட்டமையானும் அவனிடம் பிறந்த ருத்திரனே விராட்டெனக்கோடலொவ்வாதோ' வெனின் அற்றன்று. நாராயணனிடத்தில் ஆவிரப்பவித்த ருத்திரனிடத்திலும் 'ஸ்ரீயயம்நரித்து' என்பதாதி வசனங்களால் அந்தங்கள் அவயாங்க ளெனப்பட்டு மகாகுணங்கள், நாராயணன் சங்கற்பத் சிந்தியின் நியமைந்ததாகக்குறிப்பிடப்பட்டமையால், மகோபநிடதங்கூறிய கோவாதாரம் இச்சாவதாரமே சிலலோகாதிக்களில் அவதரிப்பகூர்பலவாதலால் மேலும் அதேயுபநிடதத்தில் சிவநாமதேயமாகத் துணிந்து ஓதப்பெற்ற ஈசானனென்னும் சொல்லுக்கு அடைசொற்களாயமைந்த 'ஆவிரம் சென்னியன், ஆகிக்கொற்களை அப்பதப்பெருனிடம் செர்ப்பதே உசிதமன்றி அலனுக்கோர் கற்பனை யப்பனைக்கற்பித்து அவனிடஞ்சேர்த்தல் கூடாது. மேல் பிறந்தான் எனக்கு நிக்கப்பட்டான் பிறவாதவனே என்று தேதம் வித்தோதியபிறப் பிப்பேரருள்வள்ளல் ஆகானென்பது யாருமறிவார். இனிப்பிரமன் முதலிற் பிறந்தது அப்பரமனாகான். உலகப்பன் சகருத்திய கிழ்வரத் தெனத்தமோகுகுணஉபரிசுபுண்ட ருத்திரமூர்த்திய பென்பது சித்தாந்தபுண்மை. ஆயின் நாராயணனே விராட்டென்திடில் ஏதும் விரோதமில்லை. அநேகப்பிரமாணங்களும் ஒத்திருக்கின்றன. பிரமதேவன் விராட்டென்பதில் தக்கபிரமாணங்கள் அகப்படுவதரிது. ருத்திரனே விராட்டென்பதில் ஓர் சிந்தியும் பிரமாணமில்லை. ஏதுமில்லை. சில பிரமாணவிரோதமுண்டென்பதாதி கிரிகண்டு விடுத்தாம். இத்திருத்திரன் முதல்கூறத்த 'புரண்டான்' முதல்கூறிய இலக்கணம்

(1) உருதிவலிமையாலிதற்குக்கிடைத்தசிவபாத்வமும், சிலபுராணங்களின் உபரிசுந்கண வழியாலமைந்த வித்தியுபரத்தவமும் விரோதியாகு. பரமேசுவரனிடத்து பிராமணுதி நான்கு வர்ணங்கள் தோன்றியதாக வர்ணிக்கப்படுதும் காரியத்தன்மையைக் காரணத்திலேற்றித் திதித்ததாகக்கொண்டால் விரோதப்பட விடமில்லை. அற்றேல் விராட்டென்னும் சொல்ருத்திரனையே கூறும். அவனை நீரொப்பியமூக்கிய சுருதியாகிய ஈசான சொற்குப் பொருளாயுள்ளானென, 'ஆதலா லீசானன், மஹாதேவன், மஹாதேவனென்றுதேற்றி அவ்விசானன் நாரணனிடத்துப் பிறந்தான்' என மகோபநிடதங்கூறுதலானும், 'பிறக்காதவன் சியன்றே; பயமுள்ளவன் உனதமுடனியான், வருத்திர! உன்தென் முகத்தாலவன்னை பென்றுங்கா' என்பதாதி சுருதிகளில் ருத்திரன் பிறவாதவனென்று குறித்தது கருப்பையில் வாசன்கொள்ள வில்லையென்றப் பொருளுடையதாக கூறவேண்டுமெய்ன்றிவேறு வழிகொண்டால், பிரமன், முகத்திற்றோன்றி ஆதலானும், துர்வாசமுனிபவதாரமும் ஆகவாமலொழியுமாதலானும், அதேமகோபநிடதத்தில் 'ஆவிரம் சென்னியன் ஆகிக்குறிகள் நாராயணனிடத்துக் கூறப்பட்டமையானும் அவனிடம் பிறந்த ருத்திரனே விராட்டெனக்கோடலொவ்வாதோ' வெனின் அற்றன்று. நாராயணனிடத்தில் ஆவிரப்பவித்த ருத்திரனிடத்திலும் 'ஸ்ரீயயம்நரித்து' என்பதாதி வசனங்களால் அந்தங்கள் அவயாங்க ளெனப்பட்டு மகாகுணங்கள், நாராயணன் சங்கற்பத் சிந்தியின் நியமைந்ததாகக்குறிப்பிடப்பட்டமையால், மகோபநிடதங்கூறிய கோவாதாரம் இச்சாவதாரமே சிலலோகாதிக்களில் அவதரிப்பகூர்பலவாதலால் மேலும் அதேயுபநிடதத்தில் சிவநாமதேயமாகத் துணிந்து ஓதப்பெற்ற ஈசானனென்னும் சொல்லுக்கு அடைசொற்களாயமைந்த 'ஆவிரம் சென்னியன், ஆகிக்கொற்களை அப்பதப்பெருனிடம் செர்ப்பதே உசிதமன்றி அலனுக்கோர் கற்பனை யப்பனைக்கற்பித்து அவனிடஞ்சேர்த்தல் கூடாது. மேல் பிறந்தான் எனக்கு நிக்கப்பட்டான் பிறவாதவனே என்று தேதம் வித்தோதியபிறப் பிப்பேரருள்வள்ளல் ஆகானென்பது யாருமறிவார். இனிப்பிரமன் முதலிற் பிறந்தது அப்பரமனாகான். உலகப்பன் சகருத்திய கிழ்வரத் தெனத்தமோகுகுணஉபரிசுபுண்ட ருத்திரமூர்த்திய பென்பது சித்தாந்தபுண்மை. ஆயின் நாராயணனே விராட்டென்திடில் ஏதும் விரோதமில்லை. அநேகப்பிரமாணங்களும் ஒத்திருக்கின்றன. பிரமதேவன் விராட்டென்பதில் தக்கபிரமாணங்கள் அகப்படுவதரிது. ருத்திரனே விராட்டென்பதில் ஓர் சிந்தியும் பிரமாணமில்லை. ஏதுமில்லை. சில பிரமாணவிரோதமுண்டென்பதாதி கிரிகண்டு விடுத்தாம். இத்திருத்திரன் முதல்கூறத்த 'புரண்டான்' முதல்கூறிய இலக்கணம்

பெற்ற ஈசானன் பால் 'விராட்டு' பிரமாண்டத்தைத் தேகமாய்ப் பெற்ற ஹரி அல்லது பிரமன், அல்லது சங்காரருத்திரன் 'உருக்கொண்டித்தனன்' பிறந்தான் 'விராட்டவன்' பிறனை அதிபதித்தவன்' அந்தரியாமியாய்வுட்கொண்டு நிறைந்தவன் புருடன. 'அவனே பிறந்து' அவன் பிறக்கும்பொழுதே 'இண்ணியகர்ப்பன் பிறக்கக்கண்டான்' என்னும் சுருதியிருத்தலால் ஈண்டு பிறந்தென இறந்தகாலத்தைக்குறிக்கும் எச்சவிகுதி நிசந்தகாலத்து ஸைதிகமாதலால் உபயோகிக்கப்பட்டது. 'விரித்தனன்' காண்பொருளினித்தமாயினன். பின்னர் பூமியை பூதாதிதனை, நகரையசரீரங்களை விடாபித்தனனென்பது.

இம்மந்திரம்முற்றிற்று

ஆறாம் மந்திரபாயம்

— (0) —

மேல் பிரமாண்டதேகன் சகலசரீரசம்பந்தமுடையவன் அனைத்துத்தோன்றிய தேவர்களென்னும் இந்திரியாவேந்தகனின் இருத்திநிமத்தை மாணசயாகமாகவுருகப்படுத்தி, உலகச்சிருஷ்டியை முகறியே பத்தமந்திரங்களால் கூறுகின்றார். அவற்றுள் முதல் மந்திரம்.

எந்தப்புருடனென்னுமவிசால்

இமையோர் வேள்வியெற்றினரதற்கு

வசந்தனுச்சியமாயினன் சரீரவான்

இத்துமச்சரித்தருஹவிசாகுமமே

எந்தகாலத்தென்று ஒருவித்து இதுனுப்கட்டிடலால் எந்தக்காலத்தந்தேவர்கள் விராட்டினிடத்தோன்றினரோ அந்தக்காலம் என்பது கருத்து. புருடனென்னும் = விராட்டெனக்குறித்த பிரமாண்டதேகன் என்கிற அவிசால், வேறு அவிசினமையால் அதிலே அவிசாகக்கற்பித்தார்களென்பது கருத்து. இமையோர் ஈண்டு இமையோர் என்றது இங்கிரானுமியோரையென்று மற்றுதுதிகாலத்தொடங்கி அமலனடி நிழலநீங்கப்பொறுதிகத்தியகனநாதர்வையே, வேள்வியை = மாணசவேள்வியை காலிகமாய்செய்தற்குத் தருந்தாதனமின்மையானும் தேவர்களுக்கு மேள்விதியிலிணைக்கமையானும் என்க. இயற்றினர் = கற்பித்தனர் என்றனமெனில், அதற்கு = அந்தமேள்விகளுக்கு, வசந்தன் = இளவேனிற் காலம், ஓச்சியமாயினன் = கிரீடமன் = முதுமேளில் இத்துமச்சரித்துக்களிருப்பதை அடுத்த மந்திரங்கூறும். சரத்தரு = உதிப்பருவம், அவிச = அவிசாயதெனக்கூட்டுக. ஈண்டு இவ்வேள்விக்கும் புருடனே அவிசென்று கூறப்பட்டது. 'பின் சரத்தரு அவிசாதல் எவ்வனமெனில், அடுத்தமந்திரத்தில் புருடனைப்பகலாயாதனரிமையோர் என்று புருடன் பசவாகக்கற்பிக்கப்பட்டமையாலும் ஓச்சியம் வசந்தருபினமையானும் சர

த்ருது (1) புரோடாசமுதலிய ஹவிசாயதென்க. மூன்று ருதுக்களை யெடுத்தது அஹர்யின் சிறப்பைநோக்கி; சசந்தம் சிசிரருதுவுக்கும் (பின்பணிப்பருவம்) கிரீஷ்மம் கார்ப்பருவத்துக்கும், சரத் முன்பணிப்பருவத்துக்கும் குறிப்பாமாதலின்முதலில் யஜ்ஞத்துக்குச்சம்பாதிக்கவேண்டியவை ஆஜ்யம் இத்தமம் சமித்துகள் அவ்வப்புரோடாசங்களுக்கு வேண்டிய தானியமியைவையே எனக்கு விக்கப்பட்டது.

சு-ம் மக்ஷிரம் முற்றும்.

ஏழாவது மந்திரம்

—(1)—

முன்மந்திரத்திற்கு வித்த இத்தமத்திற்கு எண்வகுத்துபசு இஃதென இவ்வேழாமக்ஷிரம் குறிக்கின்றது.

ஏழுபரிதிகள் இவனுக்காயின

மூவேழுசமித்துகண் முறையிற்சமைந்தன

புருடனைப் பசுவாயாத் தனரிமையோர்

யாகத்தன்னையியற்றினரன்றே.

இவனுக்கு = மேற்கண்ட என்னுத்துக்கு என்பதுபொருள். 'ஏழுபரிதிகள்' ஆயின. மூவேழுசமித்துகள் = இருபத்தொருசமித்துகள் சமைந்தன = யாகத்தன்னையியற்றினரன்றே = அவர்கள் யாகத்தைச் செய்யும் காலத்தே 'புருடனைப் பசுவாயாத் தனரிமையோர்' விராட்டென்னும் புருடனை முற்கூறிய இமையோர் மானசம் உள்வியற்பசுவாக்கினர். பசுவை னப்பாலித்தன ரென்பது கருத்து. என்க 'ஏழுபருதிகளென்றது காயத்திரிமுதலிய ஏழுசந்தவகளுளவும் உகைகளுளவிய, ஓளத்திரவேதி கம் என்றும் இரண்டு அக்கிரிசனில் போடும்மும்மூன்றுபருதிகள் ஆக. சு—போக எ-வது ஸூரியனெனவும்' சாயணியபாஷ்யம் வேதத்திலும் முன்புறம் பருதிப்பேடவேண்டியதில்லை; ஆதித்தனே பெழுத்து அரக்கர்களை பொழித்து அப்புறம் பருதியாவானென்று விளக்குகின்றது. அங்ஙனமே மாதங்கள் பன்னிரண்டு, ருதுக்கள் ஐந்து, லோகங்கள் மூன்று, (2) ஆதித்தன் இருபத்தொன்றா லானென்று வேதத்தில் மந்திரரிடம் புரந்திரதாப்பிட்ட இருபத்தொரு பதார்த்தங்களே என்க இருபத்தொரு சமித்துக்களென்று சொல்லப்பட்டன. யாகம் செய்த தேவர்களே முற்கூறிய விராட்டினது பிராணன்களும் புலன்களுமெனவும்

(1) புரோடாசம் = இதுதான்யத்தின் விகாரமாயறவின்.

(2) ஆதித்தன் 21, வது, என்றது சமித்துக்களைப் பொதுவாய்க் கூறியது. அதில்பருத்தியும் அடங்குமாதலால் உகைகளைச் சிறப்பாய் வேகவெடுத்த இவையும். அவற்றைச் சிறந்த ஆதித்தன் இவ்ரு எடுத்தது பருதி சமித்திடைந்கு என்பதைக் கட்டுவதற்காகவே யாதலின் இஃது கூறியது கூற்றால்.

இப்பொருள் சுருக்கி முன்மந்திரத்தால் உரைக்கப்பட்ட தெனவும் ஆன்
ரோர் உரைசெய்தனர்,

7-வது மந்திரம் முற்றும்.

8-வது மந்திரம்

—(1)—

இனி எஞ்ஞக்கிரியையின் முறையைச் சொல்லுகின்றார்.

முன்னுறத்தோன்றியபுருடனை எஞ்ஞனை

அந்தநல்வேள்வியிற் புரோக்ஷித்தனரே

அவனாலிமையோரியந் தினர்வேள்வி

சாத்தியரிருடியர்தா முமியந் தினர்.

(இ—ள்) முன்னுறத்தோன்றிய புருடனை = விராட்டை, எஞ்ஞ
னை = விஷ்ணுவை, 'எஞ்ஞனுமன்றோ விஷ்ணு என்னும் சுருதியாலென
க- (பஞ்ஞசாதனமானபகவாகப்பாவித்து) அந்தநல்வேள்வியில் = முற்
குவித்தயாகத்தில், புரோக்ஷித்தனர் = அவிசக்குள்ள சம்ஸ்காரத்தைச்
செய்தனர்- அவனால் = முற்கூறியபுருடனால், சாத்தியர் = இருட்டியைச்
சாதனஞ்செய்ய யோக்கியமுள்ள பிரஜாபதிகளு என்று கூறினர் சாயனசா
ரியர்; இருடியர் = வேறுருவிகள் அக்காலத்தின்மையால் வேதமந்திரங்க
ளில் கண்டவர்கள் முற்கூறிய இமையோர்களுள்வியந் தினரென்று கூ
ட்டிமுடிக்க.

8-வது மந்திரம், முற்றும்.

—(1)*(1)—

9-ம் மந்திரம்.

இதனால் யஞ்ஞபலத்தைக்கூறுகின்றார்:—

அந்தச்சர்வஹுத்தாகியவேள்வியில்

பிரஷத்தியாச்சியமபெரிதுசமைத்தனர்

காட்டகத்துள்ளன காட்டகத்துள்ளன

அவைவாயவ்வியபசுக்களாக்கினரே.

(இ—ள்.) (1) சர்வஹுத்தாகிய = எல்லாப்பொருளுமாய் கின்றவி
ராட் இந்தமே ள்வியில் ஹவிஸாகி நின்றலால் இது சர்வஹுத்தெனலாயி
ற்றும் அல்லது சர்வதேவர்களாலுத்தேறாமம் செய்யப்படும்பொருளையும்
சர்வஹுத்தெனலாம். இங்கு ள்வியென்னுது சொற்கு யஞ்ஞமென்
னுமோர்க்கம்ம் பொருளாவதுபோல் நாராயணனும் பொருளாவானென்
பது முன்மந்திரத்தில் காட்டினும். ஆக இங்வேள்வியில் என்பதால் அ
ந்தக்குணமத்தில் என்றாவது நாராயணனிலென்னாவது பொருள் கொ

(1) சர்வஹுது. சர்வ = எல்லாம் ஹுது = தோமம் செய்தல். இ
வ்விருபொருளுக்கடிய பொருளெல்லாம் இதல் பொருளாகலாம்.

ள்ளவென்கும். பிரஷத்தாஜ்யம் = தமிழுடன் கலந்தெனம். தமிழுடன் கலந்த தெய்க்கு பிரஷத்தாஜ்யமென்பது சிரௌதவழக்கு. இதை ல்போகத்துக்கேற்ற எல்லாப்பொருள்களும் குறிக்கப்பட்டனவாதலின் அவைகளினிற் இருஷ்டி முதலிற்கூறப்பட்டது. வாயவ்யபசுக்கள் = வாயுடைத்தேதையாகப்பெற்ற பசுக்கள்; 'வாயக்ளாவிரென்றான்வாயு உயிரிஷ்டத்துக்கதிபதி; நல்லகாற்றுகிறைந்த விடத்திற் றானே பசுக்கள் ஜீவித்தும்; ஆகவின் பசுக்களை வாயுவினிடத்துலுப்புவிக்கவேண்டும்' என்று யஜுர்வேதம் கூறிநின்றனால் பசுக்களையாவய்யங்களென்றது காட்டகத்துள்ளன = மான் முதலியன. நாட்டகத்துள்ளன = ஆ முதலியன. காண்டி பசுக்களென்றது காற்கால் ஜத்துக்களை; ஆக்கிலர் = சிருஷ்டித்தனர்,

கம்மம்மிரம் முற்றும்-

10-ம் பத்திரம்

முற்கூறிய சிருஷ்டியை விரிக்கின்றார்.

சர்வஹந்தாயயஞ்ஞன்றன்பால்

ரிக்குகள் சர்வஹந்தாயயஜுஸம்

வாயுனை வல்லாந்தோன்றினவடைவோ.

(10-ம்) 'சர்வஹந்தாயயஞ்ஞன்றன்பால்' என்பதற்கு அந்தச் சர்வஹந்தாயயமே எல்லையிலென்பதேபோல் டொருள்கொள்க. ரிக்குகள் சாமங்கள் இவை அடைவோமெனின. சந்தங்கள் காயத்திரிமுதலியன.

11-ம் பத்திரம்

பசுக்களாக்கினரென்பதை விரித்துரைக்கின்றார்.

அச்சவயிரூபந் பற்களுள்ளனவும்

ஆக்களயங்களவிகளுமெல்லாம்

அன்னவன்பாலேதோன்றின முறைமே.

(11-ம்) அன்னவன்பாலே அச்சவயிரூபந் பற்களும் இரூபந் பற்களும் என = மேலும் நெற்றப்பற்களுள்ளவிரிநகங்கள். 'ஆக்கள், அயங்கள், அலிகள் ஆயங்கள் ஆவிகளென்பன ஜாதிகேற்றுமைபற்றி வேறுகூறினர்.

12-ம் பத்திரம்

முற்கூறப்படி சொக்கிப் சிருஷ்டியைப் பகுதித்துப்போக்தாவின் சிருஷ்டியை வினாவினையாகக்காட்டுகின்றார்.

எவ்வகையாகப்பருடனையாக்கினர்
எவ்வகையாகவேற்றுமைசெய்தனர்
இவனதுமுகம்கைதுடைகள்கால்கள்
கூறப்படுவனயாவைகொலென்றில்

(இ-ள்) இதுவினா, புருடனே ஆக்கினார் எவ்வகையாக்கினர்? எவ்வகையாகவேற்றுமை செய்தனரென்று வினவியதன்கருத்து. சிருஷ்டியில் ஒரேவிதமான மனுவா? அல்லது பலவகைத் தாகமீகாவென நயம் நிகழ்ந்தெழுந்ததென்க. 'இவனது முகம் கை துடைகள் கால்கள் யாவை' என்று கூறப்படுவன. கூறப்படுவனவென்பதை எல்லாவற்றிலும் கூட்டிக்கொள்க.

13.ம் மந்திரம்.

விடை.

பிராமணீயவற்குமுகமாயினனே
அரசன்கைகளாக்கப்பட்டனன்
அவனதுதுடைகள்வைசியனென்ப
சூத்திரன் பாதத்திருந்துதித்தனனே.

(இ-ள்) 'இவர்க்குமுகம்' முகத்தினின்று என்பதுபொருள், தேவத்தில் எல்லாவேற்றுமைகளுக்கும் பிரதிக்ஷியாய் எழாராய்வேற்றுமைபு முபயோகப்படுத்தலாமென்பது லீடமொழியியலாதலாலென்க. பிராமணன் ஆயினன் = பிராமணன்உதித்தனன். அவ்விராட்புருடனுக்குமுகமாகத்தேவமானஸயாகத்திற்கற்பிக்கப்பட்டான் என்பது பொருள். மற்றதுதானே விளக்கும். யஜுர்வேதம் ஏழாங்குண்டத்தில் 'அந்நமுகத்தினின்று பிரணவத்தைச் சிருஷ்டித்தான்' என்று தொடங்கி 'ஆதவிற்குத்திரன் தேவவிக்கனதிகாரி' யென்பது மரையெழுந்து நீண்டதோர் பகுதியால் மேற்கண்ட சிருஷ்டிக்கியமத்தை விரித்தலால் இங்கு கண்டவினாவிடையரண்டும் அதே பொருளில் முடிக்கவேண்டுமென்பது ஆசிரியர் சாயனர்கூற்று.

14, 15. மந்திரம்.

எஞ்சிய சிருஷ்டி கூறுகின்றார்.

சூத்திரன் மனத்தினின்றுபிறந்தனன்
சூரியன்கண்களினின்றுதித்தனனே
முகத்தினின்மீத்திரனங்கியுட்போந்தனர்
வாயுப்பிராணரில்வந்துதித்தனனே.
உத்தியிலந்தரிட்சமாகியதே
சென்னியினின்றுகா முண்டாயது

தூல்களிற்பூரிகாதினிற்றிக்கள்

இங்ஙனமுலகைக்கற்றித்தனனோ

இது வெளி.

‘சென்னியினின்றாகாயமுண்டாய’ சென்பது உரமான்மா விஜயம் கேசஞகலாலென்க. ‘இங்ஙனமுலகைக்கற்றித்தனனோ’ என்றதால் உலகலாமொழிந்து பரிபூரணை வந்த சந்திரனாந்த பரகிவத்தினிடம் பிரமாண்ட சரியாகிப் விராட்டென்னும் விராட்டைக்கற்றித்து, அவன்வழியிலிவ்வுலகை எண்டு சேதனரென்று வழங்கப்பட்ட தேவர்கள் தம்முட்டாமே கற்றித்தனரென்றதனால் இக்கான் பொருளைத்தும் நிஷ்களப்பொருளிடத்துக்கற்றிசென்பது உள்ளாகை நெல்விச்சனி போல் விளங்கும். ஆகலாற்றான் இலங்கபுராணத்தி ‘அப்பரிபூரண பரமேஷ்டிக்குச் சென்னி ஆகாயமாம். உந்தி ஆந்திரிகூடமாம். சந்திரன், சூரியன், அக்கினி இவர்கள் கண்களாம். திக்குகள் செவிகளாம். அப்பரமான்மாவின் முதத்தினின்றே உலகத்தைப்படைக்கும் பிரமனும் பிராமணரும் பிறந்தார்கள். அம்மகாலமாவின் தோள்வளினின்றே இந்திரன், விஷ்ணு, சூர்த்திரியர் இவர்களும் பிறந்தார்கள். வரையர்கள், சூத்திரர்கள் இவர்கள் முறையே துளையினின்றும், பாதத்தினின்றும் பிறந்தார்கள்’ என்பனவாதி பலவகையாகுமா. மற்றேல் ‘முதத்தினின்றித்திரனாகியும் போர்ச்சனி’ என்றது முகத்தெனின், இங்கு இத்திரனென்றதை (I) ‘மகேந்திரன்’ என்று கொண்டு முரணுமர்தின்மை கண்டடங்குக.

10-ம் மந்திரம்

‘இப்பொருளை வேதமொன்றைக்கொண்டே யலியவேண்டுமெனவும் இருள் நிறத்த இறையத்தார் காணுமெனவும், பேர் அறிவுடை யோரே அதனுண்மையயவிவா’ செனவும் அறிவுநீதுவிருள்.

எவ்வுருவத்தையுமாய்துணரீரன்

காமங்களையெகழிந்தெனதப். னிரிவான்

அந்தர்புருட்டினமக கையாதித்த

வண்ணகாபிசூட்காபல்யாநிபிலன்.

இன் ஆந்தர்புருட்டினம் = முத்தகைய இவன்புள்ள சர்வபரிபூரண முகமுதல் பொருளைக் காண்டொருவனைத்தையும் படைத்திருப்பாரான் தேசமுக்கும் பிதாவானவனை, மற்றானைப்பொருள் எனவும்

(1) மகேந்திரன் = இவன் சாமயாகம செய்த ஆதிதாக்கினிகளால் நுஷ்டிகாலங்களில் தேவதைகளாக வெகித்து பூஜிக்கப்படுகிறவன். இந்திரசென்பவன கொண் ஆதிதாக்கினிபாஸ் தன்விஷயத்தை தேவதை யாகக்கொண்டாடப்படுகிறவன். ஆகவே இவ்விருதேவதைகளும் வெவ்வேறென மீமாஞ்சகர் துணர்தனா.

சொல்லுக்கு வேதப்பெருமையில் அமைந்த பொருளை பரமேசுவரன் மகாவென்னும் சொல்லுக்குப்பொருளென்பதில் 'அவனெதனால் மகாதேவனென்பது' என்று தொடங்கி அவனெதனால் 'மகாதேவனென்பது' என்பதற்கு எழுந்த அகவசிரோபநிடமும் 'ஆதலால்கானம்மகாதேவன் மகாதேவன்' என்று எழுந்த மகோபநிடமும் (1) மற்றொருபுறமிடத்தில் 'பிரமதேவன் திருமுகமண்டலத் தலத்திற் றுக்கண் முதலானுக்கு அப்பிரமதேவனிட்ட அட்டநாமங்களில் மஹாவென்னும் பெயரையறிதியில் இத்தாந்தமாக வேரெனமையும், அங்குமே போதாய நாமாபிவிவர். நித்தியசிவபூசை, நித்தியபிரமயஞ்ஞம் முதலியபற்பல விடங்களில் பரமேசுவரனுக்கு இருபுகளாயினமந்த 'பலசர்வருத்தி' ராதி சப்தங்களோடு கலந்து விகியோகித் திருத்தலும், ஸ்ரீசத்தியாவதாடமுனிவர் சூலகமேதொமத்தில் மஹாவென்னும் சொல்லையித்யே கித்ததும் நசான். வி, மஹன்னியாலமுதலிய பலசந்தருமங்களில் மஹாவென்னும் சொல் அனிடத்து இருபுகளாகவிகியோகிக்கப்படுகதும்பிரமணமென்கொள்க. அற்றைமகாதேவனென்னும்சொல் அநேககிசண்டுகளில் கண்ணுதலார்க்குப்பெயராயினமந்தமையின்மகாவென்னும்சொல்தேவனென்னும்சொல்லோடுகடிச் சிப்பிரானைக் குறிக்குமெய் நி மகாவென்றதனிற் சொல்லானைக்கு ரிக்காதுஎனில்' அற்றன்று. மேற்காட்டியபலபிரமாணங்களால் அம்மஹான் என்னும்சொல் தேவனென்னும் சொல்லோடு கூடியும் உமா திலையபுணர்த்துதாதாபிற் பட்டென்றத. தேவனென்னும்சொல்லுடன்கூடிய மகாவென்னும் சொல்லோ யவனைக்குறித்ததனித் தனித்து தின்றனைக் குறிக்காதென்பதற்கு யாதும் பிரமாணமில்லை. உலகத்தில் 'சேன' என்னும் சொல்லுடன் கலந்த 'பிம' என்னும் சொல் இரண்டாம் பாண்டவனைக் குறிக்குமாயின் பிமனென்னும் சொல்லனைக் குறிக்காதோ? பூர்வபட்சி, துமமத்தில் புருடனென்னும் சொல் கம்முன்மகாவென்னும்சொல்லிச்சேர்த்து மகாபுருடனென்றமைத்து உமது கண்ணனைக் குறித்தலால் தனித்தபுருடனென்றசொல்லையே உணர்த்துமென்று யாதுகாரணம்பற்றிக்கூறினும்? பிரதிவாதி! சுருதிஸ்மிருதி கற்பகுத்திரங்களில் அநாத ஆரிஷகசனங்கள் அப்புவிகுடிப்பெருமானை யம்மகாவென்னும் சொல்லுக்கு இருபுகளாய்ப்பொருளெனமுதற்க அவனிடத்தழுக்காற்றறு வேதாதிகக்குமேலானஎன்னுலக உயிர் நிவிர பிழைப்பீர்? துராக்கிரகி! மஹாவென்னுந்தனிச் சொல்லுசூகிகள்ஸ்மிருதிகள், கற்பகுத்திரங்கள், புராணங்கள், ஆதமங்கள் முதலிய அநாத ஆரிஷகசனசககோடிகள் அஷ்டமூர்த்திக் காமமந்த எட்டுநாமங்களில் சேர்த்திட்டு விகியோகித்து ஒருவனை நிவிர நித்தியிரோ? அங்குமே மஹாவென்னும் சொல்லையும் மேற்கண்டபிரமாணங்களுந் கோசாதிகளும் அவன் பெயரே பெணத்தனித்தோதுதனைக்கேட்டபின்னெனில். அத்தோ மகாதேவனுக்கலாம். அவன்மகானு

(1) சதபதமென வழங்கப்படும் வேதப்பகுதியில் அஷ்டமூர்த்தி பிரமாணத்தில் உள்ளது.

தல் கூடாதென்று வாதித்த மூலது புத்திநுட்பத்தை யாதார்ப்போம்
மேற்கூட்டிய நியாயங்களாலும் பிரமாணங்களாலும் மகான் மகாதேவ
னென்ற இரண்டிசொற்களுக்கும் அவ்வொருவனை பொருள் யமைவ
தால் யாம் கூறியதோடும் குறைபுறுதென்க. நிற்க இனிப் போதாய
னாகற்பகாரி 'இனி மகாதேவன் மகாபுருடன் இவர்களை நாடோறும்
புலிக்கும் வதிபுல்லா' மென்று மகாதேவனெனும் பதத்தால் ருத்திர
னைக் குறித்ததுபோல, இரண்டு பக்கத்துமுள்ள மகான் என்னுஞ்சொல்
லுக்கு மிகை அல்லது விஞ்சு பொருளை மத்தணித்திடவேண்டி தேவ
ன் புருடனெனும் சொற்களை முறையே கூட்டித் தணியவேண்டியது
சுந்தியமையாததலால் ஈண்டு மகான் என்னும் சொல்லிருப்பினும் அச்
சொற்கிவ்வாறெனத் துணிதற்குரிய கருவியாய் தேவன் என்னும் சொல்லி
ன்மையால் அது சிவபரமாகாது. மற்று அச்சொல்லை விவ்வுவென்னு
மபொருளுக்கு மூன்றுடைய புருடனென்னும் சொல்லிருத்தலால்
மத்திரம நாராயணன் என குறிக்கும் எனலும்கூடாது சிவபரமாய்த்
தொடங்கிய (1) தொடக்கத்துக்கு (உபக்கிரமம்) விநோதித்தலானென்க
மேலும் மேற்கூட்டிய தனித்தமகானென்னும் சொல்லுக்கையுமிரு
தியாற்றல்தொடக்கத்தில் தானே சிவமெனச்சாதிக்கப்பட்ட புருட
னென்னும் சொல் எவ்வழியுந்தடுக்காதென்க. அன்றியும் மகாபுருட
னென்னும் தொகைச்சொல்லே விண்ணைக்குறிப்பதன்றி ஈண்டுபகு
த்திடைய புருடனெனவேனென்று சொற்கள் ஈண்ணனைக்குரியா
டுன்க. இங்கு இருதனிப்பதங்களாய்க் குறிக்கப்பட்டனும் அதேதொ
கைச்சொல்லில் அமைத்த இருபதங்களே ஈண்டுமமைந்திருத்தலால் அ
ன்றியே தொடக்கத்தியங்கோவெனின், அவ்விருவியாற்றலை யெடுத்தக்
காட்டி (2) ஆனுதர்விமாததால் பொருத்தாதென்க மேல் தொடக்க
பெறுவாயும் தொகத்தேற்றுகையும பொருளை வேறுபடுத்துமே
வெனின்; வேறுபடுத்துமென்பதை ஷெஷவி,ய, ஷெவாநா,வி,ய

(1) உபக்கிரமம் தொடக்கம். இது 'மீமஞ்சகர்கண்ட' ஓர் முக்
கிய பிரமாணம் அகிலெவ்மனமெனில் முதலில் கேட்கப்பட்டுச்சொல் ஓ
ரதுதன்மைக்கு பெருவாழ்க்கிலமைந்த உண்மைப் பொருளை சொடுக்க
லாயும் சொற்களுக்கு வேண்டி மெருள்வொள்ள எதுவாய் மேற்சொ
மற்றொடர்பு இன்னுடன் முரணும் பொருளை அச்சமயம் விளக்காம
யானும் இச்சொல் தன் பொருளில் தன் நிலைபெறுவதற்கு தண்டியது
யின். இச்சொற்பொருளுக்கு முரண்பொருள்வொடுக்கும் சொல்லை
முன்னுயின் கருக்கல் அகில தெவியில்படும் காலத்துத்தானே தமக்கு
முரணாகுதலுற்ற உபக்கிரமச் சொற்பொருள் அறியப்பட்டமையின்
அகில துர்ப்பலம். இதுவிஷயம் வேதோபக்கிரமஞாயமென்மீமாஞ்சகர்
கூறுவது.

(2) ஆனுதர்விமாததால் சொல்லமைப்பு.

முரலெலிஹு, முரலெலிஹு எனனும் சொற்களை யாராய்ந்தடங்குக
 ஜெவலி, யஃ தேவர்களுக்குப் பிரியமுள்ளவன் ஈண்டுதொக்கியது ஆறு
 ம்வேற்றுமை; அவ்வாரும் வேற்றுமையைக்கூட்டி ஜெவலாநாஹி, யஃ =
 எனின் அது மூர்க்களுக்குப்பெயர். முரலெலிஹு = கிராமத்தி
 ற்சிங்கம். இங்குள்ளது ஏழாம் வேற்றுமை இதுவேற்றுமை தொக்கவி
 டம் சுழுவையென்று குறிக்கும். ஆ ஈண்டுதனித்தெடுத்த (1) மகா
 ன் புருடனென்ற விருசொற்கள்கண்ணினக்கு வியாவென்று தெளிக, பி
 ன்னர் (2) வேதங்களுக்குள்ள விலக்குவிதிபற்றி ஈண்டு வேற்றுமை
 தொக்கின் மெனின், அங்ஙனம் துணிதற்கேற்ற நிருத்தம்
 முதலிய பிரமாணங் காசப்பட்டாமையின் அது பொருந்தாதென்க.
 மேலும் அவ்விதத்துணிகற் கிடையுறும் (3) முன்பின் சொற்கள் மாறி
 யமைக்கப்பட்டன. இதன் விரிவை (4) மேலே காட்டுவாம். இவ்விட
 த்து மகான் புருடனென்று விருசொற்களும் பரசிவன் நாமதேவங்களா
 கவே அவற்றுள் ஏதேனுமொன்றைக் காரணவாற்றல் கொண்டு விசே
 டனமாக்கி மற்றொன்றை விடுகுறியாகக் கொண்டு விசேடியமாக்க வே
 ண்டித். இருட்கப்பால் = ஈண்டு இருளென்றது அவித்தியாமயப் பிர
 பஞ்சத்தையே இருளென்றதற்குப்பெற்ற பிரதிநிதியில் தோன்றிய
 இவ்வலகத்துக்கப்பால் உதாரணது இஃகொழித்த பிறகு முக்கணங்கடந்த
 முத்திரிபிலென்பது கருத்து. ஆதித்தவண்ணனை 'உயிரணியவரண்
 ன்' என்பதாதிச் சுருதியில் கூடப்பட்ட டொன்றார்மெனியனை 'உலக
 சொற்பன் மொழித்தவிடத்துத் தோன்றும் பொன்வண்ணமெனிய
 னை புருடனென்றறிக.' என்றமதுவின் கூற்றாலும் 'புருடன் கிருஷ்
 ணபித்தகளன்' என்ற சுருதியாலும், 'பகவதிறமோன்ற பாதியும் இந்திர
 நீலம் போன்றமற்றொருபாதியும்' என்பதாதிய (5) யுத்தவசனங்களாலு
 ம் கட்டினது திருமேனிகளகண்ணமென் தேற்படுதலா லென்க - 'இரு
 ட்டி' கரியநிறத்துக்கு, அப்பால் = மற்றொர் பக்கத்தில், ஆதித்தவண்ண
 னை = கதிரகனிகர்த்த நிறமுடையானை ஆதாரது செம்பளகண்ணெ
 ன்பது கருத்து. 'காலங்கதிரவனிக' ரென்புராணங்க ளோதுதலாலெ

(1) தனிச்சொற்களுக்கு வேற்றுமைத்தொகையில்லாத ஒரு
 பொருளை உணர்த்துமாற்றல் வழக்கிலும் இலக்கணத்திலும் இல்லையென
 பது கருத்து.

(2) வேதங்களுக்குள்ள விலக்கு = இதனால் வேதங்களில் எல்லா
 விதிகளுக்கும் விலக்குண்டென்பது ஏற்பட்டது.

(3) முன்பின் = மஹானை புருடனை யென்று இருக்கவிண்ணு
 து. அங்ஙனமீன்றி புருடனை மஹானை யென்று படிக்கப்படுகிறது.

(4) மேலே = உபநிடதத்தின் இறுதியில் மற்றவர் கூறியவதுக்க
 ளை மறுக்குமிடத்தென்பது கருத்து.

(5) அடியுத்தர் = ஐக்கஞ்சுங்காமுனிவர் சிவபுஜங்கத்தில்

ன்ம. இங்கு சீலலோகிதமெனக்குறிக்கப் பெற்றவித்தியாசபள விரோபா
ட்சமூர்த்தியேயிரவுர்பகலும்ருபாலாகும்என்றிவ்வுபநிடத வித்யாசபளவி
ருபாட்சமூர்த்தியேயிரவுர்பகலும்ருபாலாகும்என்றிவ்வுபநிடதவிததிப்
பெருளாதல்வெனந அல்லது 'இருட்டு' முக்குணங்கட்கும்அப்பால், ஆதி
த்தவண்ணனை - சுத்ததத்தவனை அல்லது 'இருட்டு' கழறதியயத்தைக்கு,
'அப்பால்' அவஸ்தைத்தவநிடம், 'ஆதித்தவண்ணனை' காயித்திரிப்பொரு
ளாய்க் (க) காரியோபாதிசுடந்து கதிரான் மண்டலத்திலங்கும் இரணி
ய வண்ணமூர்த்தியை யுதிந்நுமனைகொள்ளுள்ளிரமாணங்களுக்கேற்ப
லுக்கொலம். யானநிலேன், இதுவேதவாக்கியமாதலால் வேதந்தானறிவே
னென அப்பொருளைக் குறிக்கின்றமையின், அநாதிரித்தியாஸ்யயம்புரா
ன வேதத்தானன்றி வேறெவற்றானும் அறிப்பிடமாட்டான் என்பது
பெறப்பட்டது. மேலும் இக்குத்தம் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருமுகம
ண்டலத்திலுக்கத்தது ஆசலின், அவன் திருநாக்காயமைந்த இவ்வா
க்கியம் யானறிவேனெனத்தமசுறிவை வளக்கினமையால் இவ்வா
க்கியத்தை முதவிலெடுத்தோதியமுகுத்தனே சிவஞானச் செவ்வக்
செருக்குப் பெற்றநெனசேற்றநிகிறது. ஆதலாற்றான் (1) வித்த
னுக்குத்தத்தில் 'ஓ விண்டு சீபரமன் பெருமையறியாய், என்று கூறிய
தூஉமென்ற, மேலும் 'இதனால் மந்திரத்தைக் கண்டவர் தமதனுப
வத்தைக் கூறுகின்றார் என்றார் சாயணாபியர். அதுகொண்டே அப்
பையபிதெஸ்ஸயின் (2) அளவியின் பெருமையறியவு நின்றா
ர்கழிவிலா வன்பு செய்திடவும், தளமரெடுத்துன்னருச்சனை யாற்
திக்காலின் நிருநுன்மெறவும், ளளமர்புலியூசம்பலத் தரசேமலந்தலை
யுலகிறுப்புகருப்பருளர்த்தாய்ப் படலமார்புடை யண்ணலொருவனே
வல்லுமன்றே, என்றார். புராணமும் வேதவியாசன் சா
கூதாத் நித்தியானு நாராயணன் வேறெவன் பரசிவதத்துவத்
தைப்பரிபூரணராயறியான்' என்றது. மாபாரதமும், தேவர்களுக்குத்
தேவனும் எங்குத்தோன்றி யழிமாதளவிலாப்பெருமைபெற்ற அப்புய
லோசனன் அமெருபனுமெனகநாயகனீசனே யென்றறிந்து அறையி
லிங்கத்தில் பூதிக்கொணர் என்ற வெளிப்படையாய் ஸ்ரீமந்நாராயணனு
டைய சிவஞானப் பெருமையை வியத்தோதியது. இவ்வேதமும், அந்
ததுவேதநாயகனான விண்டுவுந்தாமொகிவஞானிகள் என வினாநிகழி
ன் 'அவ்வணமன்ற' என்றனூர்பயின்ற அந்நாரணன் திருமுகிதொ

(1) இங்குசுடுத்தோதிய வித்தனுக்குத்தம்போல் இருக்குவேதத்
திலும் 'வித்தனுபரமனை யறிந்தான் பிறந்தவருள் பெரியவன் மூன்
ருவதைக்காப்பான்' என்றனது. இஃது மூன்றுவதென்றது பெளதி
கபிராமிருக கைலாசங்களை தவிர்த்தமகாகைலாசத் திருப்பதியைக் கு
றிக்கும் என்று உரைசெய்தனர் ஆன்னைரர் என்க.

(2) இச்செய்யுள் ஸ்ரீமத் அப்பையதிஷைதஸ்ஸயிகள் செய்தரு
ளிய சிகரணிமாலையின் மொழி பெயர்ப்பில் 'சுவாரஸ்யஜ்ஞாநம்'
என்றசிலைகத்துக்குப்பட்டது.

முது நல்லுபதேசம் பெற்றவரும் அச்சந்ததியோரும் சிவஞானிகளாவார்கள்' எனக்கூறுகின்றார்.

'எவ்வுருவத்தையும் நாமங்களையும் ஆய்ந்துள்' விவேகத்தாற் சோதித்தொழிந்துள்ள தீரன் உண்மையறிந்த முனிவன் கழித்து அந்நாமரூபங்களை ஒழித்து எஞ்சிய எதைப்பணிவான் சச்சிதானந்தங்களைப் பிரமமெனத்துணிந்து வழிபடுவான். அவனை 'ஆய்ந்துளதீரன், என்றவிடம் தீரன் ஆய்ந்துபணிவானென்றதே போதுமானதாக உள என விசேடணமாய்க்குறித்தது உண்மையென்னும் சத்தியமாய் அச்சிவஞானி யொருவனை நிற்பானெனக் குறித்ததற்கே யானந்தப்புருடனையறிவே நென்பதால் பரிபூர்ண பிரமஞானமே நாமரூபங்களை ஒழித்து ஆதமாரந்தரிட்டையிற் சேர்க்குமென்பது பெறப்பட்டது. ஆதலாற்றான் வாச்சியம் வாசகம் கடந்து தன்னறிவாற்றா நறிதற்பாலது என்றது புராணமெனக். பாகவதமும் 'ஓ கிரிதரா! உனது பெருமை உலகமானந்திக்குப் பாஸர்கள், பிரமன், விஷ்ணு மகேந்திரனினிவர்களா லறிதற்பாலதன்று, அது முக்குணங்கடங்கது. வேற்றுமையின்றது. பரபிரம்ம்பொருள் என்று பிரதிநிதிசம்பந்தமான முக்குணங்கடந்து நாமரூபத்தின் வேறாயுள்ள சச்சிதானந்த கணன் சிவனையென்று குறிக்கின்றது. மேற்கூறியபரம்பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெனியும்பொரியோர் (1) பிரமரடேகியாயத்தால் அவனை யாவாரென்பது உட்கருத்து. அகலும்மந்திரத்தின்முடிந்த பொருள். அந்தப்புருடனை = வேதாந்தநெளிற் பரிபுரணனெனக் குறிக்கப்பட்டவனை, ஆதித்தவண்ணனை = காயத்திலில்லானை, ஆதித்தாந்தர்யாமினைய, பொன்னூர்மேனியனை. மகானை = மஹ நென்னும் பெர்பெற்ற பரமசிவனை, யான் = யானென்னு மறிவுக்கு விசயஞய் (ஸ்வஸ்ரூபஞய்) நுருட்கப்பாணிவேன், எதை = எப்பரம்பொருளை, எவ்வுருவத்தையும் = நாமங்களையும், ஆய்ந்து = எககிருஷ்டியாய் விசாரித்து, கழித்து உளதீரன் = உண்மைமாத்திரையாய் நின்றயோபி பணிவான் = அத்துவிதான்ந்தம் எய்துவான். அப்புருடனையென்று கூட்டிப் பொருள்படுத்துக.

17-ம் மத்தியாயம்

— (0) —

மேற்கண்ட திருமாலன்றிக்குறித்தற்குரிய சிவஞானி பிறிதொருவரில்லையாவென வாசங்கைகிகழ மற்றுஞ்சில சிவஞானிகளைக்குறித்தல் காரணமாய் அதன்பெருமைவிளக்கி விசேடும் வழியிதுவெனத்துணிவுகூறுகின்றார்.

பிரமன் முன்னரெவனைக்கூறினன்

இத்திரன் நிசைகளை எல்லாமுனர்த்தவன்

(1) பிரமரடேகியாயம் = இது எதும்புமுதலிய பப்புழுக்கள் வண்டினம் பெறுவதைக் கொண்டெழுந்தது.

அவ்வின் தன்னையறிந்தவன்றானே
அமிர்தனிரவாவானன்றே (யரிய)
விசேடவழிவெறிலேயே.

(இ ள்.) எவனை = எந்தப்பரமான்மாவை முன்னர் = கிருஷ்ண காலத்
தில். பிரமன் = பிரமதேவன், கடலினன் = ஐயமுற்றுத்தமிழ்மடமனுபயரிஷி
கயோபத்தேசித்து ஓடிதே பரதந்தவமெனத்தணிந்து உபதேசித்தார். இ
ந்திரன் = இந்திரனும் உபதேசித்தானென்பது மட்டுங்கூடிக. திசை
களெல்லாமுணர்ந்தவனென்பது இந்திரனுக்கும் பிரமனுக்குமுரிய குண
மாம். திசைகளென்றது அவற்றிலுள்ளபொருண்மேனிற்கும். இக்குண்
மையிது—ஆதிபாலத்தில் நாராயணனிடம் உபதேசம் பெற்றுச் சிவனா
ன பரிபூரணனான பிரமதேவன் அப்பதிகெனையே உலகெலாங்கடந்த உ
ண்மைப்பொருளெனத்தணிந்து முன்வர்களுக்குடதேசித்தான். இச்ச
ரித்திரம ஸ்ரீபூரணம் வாயுசக்திதையில் இரண்டாமத்தியாயத் தொடக்
கத்தில் இக்கற்பத்தொடக்கி கிருஷ்ணயானபொழுது என்று கிருஷ்
ணயாசம்பத்தைக் குறித்து 'அறுசூலத்தித்த முனிவர்களொருருக்
கொருவர் பிணக்கும்று இவன் சித்தந்தவன், அன் சித்தநெனப்பெ
ருத்ததோர் சொற்போர் செய்தனர்' என்று ரிஷிகளுக்கு உண்மைத்து
ணிபுண்டாகவில்லையெனக்காட்டி 'தேவாசுரர்களால் புகழ்பெற்ற பிரம
தேவனெங்கிருப்பான்' என்று தொடக்கிய சிலசனங்களால் இருடி
யர் பிரமலோகஞ்சென்று அவனைக்கண்டு உண்மை தெனியவேண்டி அ
வனைப்பணிந்து ஓ பிரமதேவா பெருத்ததேசரிருனால் சூழப்பட்டோம்.
இச்சம்சாரத்தில் வெகு தயாமூற்றுப்பல விவாதக்கிளச்செய்தும், உண்
மையில்தென்றறிந்தோமில்லை' என்று தமது அஞ்ஞானநிலைமையைத்
தெரிவித்துப் பிறகு 'எப்பருடன் யாம்சாணும் பொருள்கட்களெல்லாம்
மேலாயினான்? எவன் பரிபூரணன்? எவனென்றுமுளான்? எவன் பர
மேதாவன்? எவன் சித்தியமுத்தன்? எவன் விசித்திர கிருத்தியனுபுல
கைமுதற்படைத்தான்? எவனிடத்திவ்வுலகமொடுங்கும்? என்னுக்குப்பூ
தங்கள் தன்மையுபபடும்? எவனெல்லாவற்றிக்கு மேகநாயகன்? அப்பரம
னை யாம்சாணும் ஒழிதானேது' என்று ஓர் வினாநிகழ்த்தி இங்ஙனம்
முனிவர் வினவு, பிரமனினங்கை செய்து தேவர், அசுரர், முனிவர்
இவர்கள் முன்னிலையிலெழுந்து நின்மனதிற்பரமான்மைத் தியானித்து
இவ்வினாக்களுக்குல்லாமோமேவிடையாக 'குத்திசனே' பென்று உ
பதேசித்தபி அக்கமெங்குமான்ந்த பாஷ்பங்கமழ, அஞ்சலிசீர்த்து அ
றையானுயிருனென்று பிரமதேவன் விடைபலர்ந்த நேர்மையை விரித்
து, பிறகெழுந்தவனிடம் 'சொற்களும் மனங்களுக் செல்லாத எவன்
பெருமையுமீந்தான்? எங்குமத்தமுது' நென்டன்காதிபலசனங்களா
ல் கடவாதவானையுள்ள ஸ்ரீகண்ணபிரானது பெருமையும் சொருப
மும் விரிக்கப்பட்டது. அங்ஙனமே பாகதவத்தில் தட்சயஞ்சுகக்காரத்
தென்தகு தெவர்கள் பிரமதேவனைச் சரணடைந்து அவரிடம் சிவந்த

திவாடகசம் பெற்றதாகக்கூறப்பட்டுள்ளது. அங்ஙன மிந்திர
னும் பிரமதேவன் விண்டு விடம் உபதேசம் பெற்றது போல
நாராயணனது அபரத்திருமேனியாகிய அகிலமீன்றவன்னையுமாதேவி
யாரிடத்தில் உபதேசம்பெற்றானென்பதைக்கேடுபாநிடதம், 'அவ்வா
காயத்தில் ஹைமவதி' உமாதேவியைக்கண்டனன்' என்று தொடங்கி
விரித்துக்கூறியிருக்கின்றது. இதனால் ஸ்ரீமந்நாராயணன், பிரமதேவ
ன், தேவேந்திரன் முதலிய கடவுளர்க்கும் வரஞ்சைசிரப்பும் வள்ளலாய்
வழிபடுங்கடவுளாய் நிற்போன எமது விரூபாட்சப்பெருமானெயென்ப
து இனிது பெறப்பட்டது. இவ்விஷயத்தை அத்வைத வித்தியாசாரி
யசுவாமிகள் சிகரிணிமாலையின்கண் 'உன்றனையெதிரேகண்டு மம்புய
த்தோணுனர்ந்திலன்மால் சொலவுணர்ந்தான், வென்றிவெள்ளானைப்பா
கனு முமையான் விளம்பிடத்தேர்ந்தனனிமலா, மன்றலந்துளவோனய
ன் முதலுன்னுன்மயக்கமுத்துணர்ந்தனரென்றால் இன்றனையெழமா
னிடரரியவென்பதுமாயவென்முகோ' என்று கூறியருளினர். அ
வ்விவன் தன்னை = மேற்கண்டபெருமைபொருந்தியவனும் இவனென் னும்
அறிவுக்கு விஷயரூபமான ஜீவரூபனாய் நின்றவனை 'அறிந்தவன்'
தானே பென்றறிந்தான், 'எவன்றோய்க் தேவதையை யுபாசி
க்கின்றான்? அதாவேறுதான்வேறென்று அனனுண்மையறியான், அவ
ன் பகப்பிராயன், என்றுகருகி கூறுதலாலென்க. இங்கு = இவ்விடத்
துத்தானே, பிரமத்தையபரோகாமாயறிந்தவனுக்குப் (1) பராந்த
காலமுதலிய காலங்களும் கைலாச முதலியவிடங்களும் அவாவப்ப
டாவென்க. அமிர்தன் = முத்தன் சிறுபெனென்பது கருத்து. இது பு
தியதேசுதமில்லை. அவித்தியை நிரர்ந்தி ஒன்றே யிசுரு முத்தியென்று
பசுரிக்கப்பட்டது. மேல் இங்கு அபரோகாமனானமின்றி மந்திரமும் வீ
டுபெற வறியாதென்று கூறுகின்றார். "விடுகூட வழிவேதிலையே" யெ
னவேறுகர்முதலிபன் 'விடுகூட வழிவில்'. உரியகாதென்பது கருத்
து. அதனும்பேரறிவேயுன் றி வேறெதுவும் வீடு பெறுதற்கு வறியா
காவென்பது பெறப்பட்டது. இவைகளாலிம்மந்திரத்தில் முடிந்த கரு
த்து— எவனை = எந்தருத்திரமூர்த்தியை, முன்னர் = சிருஷ்டியுபக்
கிரம காலத்தில் கிசைக்கொல்லா முணர்ந்தவன் = எல்லப்பொருள்க
ளினுண்ணையுரிந்தவனாகிய, பிரமன் = பிரமதேவன், கூறினன் = ரிஷி
களுக்கு தேசித்தனன், இங்கிரன் = தேவேந்திரனும் (எனது) அறிந்தவ
னாயினென்றுகூட்டுக. அவ்விவன் தன்னை = 'முற்கூறிய இலக்கணம்பெ
ற்றவனும், ஜீவரூப முமானவனை, அறிந்தவன் தானே தம்முட்கற்
மீதமைய பிரபஞ்ச மொழியச் சேதனம்மட்டுமின்றி, இங்கு = இப்போ
திலுண்டாய் சரீரத்தின் மண்ணை, அமிர்தன் = முத்தனாக (சிறுப
ன்) ஆவான் = விளக்குகிறான். அன்றே = அவ்வபரோட்ச ரூபத்
தையறிந்தவர்க்கணத்தே, (அரிய) விடுகூடவழிவேதிலையே = அப்போ
திலின்றிவேறெதனாலும் விடுகூடாது என்பது.

(1) பராந்தகாலம் = இது பிரம்மதேவனுடைய ஆயுள்முடிவைக்குறிக்கும்

18-ம் மத்தியாயம்

— (0) —

மேற்கு நித்திதேவயாக ரூபகத்தை உபசங்கரிக்குமுகத்தால் அவ்வெ ள்வியைச் சொற்கருக்கமாகக் கூறுகின்றார்.

யக்குனாலயக்குனேப் பூசித்தனர்சுரர்
அத்தருமங்களாதியிற்றேன்நின்
அட்டெரிவோடுகவர்க்கத்தெய்தினர்
சாத்தியரமர்முன்னுளரண்டே.

இ—ள். 'சுரர்' முற்புரியபிரஜாபதிமுதலியோர், யக்குனல் = முற் கூறியவிராட்டென்னும் புருடனல், யக்குனே = யக்குளர்மத்தா லாரா திக்கப்படும் பரமேசுவரனை, ருக்கங்குகளால் 'மேதபதி' என்றும் யஜுர வேதிகளால் 'அத்துரரராஜன்' என்றும் குறிக்கப்பட்ட பரனையென்ப து கருத்து. 'பூசித்தனர்' ஆராதித்தனர் 'தேவ்வியயற்றியதே யன் றியாராதிக்கே இல்லையென்னவெனவியபுராணையாகாசென்க. இ தேயாகத்தை, 'எத்தப்புருடனென்னும் அவிசால் என்பது முதலிய ம ங்திருங்கள் விதித்தன. அக்குபுருடனென்னும் சொல்லாலும் இங்கு யக்குனென்னும் சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டவர் விண்ணிலே, அவ னையக்குசுபத்தத்தால் விவரிக்கப்பட்டவர், யக்குசுவரசுபத்தத்தால் ப ரமேசுவரனை விவகரிப்பதுபோல், தேவங்களிலெக்குச்சாதாரணம். ஆ தலாற்றான் விராட்டை விண்ணிலென்று சாதிப்பது ஒவ்வொரு கால்க் அற்றேல். யக்குனென்பென்றவிடத்தள்ள யக்குனென்னும் சொல்லும் வி ண்டெனலக்குறிக்கிறோ வெனில், அத்தனா. உலகத்தில் ஒருகண்மத் தால் பூஜிக்கப்படுபவனும், அதற்குக்கருவியாய் நின்றவனும் ஒருவ னாகல் கூடாது. ஒருசமயம் யக்குனையென்றவிடத்து யக்குனென் பவன் விண்ணொய், யக்குனல் என்றவிடத்துக் கருவியாய் நின்றவன் ருத்தரனாகாதுவெனில், ஆகான். புருடன், சகத்திராடசன், 'ஆயிர ங்கண்ணன்' சகாணன்' மகாணுதலிய சொற்களால் இங்குபிடதம் மு க்கிப்பொருளாய்க் குறிக்கப்பெற்றாகாணன்னாடு யக்குக்கருவியாயமை தல் கூடாமையற்றியும், முன்பிறத்தவனெனக்குறிக்கப்பட்டும் 'எத்தப் புருடனென்னும் அவிசால் என்ற விடம் யக்குக்கருவியான அவிசாய் ஒ தப்பட்டும் உள்ளவிண்ணிலே விண்ணுக்கருவியாயமைத இத்தமாதலான மென்க. மேல், தேவர்களியற்றிய தேவ்விய்ய ரூபமோவென ஐய நிகழ, அங்கனமுன்று என்று 'அத்தருமங்களாதியிற்றேன்நின்' வெண பதாற் கூறுகின்றார். 'அத்தருமங்கள்' தேவரியற்றிய மானசயாகத்தில் யக்குக் கருவிகளாய் நின்றிரபஞ்சவிவகாரக்கருவி +ள், 'ஆதியிற்றேன்நின்' சிருஷ்டிகாந்ததமைத்தனவாயின. அத்தேவர்கள் உலகிருட்டிசெ ய்யவியுப்பிஅவ்வுலகிருஷ்டியை ஒருயாகமாகமனதாற்பாவித்த அதில் மேற்கண்டவிராட்டென்னும்புருடனைப்பகடாகப்படுத்தித் துமற்றையதே

வர்களை யங்கமாகாக்கி இவ்வுலககிருந்த உலகாரத்தை யெய்தத்து முகமாய், எல்லாவற்றையு மீசனடிசேர்த்துப் பிழைசயாகப்பாவித்தனர். அவ்வவ்வாண்மர்க்குக்கு உற்பவிதிக்கப்பட்டவிதிவழுவாத நடத்தலேசெனர்க்குச்சுதர்மமென்க. மேற்கண்டதேவர்களியற்றிய மானசயாகத்தின் பயனைக்கூறுகின்றார். 'அப்பெரியோரே' அம்மானத யாகஞ்செய்தமகான்களே, சுவர்கத்தை' சுத்தசுகமயமான வீட்டை, எய்கினர் அடைந்தார்கள். அற்றேல், ஈண்டு சுவர்க்கமெனக் குறித்தது இந்திராதி தேவர்கள் வசிக் குழலகமாகாதோவெனின், அற்றன்ற. இஃது உலகபரம்பரை கடந்த உண்மையென்ப மீட்சியற்ற உத்தமோத்தமஸ்தான மென்கின்றார். 'சாத்திய' சென்பதால் சாத்தியர் அமரர் = சர்வகர்மங்களாலும் சாதிக்கப்பெற்ற சித்தசுத்திபெற்றவரும், அதனால்தவ்வானமெய்கி = முன்னுள்கித்தியமுத்தபாசிவ ஐக்கியம்பெற்றவர். 'ஆண்டு உளர்' அவ்விடத்துளார். இஃது முன்னர் முத்தர்கலந்த முழுமுத்திரான் திருவருளாகியமே யிம்மானதயாகப் பயனாய் இத்தேவர்களுக்கமைந்தது. இஃது உபாசிகள் கடந்து அபரோட்ச ஞானமலிந்து வாசனையொழிந்து சத்திய ஞானாதமாதிரமாய் கின்றலே முத்தியென வேற்பட்டது. இப்பெரும் அர்த்தவாதத்தால் பரமேசுவரனை யடைவதற்கு வழியாயும் உலகமரியாதை சாதாரண முதலியவற்றைச்சிருக்கடிக்கு மதிகாரத்தையேற்றியும், பரமேசுவரனது அம்சமாகப் பாவித்தும் விராட்டை வழிபடவேண்டு மென்றது சொல்லாதமைந்தது.

கபம்.

பூர்வநாராயணம்.

முற்றும்.

உ

புருடசூக்தம்

2-ம் அநுவாகம்.

இனி, இவ்வுலகவாகமும் முன்னநவாகத்திற்குறித்த உபாசனையே உபாசகவாஸிதிலியும் பொருட்டு மீண்டும் சுருக்கி வேறுவகைப்படுத்திக் கூறுகின்றது.

புனலின்னிலன் னிரசத்துதித்தான்
விச்வகர்மன்பாற்றோன் றிலிரந்தான்
அவனுக்குருவந்தவட்டாவாக்குவன்
ஆகியிப்புருடங்கியல்பாயினவெலாம்.

(இ-ள்) பூர்வாதவாகத்திற் பிறந்தவனென்றும், விராட்டென்றும், பிரமாண்டதேவனென்றும் குறிக்கப்பட்டபுருடன் பரமான்மாவீனிடம் நோக்கப்பிறந்தானாவெனின், அன்றெனக் காட்டுகின்றார். புனலினென்

பதாகிய ய். 'புனலிங், நிலினிங், 'இரதத்திங்' அப்பு அன்னமுதவிய
 பொருள்தனைவிளக்க, என்பதன் பெருள். ஈண்டு இரசமென்பது விரு
 ப்பத்தைக்குறிக்கும் சொல்லாதலின், சுத்தசிந்தனாநிடத்தித்தற்ப்பட்ட
 ஆதிசிருட்டி சங்கற்பமே அப்பதப்பொருளாமென்க. ஈண்டு விராட்
 டெனக்குறிக்கப்பட்டவர் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று சாயணசுரி
 யார் பாஷ்யத்தால் விளங்குகின்றது. எங்ஙனமெனில் 'எவனென்று வி
 ராட்டெனக் குறிக்கப்பட்டான் இந்நாராயணனென்னும் சேதனனை
 நீரிலும் நிலத்திலும் பிறந்தானென்றனர். அவனெனவனிடம் பிறந்தா
 னென்று கூறுகின்றார். 'விசுவகர்மன்பால்' சகலத்தையும் படைக்கும்
 ஆற்றலுடைய பரமேசுவரன்பால் தோன்றியவன் எவ்வாறாயினென்று
 கூறுகின்றார். தோன்றிவிரந்தான் = அருளித்துத்தோன்றி அவன் க
 ருணபெற்று அதனாச்சர்வாதிகாரியானென்பது கருத்து. 'எல்லோ
 ருக்கும் ராஜா' திராஜன் விஷ்ணுபிரமமயன் (பிரமத்தினிடத்தில் விவர்
 த்தமானவன்) மகான்' என்றும் 'சர்வசக்திமயனாவன் (சர்வசக்தியாய்
 பரமேசுவரனது விவர்த்தன்) பிரமத்துக்கருத்தவன்' என்பதாதிப்பிர
 மாணயினோ பிண்டாதுசந்தானஞ்செய்த. நீரில் நிலத்திற் பிறந்தானென்ப
 தை அதற்கெனப்பிறந்தா னெனக்கொண்டு அவன் திருமேனியை ம
 ஹாபூதகாரணமாகக் கொள்ளல். அங்கனமாயின் அவன் மூலப்பிர
 திருபொருளேண்டிமேயெனின் 'வாகேதவன் பரப்பிரகிருதி' என்ற சு
 ருதியினால் அவன்பிரகிருதி ரூபனைப்பெறப்படுமெனல் அது குற்றமா
 காது. அவ்விவரம் சக்தியமா? அன்றியிச்சொல்லாவின அதேவேறு
 விஷயம். அற்றேல் கடவுளிடம் தோன்றிய விவர்த்திடம் அன்னான்கள்
 தோன்றி விர்த்தனவெனின், அரைமுன்னுள்ளனமா? இல்லனவா? அ
 லையுள்ளனவாயின் தோன்றிடவென்றுக்கு? இல்லனவாயின் இல்லவெ
 ள்ளனம் = குறும்? எனிற்கூறுகின்றார் = ஆதியிலென்று ஆதியிற் புருடற்
 யல்பாயினவெனல். எலாம் = காணக்கூடிய பொருள்களெல்லாம், புரு
 டற்கு = மேற்கூறிய விவர்த்துக்கு, (அப்பால் 'பரமத்துக்கு') இயல்பாயி
 ன் = அமைத்தன்னன். மகிசமயம் புருடனிடமொழிக்கி ஒன்றுபட்டு நி
 ன்ற உலகத்தேற்றமைப்படுத்துவாகுவிமாய் நாமந்ங்களைத்துலமா
 கப் பொருதே தித்திப்பெற்றுக்கூறுகின்றார். 'அவனுக்குநலம் துரிட்டா
 வக்குவான்' என்று அவனுக்கு = எல்லாப் பொருளத்தன்முளமையப் பெ
 ற்றபாறுத்த (அப்பால்) ஆதிமிகுத்தசங்கற்பப்பெய்யும் ஈசுவரன்
 உருவம் = நாமங்கலையும் குறிக்கும் ஒருசொல், ஆக்குவான் = சங்கற்பிப்
 பான் ஈண்டுமறையிது. அப்பரமனிடத்து ஒடுங்கிச் சுழத்தி அறத்
 தையில் எஞ்சிய பிரபஞ்சம் போல் நின்றுமென்றாவது அரினனமென்
 றாவது துணிக்கோதற்கரிய அநிர்வசகிய நிலைமையினின்றமாய்புருடம
 ய சக்சாரம் டரிபாகமெய்தாது முற்பிரளயத்தி லொடுங்கிய அநாதிக
 னம்பிரவாகப் பயன்கள் சேதனனிடம் ஏற்பட்டொழிதற்கென நாம
 ரூபமயமாலை சகீராதிகளை அனனநூல் கன்மத்துக் கேற்றவாறு
 மெதுதலே திருமீடியாதலானென்க. ஈண்டு டட்டா லென்றது

எல்லாவற்றையுந் தம்முள் ஒடுக்கிக்கொண்டவனென்று பொருள்கொடுத்து ருத்திரபரமாய் நின்றது. ஒடுக்கியவிடம் உற்பத்தியும் உற்பத்தியான விடமொடுக்குதலு மியல்பாதலானென்க. 'ஏகிவ' துவஷ்டா இங்குவா' 'எல்லாவற்றையுந் தம்முள் ஒடுக்கினான்' என்பனவாதி வசனங்களாலும் மீண்டு அநேகபதிகளைச் சிருஷ்டித்து எல்லாருக்கும் மேலாய் பரமபதியாய் நிற்கின்றான் என்பதாலும் ஏற்படுகின்றது. அதனற்றான் ரௌரவம் 'அந்தமா தியெஸ்மனார் புலவர்' என்று கூறியது. அல்லது முற்கூறிய விராட்டாகிய நாராயணனிடம் சதுர்முகப்பிரமன் உற்பத்தியான வரலாறு இம்மந்திரத்தாற் கூறப்படுவதெனவுந் கொள்ளலாம். அங்ஙனமாயின், பொருட் பொருத்தமெவ்வாறெனின் கூறுதும்:— 'புனவினால் நீரின் கண்ணே, நிலனிவிரசத்தில்' ஜலநிலமுநகலந்த அண்டத்தில் உதித்தான்' 'விகவகர்மன்பால்' ஈண்டிவிகவகர்மனென்றது விண்டிலை, அவ்விண்டிமமைந்த நாமரூபங்களுக்குத் துவஷ்டாவெனும் ருத்திரனே. சங்கற்பகர்த்தாவென்பது முன்போல். ஈண்டு ஏற்பட்டமுறையிது. முற்பிரளயங்களில் தம்முள் ஒடுக்கிச் சுழத்திப்போல் நின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் அபிரிக்குடப் பிராணிகன்மங்களுக்குப்பயன் கொடுக்கவேண்டி ஈவரணிதத்துச் சிருஷ்டி சங்கற்பந்தோன்ற ஆண்டுநாமரூபங்கொல்லாவற்றுகளுக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அவ்விட மொடுக்கித்தோன்றும் சித்சித்திரபஞ்சங்களுக்கு மூலப்பிரகிருதியான நாராயணன் விராட்டுருவந் கொண்டு முதலிற்றேன்றுவான். அவன் புனலில் அண்டத்தைவிடேப்பான் அவ்வண்டத்திற் பிரமதேவன் பிறப்பான். அவ்விடமூலகமுறையேதோன்றுமென்பது. இப்பொருளையே மனஒருவாறுசுருக்கி இஃது இருண்மயமாய் நின்றதெனத்தொடங்கி, அங்கு பிரமதேவன் பிறந்தானென்பது வரையுள்ள வசனங்களால் வெளியிட்டார். இதனால் இம்மந்திரத்துக்கு முடிந்தருத்தது. 'இரசத்து' இரசத்தால் (பரோகரஇச்சைமால்) புனலில், நிலனில்' புனலிலிமுதலிய பொருள்களுக்குக்காரணமாய், உதித்தான் = உண்டாயினான். (அவ்விராட்டாய் நாராயணன்) விகவகர்மன்பால் பரமசிவனிடத்து, கோன்றிவிந்தான், தூலகாமரூபங்களைப்பெற்றான் அவனுக்கு விராட்டுக்கு றாட்டாருத்திரன் உருவம் நாமரூபங்களின் ஆத்துவன் கொடுத்தருளுவன், 'புனலில், புருடற்கு' மேற்கண்டவிராட்டாதிக்கு இயல்பாயின' இயல்பிலேயேயமைத்துள்ளான் 'எல்லாம்' என்பது, அல்லது புனலில் நீரில், நிலனிவிரசத்தில், கடினதிரவப்பொருள் உடைய அண்டத்தில் உதித்தான் = சதுர்முகப்பிரமத்தான், விகவகர்மன்பால் நாராயணனிடம் மற்றதுமுன்போல்.

2—வது மந்திரம்

'இனி' இம்முறையிலித்தவரும் விவரிப்பவார். என்றும், சிவனானபிள்ளி எவ்வழியிலும் வீடுகொடுவது கூடாதென்றும், மீண்டும் உற்புத்திசுவாதுகுரிய நாராயணன் அல்லது சுருதிகொடுகின்றது.

அந்தப்புருடணைமகானையாதித்த
வண்ணையிருடகட்பால்யாநிவேன்
அவ்வியன்நன்னையநிந்தவன்னுணை
அமிருதனிங்காவானன்றே (யரிய)
வீடுகூடவழிவேறிலையே என்று

இதமுன்னனுவாகத்தள்ள கள்-வது மந்திரத்தின் பின்னடி. இர
ன்மம்-கள-வது மந்திரத்தின் பின்னடிமுன்னும் கூட்டிப்பார்த்தால் பொ
ருள்படும். ஆகவே மீண்டுமிங்குரைத்தாமிலை.

3-வது மந்திரம்

கண்முன்னிரண்டு மந்திரங்களால் சதுர்முகன்சிருஷ்டி கூறப்ப
ட்டது. பூர்வானுவாகத்தில் மானஸமாயதிக்கானிகளில் சிருஷ்டிகூறப்ப
ட்டது. நான்குருணைக்களுடைய சிருஷ்டியுக்கூறப்பட்டது. இம்மந்தி
ரம்முதல் ஒன்பான்பிரஜாபதிகள் வந்திதோன்றிய இரமஸ்ருஷ்டி கூறப்
படுகின்றது.

‘பிரஜாபதிகர்ப்பத்திலுள்ளே’

சஞ்சரிக்கின்றனன்பிறவாதவன்பல்

விகாரம்பெறுவான் அவனதுவழிவை

உணர்வார் தீரம்மரிசியாதிபரே

பிரமர்பதத்தைவிருப்புவர்தாமே

பிரஜாபதி=பரமேசுவரன்; கர்ப்பத்தின் பிரமாண்டத்தில் உள்ளே
சஞ்சரிக்கின்றான்=அந்தர்யாமியடிவாய் கிற்கின்றான். பிறவாதவன் =
இயல்பில் பிறப்பில்லாதவன், ‘பிறவாதவனன்றே’ என்று சுவேதாசுவத
ரங்குறுதனாலென்க. ‘பல் விகாரம் பெறுவான்’ பத்பலவுலகாஸ்தரு
பமாக விரிந்து அவற்றிற்கு விவர்த்தகாரணஞ்சென்றான். அக்டிபா
னம் விகாரம் எய்தாது அத்தியாசப்பொருள் தோன்றுவதே விவர்த்த
மாதலாலென்க. ஆதலால் அந் பிறப்பில் என்பதிற்பிறடை ஏதமில்லை.
‘உலகத்தில் கயிற்றாலைக்கண்டரண்டோடாகவான் அதனுண்மையறி
யான். மற்றுண்மையை யாராய்ந்தவனையறிவான்’ என்னின்றார். ‘அ
வனது’ என்றுதொடங்கி ‘அவனதுவழிவை’ அ.அ.அ.குடிவாய்ததோ
ன்றும் (1) மூலாவித்தையை ‘தீரம்’ அறிஞர். உணர்வார் = அறிவர் (அ
வர்) மரிசியாதிபரே பிரமர்பதத்தை விருப்புவார் = பிரமராய் மரிசீ முக
விய (2) முனிவர் பதத்தைப்பெறுவார் என்றவது அல்லாத தாமே =
தாமேமரிசியாதிபரே = மரிசீ பெண்படும் சூரியநிறைவழிமேற் சொல்
னோராய், பிரமர்பதத்தை = பிரமேசேகளுபதேசத்தை, பெருவார் = அ
டைவார், ஆதலாற்றான் உலகத்தில் இருப்புடர்களை சூரியமண்டலத்

(1) மூலாவித்தை = மூலாவித்தையாதி.

(2) மரிசியாதிபரே = மூன்பதின் மரிசீ, பிருகு, அந்தி. ஸ்புஷ
ஸ்தியர், புலகர், பிரது, தகைன், அதிபிரி, வசுஷ்டர், என்பவர்கள்.

தைப் பேதிபப்ர் யோகந்நிறைந்த யோகியும் புத்தத்தில் முன்கால்
வைத்தபடி மாண்ட னுமே என்றதொவ்வும். இன்னால் அச்சிராதிமார்க்
கத்தால் பிரமலோகம்பெற்று அவனுடன் பிரமவிசாரஞ்செய்து முக்தி
பெறுவதும் ஓர் முத்திவழி என்றேற்பட்டது.

4-வது மந்திரம்.

முன்மந்திரத்தில் 'அவன் உலகப்பொருள்களாய் வீவுர்த்திக்கின்ற
ன்' என்றதை விரித்து அவனது சிற்சில விவரத்தங்களைக் காட்டி அவனை
வணங்குகின்றார்.

‘யாவனிமையோர்க்காண்டொளிதருவான்

எவன்றேவர்க்குத்தேசிகனாவான்

எவன்றேவர்க்குமுன்னுறத்(தானே)

தோன்றினனாகுமந்தப்பிரம

தேஜஸ்ஸுக்குமஸ்காரம்மே’ என்று

யாவன் இமையோர்க்கு = தேவர்க்கு, ஒளிதருவான் = இரண்டால் சூரி
யன் என்னும் மூர்த்தி குறிக்கப்பட்டது. அவன் பூமியிற் பிரகாசிப்பதும்
தேவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கன்மங்களில் காலத்தைக் குறிக்கவே
யாதலால் எவன் இமையோர்க்கா யொளிதருவான் என்றதென்க. இ
மையோர்க்கு ஆண்டு நாதனாய் ஒளிதருவான் என்பதுபொருள். எவ
ன் தேவர்களுக்குத் தேசிகனாவான்? ‘சக்கினி வயத்துநிப்பாய் புரோகித
னை’ என்றமந்திரமறைதலான் இதன்பொருள் அக்னிதேவன்; எவன்
தேவர்க்குமுன்னுறத்தோன்றினன் = இவனிடம் வான்; அந்தப்பிரமதேஜ
சுக்கு மஸ்காரம். மேற்கண்ட தேஜஸ்சுவரில் எங்கும் நிறைந்ததல்லங்
கும் பிரமசொருபு தேஜசுக்கு மஸ்காரம் என்பது கருத்து. ஈண்டு சாய
ணமாதவாசாரியார் அவர்கள் ‘யாவனிமையோர்க்காண்டொளிதருவான்’
தேவர்களுக்குப்பெருமையுண்டாமாறு அவருள்ளத்துதித்து அநிலொளி
தருவான், எவன் தேவர்க்குத்தேசிகனாவான் ‘பிரகஸ்பதிதேவர்களுக்குப்
புரோகிதன்’ என்பதனால் பிரகஸ்பதி, எவன் தேவர்களுக்கு முன்னுறத்
தோன்றினன் = ஹிரண்யகர்ப்பன் முன்பிறந்தான் என்னுஞ்சொதியால்
‘ஹிரண்யகர்ப்பன்’ என்று பொருள்விரித்தனர், எதுகேதமோ அதுபொ
ருளாகலாம்.

5-ம் மந்திரம்

இனிமேற்கண்டிருக்கிறபடிபுருடனைவழிப்பட்டதேவர்கள், ண்டுகோ
ணக்காட்டியதனால் இவ்வுபாசனைப்பயனைத்தெனிலித்துபாசங்கரிக்கின்ற
பிரண்டெந்திரங்களால், அவற் பின்முதல்திருக்கு; இரண்டாவதுஜஸுஸ்

‘பிரமதேஜஸையர்க்கினர்தேவர்

ஆதியிலி தகூறினர்மேற்கண்ட

வண்ணபெந்தப்பிராமணனிலிவான்

அவன்வயத்திமையோரனைவருமநிப்பார்’ என்னும்

அந்தஸ்தீயம் இலக்குமிதானும்
பத்தினிஎன்னப்பவோன்றே
இரவும்பகனுமிருபாலாகும்
தாராகணங்கள்அவனுருவாகும்
அச்வனிதேவர்கண்முகமாகுவரே
வேள்விதன்னைக்கொடுத்தி

இதுகொடுமற்றெல்லாங்கொடுதானே என்றும்

இதன்மொருள் யஞ்ஞனானுண்ணுணை என்று பூர்வானுகத்தில் குறிக்கப்பெற்ற தேவர்கள், பிரமதேஜஸையாக்கினர். பிரமதேஜஸை பிரம்மஞ்ஞானத்தை ஆக்கினர் அபிவ்யக்திசேய்வோர் ஆதியில் இது கூறினர் = அப்பிரமத்தைக்குறித்து பிரார்த்தித்தனர். எங்ஙனமெனில் (உண்ணை) மேற்கண்டவண்ணம் இச்சூக்தத்துவங்கி இதுகாறும் கூறியவ ன்ளும், எப்பிரமணன் = எந்தவந்தனை, அந்தனை என்றது ஈண்டு (1) ஜாதிச்சொல், அறிவார் அறிந்துபடுவான், அவன்வயத்து = அவன் எத்திரத்தில் இமையோர் மனைவரும், நிற்பார் = நிற்பாராக. மேற்க ண்ட உபாஸனையால் எல்லாந்தானாய் மேன்முத்தனுக்கு இமையோர் வயமாதல் பெரியதோர் வியப்பல்லவென்பதாகருத்து. இனி ஒருபுரு ணைத்தான் எனையோசம்பாவனை செந்தவனுக்கும் எல்லாம்செமாவதெ ப்படி எனில் கூறுகின்றார். அக்ஷரீயம் இலக்குமிதானும் என்பத னால் (உண்க்கு) அந்தஸ்தீயம் = ஸ்தீ என்றும் மந்திரமூக்கியப்பொருளா யஉமாதேவியார், இலக்கு தானும் = இலக்குமினைப்பட்டுச்சந்தியும், அ னைதுதடையினுள்ளான். மானேசமரிசக்திமகாலக்ஷுமியினைப்படுவோள். அவள் நிறம் சுருமை; ஸர்வாங்கம் சுந்தரம் என்றுபுராணக்கூறுதலாலென் கபத்தினிஎன்பபொருள், பத்தினிகளெனப்படுவார் = சக்திகளெனக்கொ ள்ளப்படுவார். மேல்க்கு இரண்டுச்சந்தன் ஒருவனுமாகப்பொருள் ஒன்றே யென்றது எங்ஙனமெனில் கூறுகின்றார். 'இரவும்பகலும்' என்று, உன த்தென்பதைமேல் எல்லாம்நிறும்பட்டிசு. சிவபுராண வாயுச்சக்திதை யில் 'இவையான்பகல்' எனப்பிரமேசுரன் அம்மையை மேல்க்கிசு க்திய திருநாகச்செம்படி. ஈண்டு இரவும் பகலும் இருபாலமைந்த அர்த்தநா ரித் திருமணி என்னதாகவே, ஒருநிருமணியிற்றினை சுத்திச்சுடர்கள் எனாதேற்றமை கற்பிக்கப்பட்டமைபின் பொருள் ஒன்றென்றது ஒழி யில் என்ன முடிந்தது. சுண்டுநிரவும் பகலும் என்றது ரக்தேசம். ஆ க்வே உலகத்தில் இரண்டாகத்தோன்றும் எப்பொருளும் தித்து அநி ததுன்பென். ஆதியோசாத்தியபட்கள் செத்திருமலாகும். அக்ஷி ருண்மளாம் இத்தியில் ஒருமையே எனஎற்பட்டது. இனிகாசமா தி தத்துவங்களும் கியேஎன்கின்றார் 'தாராகணங்கள்அவனுருவாகு ம்' என்பதனால், தாராகணங்கள் = அக்ஷிமுதலிய நகைத்திர நகர், அனைது உன்னது ரூபம் திருமேனியாம். ஆகலாற்றான்

(1) ஜாதிச்சொல் = ஜாதியைக்குறிக்குச்சொல்,

பரம நாராயணர்கள் செய்தசிலஸ்தோத்திரத்தில்துல்குமிபதி உண்ணைவ
 பணக்குவாம், ஹ்ரிபதி உண்ணைவணக்குவாம், ஸ்ரீபதி உண்ணைவணக்கு
 வாம் என்றும், காலஸூரியான காலகாலன் சொருபத்தைக்குறிப்போம்.
 எதனால் இவ்வாகாயம் நிறைந்தது? உலகம் நிலைபெற்றது? எவற்றுள்
 அசுவதி பரணி கார்த்திகையின் முதலடி கூடியது மேஷராசி; செவ்வா
 ய்யீடு அது காலஸூரியான கண்ணுதலாற்குச்சிரமாம் என்றும், ஈசனே
 இலக்குமிபதியென்றும் அவனது தலைமதல் கால்வரை யவயவங்களாக
 காலசக்கிரமும் கூறப்படுகின்றதென்க. இவை காமன புராணவசனங்கள்
 மேல்கண்டவசனத்தில் ஸ்ரீபதி என்பது அதிகம் எதற்கெனில் சுக்லஜை
 ஈசுவரத்தில் இதேயிடத்தில் ஸ்ரீபதி' என்றுபடிக்கப்படுதலால் அதைச்
 சேர்த்து புராணம் பொருள் கூறியதாயிற்றும்க, அல்லது ஈன்டி தேவ
 பிரார்த்தனைப் பிரகாணமாகவே அதற்கிணைய வேறுபொருளும் இதற்
 குண்டு. எத்தனெனின்கூறுதும், ஹ்ரியும் லக்குமியும் = பூமிதேவியு
 மும் லக்குமிதேவியும் (அஃனுக்கு) யத்தினி = பத்தினி கணாவரர். அந்
 ன்விண்ணுசாரூபம் பெறுவான் என்றாவது, அல்லது ஹ்ரி நான்துல
 க்குமிதல்லுநவம் அதாவது அழகு; இரண்டும் பத்தினி = பத்தினியிடம்
 அமையுமாகவே எவன் உண்ணைமந்தியபடி குழிபடுவான், அவன்பத்தி
 னி நல்லஅழகுடையானும் கற்புடையானுமாகுக என்றும் கொள்ளலாம்
 பத்தினி யென்றது வேதவியப்பு. ஹ்ரி பத்தினியிடம் எனப்பொருள்பட்ட
 தென்க. ஆதலாற்றான் எவன்விட்டான் யசவில் ஆனென்கமதயானைகள்
 வாயுநெகப்பினிகள், மதிமுமாதர்கள் நுகவகிபுதுஜையின் பயன் என்று
 கார்த்தபுராணம் கூறியதுகாண்க. இரவும் பகலும்நுபாலாகும் = அந்த
 நாரிகுபனும் குச்சிரசாயஜ்யம்பெறுவான். தாரகணங்கள் இவனது
 ரூபம் இவ்ருள் விராடாகாரம் கொள்ளப்பட்டது. (சுன்னேவிராட்டெ
 ன்றது நவிரணயகர்ப்பவியுதமாய் விராட்டாடியே) அசுவனித்தேவர்கள்
 முமாரகுவரே ஆதலால் வேள்விதன்னைக்கொடுத்தி = கீ எக்ளாக்குவே
 ள்வினைய கொடுத்தி = கொடுத்தருள்; அதன்பயனைக்கொடுக்குமென்பது
 வேண்டப்பட்டது. அவ்விவன் தன்னை = அந்நணைநியவிரும்புவார் வேள்
 வியால் நனையால் தத்ததால் வீருத்ததால் என்று வேதமறைதலானென்
 க. இதனொடு இம்மைப்பயனைக்கொடு மந்தெல்லாங்கொடு மந்து
 இம்மைக்குறேறும் எலாம் எலாமாகும் பரம நிலையை; அதாவது எல்லாந
 கடந்த எக்கிலையைக்கொடு தானேதன்னியலிக்கொடு; எல்லாமன்றோ
 ருத்திரன்; புருடனன்றோ ருத்திரன்; என்பதாடி பிரமாணத்தால் அவ
 னே எல்லாமாக, எல்லாமாய அவன் சொருபவிளக்கத்தைக் கொடுக்க
 ள்லானென்றும், அவனினும் வேறாய பொருளிலையாகவே அதே தேன்
 டற்பாலென்கின்றும், எல்லாமாகின்ற நகரன்மானந்தத்தைத் தவிர மக்.
 கள் பெறவேண்டியபேறு கேறிலையென்றும் குறித்திடற்கேயெழுந்த எ
 மது வேதமாகா சுருணைகூர்த்து இருதியில் ஆன்மலாப பிரார்த்தனைய
 மைத்து பூர்த்தியாயினன் என்றது.

சுபம் பூர்ணம்,

இக் கனபிருக் யமுனைத்துறைவர் சாதித்தருளிய தோத்திரத்தி
 லுள்ள 'யாவன் புண்டரீகமயன், யாவன் புருடேசத்தன்' என்று
 தொடங்கிய செய்யுள் புரையெய்த ஆசிரியர் கேட்கவந்தார் இப்புருட
 ஞுத்தத்தை நாராயணபரமாதச்சாதிக்கவழங்கு, கட்டப்பட்டு எட்டு ஏ
 துக்களைத் திட்டஞ்செய்தது விருமோமெனின், என்செய்வோம்; ஸ்ரீ
 கண்டவித்தியாகுரு, ஸ்ரீவிவாதவைவலிநயபரமச்சாரியர் விசண்டராத
 சண்டபாஷண்ட சண்டமாருதமாய ஸ்ரீமது அப்பய்யநிஷிதசுவாமிகள்
 அன்றே அவைகளை நியாயமண்டன்கொண்டு புலுத்த வெற்றிக்கொ
 டிகாட்டினாரதலின் மீண்டுமணக்கணங்கடெடுத்து ஒதுதல் கேண்டிய
 தன்று. ஆயினும் ஒருவாரு இவ்வுபபிடதபாஷ்யத்தைப் படிப்போர்
 உள்ளத்திற்குள்ளும் கல்மயமற்றுக் கவறகண்டன் திருவடிவளில் பே
 ரன்பு செறுத்திடுமபடி அவைகளைச் சுருக்கி மருப்பாம். ஏது-புருவென்
 னு மிச்சரிவத்திற் சயனஞ்செய்யும் நயிரியைப்புருவன் என்பது (1) சு
 சரத்தை வகையாகத் திருத்தி கழங்குகிறார்கள் என்றும், அங்கனமே
 இப்புருடசப்தம் வாக்கெவனிடம் திருப்பெறமென்றும், அப்புண்டரீ
 காணுனயன்றி எவன் புருவசப்தத்தைப்பெறுவானென்றும் அதே வர
 சிதவன் காணுநர் புருடனைப்படுகாவென்றும், பக்கான் என்னும்
 சொல்லும், புருவன் எனும் சொல் அடைசொல்லும் வேண்டாதுவாசு
 தேவனை விளக்குவனென்றும் பரபாஷைசனக்களிருத்தலால் புருவ
 ன்என்னுஞ் சொல்லின்மேலுக்கே யணந்த திருநாமம். இப்புருடஞ்
 சத்தஞ் புருவனை பொருளாக்கலால் இத்தகையதும் அவசியமேருநிக்
 குமென்பது. அதன் மறுப்பு. கேட்கண்ட புராணசனங்கள் ஸ்ரீமது
 நாராயணனை புருவமயப்பெருளென விளக்கினும் அவை அங்கப்பிர
 மணங்களிலே மட்டில் அப்புருடனைன்றும் சொல்லி விட்டுணுபரமாக்
 க வாற்றதுடையவனன்றி எவரு ஈச்சொல்லிய்பெருளாக்க வாற்றல்
 பெற்றிலை. 'புனல்கள்கேள்' என்று தொடங்கியவர்த்தவாதம் 'பரவந்தம்
 ஸ்ரீவென்றும் சொல்லி ரத்திமென்றும் சாமத்தக்குப் பெயராக்கி
 எக்தேசப்பிரமணத்தினாட்டி யொழிந்ததுபோல இதவுமாருமென (2)
 யுறுசாரியாசனங்கள் அருவிச்செய்தனர். ஈண்டு பரகேசவான் புரு
 வசப்தப்பெருளாதற்குப் புருவனன்றி குத்திரன்' என்பது திப்பல
 சுருதி சசனங்களை யெடுத்து வரைந்தோமாயசால் இப்புருடனைன்றும்
 சொல்லுக்கு குத்திரனும் பொருளாதற்றவையல்ல. புராணசனங்
 களால் விரிவிலும், சுருதிசசனங்களால் குத்திரனும் பொருளாய் திற்
 தலின் ஈண்டு யாரை முத்தியபொருளாகக் கூறலாமெனின், அதிகவி
 க்காரத்திற் குத்திக விவகாரமே வித்தானபரவது உத்தமாதலால் இவ
 னை பொருளெனக்கூறுவோர், அவைகளைமென்று மீண்டும் புர்

(1) சுசரத்தை இவது கட்டிய ஸ்ரீ (புருசு) 'என்றுக்
 கேண்டியதை, புருசு என்பது தோழர்வாதவாலைக்க
 (2) சுசரத்திப் புருசு அப்பயய அழகர்.

வப்பநதி வினவின், 'ஆயிரங்கண்ணன்' என்பது டனிகழ்தலாலென்று வற்புறுத்திக். அச்சொல் இத்திரனையும் குறிக்குமெ யென்றால், புருடனென்னும் சொல் மனிதனைக் குறிப்பதுபோல் அது இங்கனம் பயன்படாதெனவும் எம்மிரான் பெயராயசசாணன் என்னும் சொல் எங்கள் பட்சத்தில் வற்புறுத்தி கிற்குமென்றுணர்க, என்பனவான்க.

(2) 'மேல் மகாதேவனுக்காதல் மகாபுருடனுக்காதல் கீத்தியபூஜாவிதியை விரிப்பாம்' என்றெழுந்த போதாயனாதி சூத்திரங்களில் வினாவின பெயராயமைந்த மகாபுருடசப்தம். இச்சூத்திரத்தின் நடுவே காணப்படுவது அழைப்புமற்குறிப்போந்த ஏதாவதொன்றோடு மறுத்தனர் ஆசிரியர், உண்மையில் மகாபுருடனென்னும் தொகைச் சொல் நாராயணனைக் குறிப்பதாய் வழங்குவதே யன்றி மகான் புருஷனென்ற விருசொற்கள் அனைக்குறிக்கும் என்பதிரிரமாமணியில்லை, அங்விருசொற்களும் தனித்தனியே பரமேசுவரனைக்குறிக்குமென்பதற்குச்சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணங்களிலிருந்து பலபிரமாணங்களைக்காட்டினும், இச்சூத்தத்திலே மகான் புருடன் என்ற விருசொற்கள் தொகாநிலையாய் தனித்து கிற்பனையென்றிற் தொகையின்பாற்பட்டில், தொகைச்சொல்லின்கணமந்த நாராயணபரவாற்றற் தனிச்சொற்களையென்க விரவரவாற்றலில் தடையடுக்காதென்றும் புதுகன் என்னும் தனிச்சொல் மேற்கண்ட புராணவசனங்களால் விண்ணுவிரிடத்தும் 'அன் முத்தசிரி அலனைபுருஷனைப்படுவான்' என்றசுருதி பரமேசுவரனிடத்தும் யாம்காட்டிய பல சுருதிகளவசனங்களால் ருத்தி னிடத்தும், விநியோகிகப்படுதலால் அது பொதுச்சொல்லாகின்றது. இனி 'இலக்கணவானைக டத்து தொகையற்ற விருசொற்களும் முறைபிறந்தோதப்பட்டினும் ஒருபொருளாயுளத்தும்' என விம்புபெரிடின அது கிரிதும் பிரமாணமற்ற சிவவிவாதமேயாதலால் அவை ஆன்றோரவைக்கணிலே பெறுவென்க. உலகத்திலெக்குத் தொகையற்ற பலசொற்கணிறந்தமோர் வாக்கியம் ஒரு பொருளினிகுரியாற்றலெப்பெறுமென்பது இப்பூர்வப்படியார் கண்ட நவின் சித்தாந்தமேயன்றி மற்றெவரும் ஒப்பற்றபாலதன்று. (1) வாக்கியத்திற்கே பொருளியுணர்ந்துமாற்றலுண்டென்று கூறுவார் மதத்திலும் அது இகேருவியாற்றலாகுதில்லை. மேல் அகண்டவாக்கியமே பெருகுமுணர்ந்துமாற்றலுடைத்தென வாதிப்போர் மதத்தில் எல்லா வாக்கியங்களும் அவயம்மற்ற வகண்ட வாக்கியமாதலால் தொகைச்சொல்தனிச் சொல் என்பனவாதி விவாதம் அவர்கட்கில்லை. ஆதலின் தொகையற்று முறைபிறந்தனமத்தொற்களுக்கு கிகுரியாற்றலில்லையென்பது உதமரத்தாணியென நாட்டப்பட்டது. ஆக நண்டு முறைதவறிக்கூறிய புருடன் மகான் என்னுந் சொற்கள் யாண்டு அவ்வினாடுகைக் குரியானென்க. அதுகொண்டு இச்சூத்தத்தை வின்பிரமாக்க முயல்வேர் முயற்கோடுகொண்டு போர் செய்ப்புதுத்தகை 'பொப்பிடுவென்க.

தலாற்றான் 'பிறந்தது பங்கத்தில்' என்பதாதிச்சொற்றொகுதி
கள் தாமரை முதலியவற்றைக் குறிப்பதில்லை யென்க. இவ்வி
தமேன்? வீண்பிழவாதஞ் செய்கின்றீர் தொகையில் சொற்களு
ம், தொகைச்சொற்களும் பொருண்மட்டில் ஒன்றுபட்டிருந்தால் அ
த்தொகைச்சொற்கணமைந்த இடுகுறியாற்றல் இத்தனிச்சொற்களி
னும் உண்டென்பதினால் உமக்கு வந்தகெடுதியென்ன? எனில்; வேறே
துங்கெடுதியில்; தாமரை முதலிய பொருள்களன்றிச் சேற்றிற்பிறந்த
தெனப்பொதுத்தன்மை நோக்கிக் குறித்தற்குச் சொல்லற்றுப் போமெ
ன்பதே. அச்சொற்களும் பொருளொற்றுமைபற்றிப் பங்கயத்தை
யே யுணர்ந்த நேரிமொதலானென்க. இனித்தொகாதும், முறைபிறழ்
ந்தும், தொடர்பற்றும் உள்ள சொற்களும், தாம்தொகைச் சொல்லாம்
வழிபெறும் இடுகுறியாற்றலைப் பெற்றுநிற்குமென விதன்னடை பேசுவி
சேரல விவாக கம்பீர! நீவிர் வாக்கியமாகாப்பொருள் படுத்தக் கண்டவிவ்
வற்புதவழியை என்சொல்வோம். இவ்வவத்தை காரண இடுகுறிச்சொ
ல்லுக்கோ அல்லது இரண்டுக்குமோ? எங்ஙனமாயினுமாகுக. முடிவி
யி (கிராமலிம்ம) இச்சொல் தொகையாம்வழி கமுதையைச்சுறிக்கும்.
லிம்மத்தைக்கிராமத்தில் கண்டேன் கிராமத்தி ல்கிம்மத்தைக்கண்டேன்
(ஸந்திராமலிம்ம) என்பதாதிவாக்கியங்களில்கிராம, கிம்ம என்னிறு சொற்
கள் தொகாதும் முறைபிறழ்ந்தும் ஏகதேசமாயும் நின்றலால் அவை து
ம் இடுகுறிக்கமுதையை குறித்தனவா? விஷவா நான்? விஷம் தேவாநாம்பி
ரியா? என்பதுதொகைச்சொல்லாம்வழிபூர்ச்சுனைக்குறிக்கும்தேவர்களுக்கி
வன்பிரியன்பிரியன்தேவர்களுக்கிவன் என்பனவாதிவாக்கியங்களித்தேபர்
ளுக்குப்பிரியன்என்னும் இரு சொற்களும் இடுகுறியூர்க்குனைக்குறித்ததி
ல்லை சாரமேயமென்னும் சொல் பகாப்பதமாய்நின்றதுசுவானத்தைக்குறிக்
கும் இனிசாரத்தால் (பலத்தால்)மேயன் = தள்ளிடக்கூடியவன் இவன்என்
பதில் தும்சார, மேயஎன விரண்டும் (சேர்ந்த தும் இடுகுறி நாயைக்குறி
த்ததில்லை. இங்ஙனமேயலாஜாக் (யதாஜாதன்) புருஷன், ஸுகூணன்
முதலிய சொற்களும் முட்டாளர், முரட்டுக்களையாதி பொருள்களைக்கு
றிக்குமென்பது எங்கு காண்பீர்? ஓகோ ஏ பண்டித! இச்சத்தார்த்தவி
சார சாமர்த்தியமெங்கு கற்றீர்? அறிஞர்களா! அனேககோடி ஜன்மசஞ்
சிட மகாபாபபரிபாகத்தால் இவரைப்பிடித்த பரசிவ பரததுவவித்து
வேஷ மகா பிசாசாவேசப்பயனில் ஒர் சிறிதிதுவென்றநிந்துதுக்கிடுக.
ஐயன்பீர்! ஈண்டு 'மகாபுருடன்' என்னும் சொல்விரூப்பதாக் கினைத்
தது கனவே. மற்ற, முறைபிறழ்ந்து தொகாது பருடனை மகானையெ
ன்றேயிருக்கின்றது. இப்புருட ங்கத்தனை விஷ்ணு பூசையில் விஷ
யேயுகித்திருத்தலால் அத்தந்தேற்பயாமொருபொருள் கூசிடின் அதை நீ
ர்தடுக்க வல்லீரோஎனின், யாமதையுரட்டுக்கவல்லேமல்லேம்; அதே
குத்தம் இவர்கொண்டவழி இனி இவர்க்குக் கொடுக்குந் பயனாய நர
கத்தையுந்தடுக்க வல்லேமல்லேம். எங்ஙனமெனிற்கூறுதும், ஈண்டு
மகாபுருடனென்னுந் தொகைச்சொல்லுக்குப்பொருளாய விஷ்ணுவை

இச்சூக்தத்துக்குப் பொருளாக்கவேண்டி இடுகுறித்தொகைச் சொற்கள் தொகையான விடத்தும் முறைபிறழ்ந்தவிடத்தும் தம் இடுகுறிப்பொருளை விடாவென்பதல்லவோ அவரது நவீனசித்தாந்தம். இதை மனதிலிருத்தி மறவாது மெள்ள மெள்ள பூர்வாநுவாகத்திறுதிமந்திரத்தைப் படித்துப் பாரும். அங்கு 'அப்பெரியோரே கூர்ச்சுத்தெய்தினர். சூத்திரமர்மர் முன்னுளபெரியோர்' என்னும் ஈற்றடியில் அமரர் முன்னுள்ள என்ற விரண்டு சொல்லையும் முறைபுரட்டி முன்னுளவமரர் பெரியோர் சாத்திரரென்பதாதி கூட்டி அவருள்ளவுலகமே இச்சூக்தவழி பாட்டுக்குப்பயனான மென்னுது தப்பவழியில்லை. முன்னமர் (பூர்வதேவர்) என்பது அசுரருக்குப்பேரென்பது நிசண்டு. வீற்றானே கண்டிருப்பீர். நாண்டச்சொல் தொகையின் நித்தொடர்பற்று நிற்றினும் நும்கொள்கையின்படி கன்இடுகுறிப்பொருள்களை விடாததலின் நீர் விஷ்ணுபரத்துவத்துக்குக் கூறிய நியாயம் நீர் செய்த எம்பெருமான் வழிபாட்டுக்குப்பயனாக, அன்றுபலியிடஞ்செய்த வஞ்சகத்துக்குப்பயனாய் உம்பிரானேவற்றொழில் பூண்டு ஏகிய நல்லுலகமாகிய அசுர உலகம் அமைந்ததுகண்டு உமது சிலைவாதியை நினைத்து இனி இவ்வித ஏதப்போலிகளையெடுத்துக்கொட்டி ஆன்றோரைவைக்கண்ணவமாசமெய்தா தொழிவிடக்கோலிவார்

(3) நீர் காட்டிய முன்றும் ஏதுவாய் இவ்வுலகம் உள்ள இலக்குமி பதித்துவரும் உமக்குடையோமில்லையென்றும், மாதேவரே திருநீர்களுக்கு விரோதமென்றும் முன்னரே விரித்தேரவதலால் நினைமடையம் அவசியமில்லை.

(4) புருஷத்தால் நாராயணத்தால் என்றும் நாராயணங்களால் உபஸ்தானம் செய்யவேண்டுமென்றும் பலரிஷிவசனங்களில் நாராயணமென்ற பெயராலழைக்கப்படுவதே இது நாராயணமென்றதற்குநாலாமேதுவாம். இதை நாராயணன் என்னுமோர் இருடியாற்காணப்பட்டமையாலென்றும் மாதவீய பாடியத்தையும் ஆயிரஞ்சென்னியகுதி பதினாறு மந்திரங்களுக்கு நாராயணன் ரிஷிபுருஷன் தேவதையென்ற யாஸ்கர் வசனத்தையும், நாராயணன் சண்டபுருடருத்தத்தால் அக்கினி சயனோபஸ்தானம் செய்கின்ற ஞானாலமுனிவர் திருவாக்கையும் காட்டி இச்சூக்தத்துக்கு நாராயணமென்ற பெயர் அவன் ரிஷியாதல்பற்றியேயெனநாட்டி அவர்கள் துராகிரகத்தையோட்டி மறுக்க.

(5-6) அதர்வணவேதத்திலுள்ள பதினெண் மகா சாந்திப்பிரகாரணத்தி லிச்சூக்தத்தை வைஷ்ணவசாந்தியில் வினியோகித்ததும், விஷ்ணுபூணையில் பல ஸ்மிருதிகளில் விதித்ததுமே இது விஷ்ணுபரமென்பதற்கு

5-6-ம் ஏதுக்களாம். அவ்வேதுக்களைச்சரிவதேவதாசொருபமான பரமேசுரனைப் பரிபாதிக்குமிச்சுக்கம் சிவபூஜையிலும், விஷ்ணுபூஜையிலும், ருபேரபூஜையிலும், மற்றும் எத்தேவர்பூஜைக்குத் தனிமந்திரமில்லையோ அத்தேவர்பூஜைகளிலும் வினியோகிக்கப்பட்டு வருதலால் வினியோகத்தாலிக்குக்கத்தின் கேவதையை இன்னதெனத் துணிந்தோ தவேலாதென ஆகிரியர் மறுத்தனர்.

(7-8) விஷ்ணுசங்கிதையிலிதைச் சேர்த்ததும். புராணங்களிலிதி நகண்டவரறு புண்டரீகக்காட்சினைத் துதித்ததும் மற்றையவரு வேதுக்களாம். அவை 'சக்ரோ' முதலிய சூப்புவாதிகளைக்குமிக்கு மந்திரங்கள் சரி முதலியோரைக் குறித்ததுபோலும் புராணங்களிலிது சிவனிடத்துமமைந்ததாதலாலும் என்று காட்டி மெற்கண்ட ஏதுக்களைத் தோலைத்தனர் தொல்வாசிரியர் கிற்ற.

இங்ஙனம் புறமசுத்தவர் கண்ட வேதுக்களை ஈட்டப்படுதெய்யேயன்றி உமக்கு உமாபதியே பொருளைப்பற்றுத் திட்டமானவேதுக்கள் எவையெனில் அவைகளைக்கருக்கிக்காட்டுவாம். இச்சுத்தத்தில் புருடன் ஸ்ரீஸ்ரீமதேவந்தானன் மகாநென்ற நான்கு பெயர்களும் ஈசான அக்கு இடுகுறியாதலால் இவைகளாகும் காலுரதுக்கள். "ஆயிரஞ்சென்னியு" இன்னும், "சுபாசன்னியின்ரு நாமமுண்டாய" தென்றும் ஆதிதவதின்ன யென்றும், பிரமன் மூன்னரெவனைக்கூறினன் என்றும், இத்திரன் திருக்களில்லாமலித்தவன் என்றும், அந்தஹீயுமில்லுமிதானும் பத்தினிஎன்னப்படுவாரானே என்றும் இரவுமடங்குமிருபாலாகும் என்றும், தாராகணக்களன்னுருவாகும் என்றும், இவ்வெண்கூறிகளும் முறையே வீரபத்திரமூர்த்தி, விஜயாமேசை மூர்த்தி, சுவர்ணவர்ணமூர்த்தி, மகரிஷிசூரகாதிசூலத்திற் பிரமனுபதேவித்தமூர்த்தி, அபிலீன்ற அம்மையிடமாதியிலிந்திரன் ஸ்திரித்தமூர்த்தி, ஹ்ரீம்காரப்பொருளாய தேவியார் மணாளையுமபதிமூர்த்தி, மகைசபரமூர்த்தி, காலசக்கிரமூர்த்தியென்ற எவ்வகைமூர்த்திகளாய் அஷ்டமூர்த்தியிடமமைத்தனவெனக் குறித்தலால், அவையெட்டையுட் டட்டெதுக்களாகக்கொள்க. இவையெல்லாமோர்புறங்கிடக்க. ஆதியில் நாராயணன் தானதீவெனென விறுமாந்து உரியது ஈசானபத்ரி வேறு யாரையென்று கூறலாம். ஆகவேதுக்கள் பதினமூன்றாயினவன்றோ? இதுமட்டோ! 'உமாசகாயனை' பரமேசுரனை, பிரபுகை, திரிலோசனனை, நீலகண்டனை, பிசகாத்தனை, தியானித்து முனிவர் அடைபட்ட பூக்காரணனை சமஸ்த சாட்சியை இருளுக்கப்பால், என்றும் முடிவட உழியேறில்லையா என்றும் ஸ்ரீ கைகல்யேயப

கிடதம் கூறுவதை ஏகதேச முகத்தான் அனுவதித்தலும், எங்கு முகந்த
லைகண்டம பெற்றவன், எல்லாப்பூதங்களுள்ளத்தள்ளான், எங்கும் வியா
பித்தவன் பகவானாதலால், எங்கு நிறைந்தவன் ஏகசிவனே என்றும், வே
றிலை வழி விடுகூடிடவென்றும், சுவேதாகவதரோபநிடதக்கூறியதை இ
ஃது ஏகதேசத்தால் அனுவதித்தலும், அதேயுபநிடதத்திலுள்ள சீலமந்தி
ரங்களைத் தன்றிருமேனியிற்றொடுத்ததும், இச்சூத்தத்துக்குச் சிவபரம்
சாதிக்கவேறுவாகும். மீண்டும் பூர்வபகவிகள் கூறியவாறு சிவபூஜை
யில் விநியோகமும், இச்சூத்தத்திற்கண்டபடிபுராணங்களிற்காணப்படும்
சிவஸ்தோத்திரங்களும் ஏதுக்களாகலாம். ஆகவே யாமிவையே ஏதுக்
களாமென என்னவகுத்தோதாநொழிந்தனம். வைதிகர்களா! இவ்வவை
திக வைதிண்டிக பாஷண்டர்கள் எமது இளம்பிறைமுடியபெருமான் அ
ளவில் பெருமைக்களஞ்சியமான புருஷசூத்தச் செந்நெழ்பூய்யை யாக்
கிரமித்தவல்லமாக்காது, கொண்மாயமைந்த ஏதுக்களையொழித்து வெ
ளிப்படையாய் எப்பாஷண்டர்களானும் மறுக்கவொண்ணாப் பேரூற்றல்
பெற்ற பதினான்கேதுக்களாகிய பதினான்கு முட்டபடல்களிட்டி இவ்வெ
ஜார்வேத புருஷசூத்த நற்பூமியில் பரமேசுவர பாரமய நல்விதைவி
தைத்து, அதன் பயனை அயின்றோர் என்றும் ருன்றாப்பர சிவானந்தை
க்கியப் பெறுவாழ்வுபெறமாறு இச்சூத்தத்துக்கார் பொழிப்புரை கூ
றினும். இக்கோலாகலமே இதரநூல் மறுக்கப்போதுமாதலால் உலகெ
லாங்கடந்த உண்மைப்பொருளின் திருவருள் விலாசலேசலேசமீதென்
று அவன்பால் மனஞ்செலுத்திப் பரம மங்களகிரந்த பரிபூர்த்தி நற்சம
யுத்தில மங்களாசரணபர சிவஸ்மிருதி செய்கின்றும்.

வைதிகசைவமார்க்கவரம்பிகந்தொழுஞ்சீய
கைதவருளங்கலங்கக்கருணையிற்புருடசூத்த
மெய்தருபொருள்விரித்தெமவினைகளை சீனிவாச
னுய்தருபுகழெஞ்ஞான்றுமுலகெலாம்வெல்கமாதேர,

முற்றிற்று